

Bülten sayfaları, bir A4 sayfada alt alta iki A5 olarak düzenlenmiştir. Ekranınızın görünüm yüzdesini bir A5'e (yarım sayfaya) ayarlamamız halinde "PgUp / PgDn" tuşları ile sayfalar arasında kolaylıkla gezinebilirsiniz.

Gitmek istediğiniz başlığın üstüne tıklayarak gidebilirsiniz.
İçindekiler bölümüne dönmek için sayfa sonlarındaki ok'u tıklayınız

İçindekiler

Sayı: 002 – Mart-Nisan 2009

İÇİNDEKİLER - I

- 003 - Merhaba
- 005 - Başkandan
- 006 - Haberler
- 017 - İçimizden
- 018 - Aramızdan Ayrılanlar
- 019 - KURUMLARIMIZ
 - 019 - Cemaat Yönetim Kurulu
 - 020 - Azil
 - 021 - Beth Hayim
 - 022 - FKD
 - 022 - Liga
 - 024 - Karataş Hastahanesi I
 - 025 - Karataş Hastahanesi II
 - 028 - İyi Niyet
 - 029 - Sunday School
 - 029 - Talmud Torá
- 030 - KÖŞE YAZILARI
 - 030 - Derinlik - Bin Misket
 - 032 - Perspektif - Rafael Algranati
 - 034 - Güzel Sözler
 - 035 - Uzak Yakın - Selim Amado
 - 038 - El Kantoniko de Rachel - Rachel A.Bortnick
 - 040 - Gurbetten - Soli Özel
 - 042 - İzmir Yahudileri Tarihi - Rachel Saba Wolf
 - 046 - Yahudilik Bilinci - Mordo Ovadya
 - 049 - Çuvaldız - Rafael Algranati
 - 054 - Mi-dras Yishak - Rav İsak Alaluf

DIYALOG

DIYALOG

Dürüstlük

Adalet

Barış

İÇİNDEKİLER - II

- 057 - Shalom Rav - Moti Katan
- 061 - Çağrışımlar - Avram Ventura
- 063 - Parantez - Simon Bilman
- 067 - Açı – David Enriquez
- 070 - El Purim De Mi Chikez - Selim Amado
- 072 - Proverbos i Dichaz
- 073 - Yaşam Koçunuz - Violet Alaluf
- 076 - Evvel Zaman İçinde - Sara Pardo
- 077 - İnsan Kaynakları
- 078 - Bizden Biri - Selim Amado
- 082 - İzmir'in Büyük Ravları
- 083 - Astroloji - Beki Baron
- 085 - Ekonomi
- 088 - Biliyor muyuz? - Şabat Kandilleri
- 090 - Sevgili Ben - Violet Alaluf
- 091 - Çocuklar
- 093 - Bizim Kürsü
- 094 - Özsözler
- 095 - Okur İletileri
- 097 - Genç Görüş
 - 097 - Natan Abulafya
 - 099 - Erin L.Beser
- 101 - İzmir Sanat Etkinlikleri
- 102 - İlanlar
- 103 - Hoşçakalın
- 104 - Yayın Ekibi ve İletişim

DIYALOG'un bir yazıcı çıktısını alınız!

Ailece her istediğinizde okuyabilecek, bitirdiğinizde ise okuyamayan bir dostunuza vererek Cemaatimize katkıda bulunmuş olacaksınız.

Merhaba

DIYALOG

Değerli Okurlar,

İzmir Musevi Cemaatine bir bülten kazandırmak için yola çıkmıştık. 1 Şubat 2009 Pazar akşamı büyük bir heyecanla ilk sayısını yayınladığımız **DIYALoG**, lisanı Türkçe olmasına rağmen, hiç beklemediğimiz bir şekilde 48 saat içinde birçok ülkenin Yahudi Cemaatleri tarafından büyük ilgi ile karşılandı. İletişim teknolojisinin şaşırtıcı hızı ile oluşan gelişmeleri adeta nefeslerimizi tutarak izledik. Birçok ülkenin Yahudi kuruluşlarının yöneticilerinden, yurt dışında ikamet eden tanıdık, tanımadık dindaşlarımızdan ve siz okurlarımızdan ard arda gelen övgü dolu tebrik telefonları ve e-posta mesajları ile duygulandık... Gururlandık... Adeta mükafatlandırıldık. Hepinize teşekkür ederiz.

DIYALoG ilk olarak "lozizmirlis" mail grubuna gönderildi. Bir bülten yayınlayacağımızı öğrendikleri andan itibaren yakın desteklerini ifade

eden "mozotros" grubu moderatörleri, birkaç dakika sonra **DIYALoG**'u gruplarında yayınladılar. Böylece **DIYALoG** çok kısa bir sürede Türkiye Yahudilerinin büyük bir çoğunluğuna ulaşmış oldu.

Bültenimizdeki tek Judeo Espagnol köşemiz EL KANTONIKO DE RACHEL'in mimarı, Judeo Espagnol lisanını yaşatabilmek için uluslararası platformlarda yaptığı çalışmaları ile ünlü, eski İzmirli Sayın Rachel Amado Bortnick, kalite ve içeriğini çok beğendiği **DIYALoG**'u, Türkçe olmasına rağmen moderatörlüğünü yaptığı "ladinokomunita" grubunda "**incelenmesi gereken bir örnek**" olarak yayınladı.

DIYALoG'un "Ladinokomunita" grubunda yayınlanması, uluslararası platforma taşınmasının zeminini hazırladı. Dünyanın birçok ülkesinden üyeleri olan bu grubun mensupları aracılığı ile **DIYALoG** çok büyük kitlelere yayıldı. Güney Amerika'nın en popüler sitelerinden biri olan www.esefarad.com web sitesinde **DIYALoG** aynı

gün manşetten duyuruldu ve bültenimiz siteye monte edilerek herkesin erişimine açıldı.

Yurt dışından arayan ve mesaj gönderenlerin büyük bir çoğunluğu, söz birliği etmişçesine, **DIYALoG**'un görsel dizaynı ve içerik zenginliği ile dünyada alışlagelen Yahudi Cemaati bültenlerinden farklılığını vurguladılar. Bazıları böylesine bir bültenin basılı yayınının yapılmamasına üzüntülerini belirtirken, bir diğerleri çağdaş dijital bültencilğe önderlik yapmakta olduğumuzu ifade ettiler.

Yayından evvel öngörüşüne başvurduğumuz yurt dışındaki bir dostumuzun, bültenin taslağını ilk görüşündeki duygularını "*Hiç klasik Communauté bültenlerine benzemiyor, dayatıcı ve tek yönlü değil. Tsedaka ve Sevgililer Günü, Mezusa ve Astroloji aynı bültende!. Incroyable! Süper süper olmuş. Ellerinize bin sağlık!..*" cümleleri ile çok önceden ifade ettiğinde bile başarımızın bu denli yüksek olabileceğine ihtimal vermiyorduk.

Biliyor musunuz? Hiç de sandığımız gibi küçücük ve yalnız kalan bir toplum değiliz!.. **DIYALoG**'un yayınlanması ile Cemaatimize gösterilen ilginin ne denli büyük olduğunu gördük. Günümüzün iletişim teknolojisi ile, geçirmekte olduğumuz sancılı süreci yakından takip eden, yürekleri ile sıkıntılarımızı paylaşan, çok derin ve anlamlı sözlerle yanımızda olduklarını, her türlü yardım ve destek için hazır olduklarını içtenlikle ifade eden bir dünya dolusu kardeşimiz olduğunu gördük.

DIYALoG'un böylesine geniş bir kitle tarafından benimsenmesinin sorumluluğumuzu kat kat arttırdığının bilincindeyiz. Bu sorumluluğu İzmir'imize en yakışan şekilde taşımaya kararlı ve azimliyiz. İlk sayımızda da belirttiğimiz gibi :

***Amacımız herhangi bir yola çıkmak değil,
çıktığımız bu yolda hedefimize ulaşana dek,
her sayımızda yeniden doğmak olacaktır.***

DIYALOG

Başkandan

Jak Kaya
İzmir Musevi Cemaati Başkanı

Sevgili Kardeşlerim,

İlk sayısı tahminlerin çok üzerinde ilgi gören **DIYALoG**'un bu ikinci sayısını okumanın hepimizi mutlu edeceğine inancım sonsuz. Bu yolda çalışan ve emek veren kardeşlerimize sonsuz teşekkürlerimi hepiniz namına iletmeyi görev biliyorum.

Cemaat Yönetim Kurulumuz, cemaatimizin her türlü sorunu ile yakinen ilgileniyor. Bu yolda yapılması gerekli görülen işleri ve temasları yapıyor, alınmasını gerekli gördüğü tedbirleri alıyor.

DIYALoG'un kuruluş amacı olan **"Kurumlarımız ile bireylerimiz arasındaki bilgi akışını sağlamak"** hedefine katkıda bulunmak için, Cemaat Yönetim Kurulumuz, tüm diğer

kurumlarımızdan da beklediğimiz gibi, bültenin her sayısının **"Kurumlarımız"** bölümünde, faaliyetlerimiz ile ilgili sizlere bilgi aktaracaktır.

Her sayıda o dönem ile ilgili gelişmeler, temaslar ve faaliyetler hakkında açıklamalarda bulunacak, her sayıda farklı farklı konulara değinerek çok yönlü bilgilenenizi sağlayacağız.

Lütfen bu çalışmalarımızla ilgili fikir ve önerilerinizi hiç çekinmeden bize aktarın. Cemaat ofisimize ziyarete gelerek, telefon ederek, "lozizmirlis" mail grubumuza veya bültenimizin "Bizim Kürsü" bölümüne yazarak önerilerinizi bizlere ulaştırın. Unutmayın ki Cemaat Yönetim Kurulu, sizleri temsilen, sizlere hizmet edebilmek için görev yapan bir kurumdur.

Hepinizi sevgi ile kucaklıyorum !..

Haberler

İkinci Güvenlik Önlemlerinin Ardından

Cemaat Yönetim Kurulu'nun Davos olayları ertesinde almış olduğu ikinci güvenlik önlemleri çerçevesinde, 10 Şubat Salı günü Rav Palaçı'nın ölüm yıldönümü vesilesi ile yapılacak olan kabir ziyaretinin de iptal edilmesi tepkiye yol açtı.

İstanbul'da bütün kurumların faaliyetlerine kesintisiz devam etmesine karşın, İzmir'de aksi yönde uygulamalar yapılması cemaat bireylerinde zaten mevcut olan tedirginliği daha da arttırarak **"acaba bilmediğimiz bir şeyler mi var?"** sorusunun zihinlerde oluşmasına sebep oldu.

Kabir ziyaretinin iptal edildiğinin "lozizmirlis"e sızmasının ardından İzmir'de yakınları olanların, hiçbir şeyden haberleri olmayan ailelerini arayıp iptalin nedenlerini öğrenmek isterken oluşan soru-cevap trafiği olumsuz bir hava yarattı.

Her zamankinden daha çok birlik ve beraberlik içinde olunması gereken günlerde, cemaati bir araya getirebilecek bir Tu-Bişvat kutlamasının bile düzenlenmemiş olması da büyük bir eksiklik olarak görüldü.

Ortamın sakinleşmesi üzerine, Cemaat Yönetim Kurulu'nun, sonuçta insanımızın güvenliğini düşünerek uyguladığı bu geçici önlemleri, 9 Şubat akşamı yaptıkları toplantıda yeterli görüp **"Normale dönüş"** yönünde karar almaları üzerine rahatsızlıkların tümü sona ermiş ve kurumlarımız heyecanla faaliyetlerine tekrar başlamışlardır.

Şaar Aşamayim

Güvenlik önlemleri sürecinde Cemaatin dini vecibelerini yerine getirebileceği tek açık sinagog olan Alsancak Şaar Aşamayim Sinagogunda Emniyet Müdürlüğünün sağladığı kusursuz koruma önlemlerine rağmen, duaların çabuk okunması için Hazanlara yapılan baskı Yahidlerin

büyük bir çoğunluğunu rahatsız etti. Bu türde uygulamaların, **ibadetleri kutsal niteliklerinden uzaklaştırıp, bir an evvel yerine getirip tamamlanması gereken bir görev** haline dönüştürmesi, Yahidler arasında üzüntüye yol açmakta. Dua bitince sinagogun bir an evvel boşaltılması yönünde yapılan ikazlar ise var olan huzursuzluğu daha da arttırmakta.

Bir başka rahatsızlık "*midraş*"larda (meldado) yaşanan karmaşa ve huzursuzluklar!.. Bilindiği gibi bireylerimiz, "*minyan*" bulma güçlüğü nedeni ile evlerinde yapmakta zorlandıkları midraşları Sinagoglarda yapmayı tercih etmekte. Ancak bu midraşlar sırasındaki karmaşa, düzensizlik, minyan kaygısı ile yapılan değişiklikler ve etik eksikler midraş sahiplerini oldukça rahatsız etmekte ve tepki yaratmakta.

Büyük bir özveri ve ciddiyet ile görev yapan Sinagog yönetiminin, durumu gözden geçirerek alacağı yeni önlemlerle bu aksamalara kısa zamanda bir çözüm getireceğine inanıyoruz.

İzabel Çukurel'e Geçmiş Olsun

Cemaatimizin sevilen simalarından İzabel Çukurel IL'de başarılı bir kalp ameliyatı geçirdi.

Kalbinde doğuştan beri var olduğu sanılan bir sorunun geçtiğimiz aylarda ortaya çıkması üzerine, IL'e kontrole giden ve yapılan tetkikler sonucunda ameliyat olmasına karar verilen Sn.Çukurel, kısa bir süre uygulanan ilaçla tedavi ve hazırlık sürecinden sonra geçtiğimiz günlerde IL'de çok başarılı bir ameliyat geçirdi.

Ameliyattan sonraki nekahet dönemini eşi ve çocukları ile IL'de geçiren İzabel Çukurel, nihayet sağlıklı olarak İzmir'e aramıza döndü.

Kendisine en içten geçmiş olsun dilekelerimizi sunuyor, sağlık ve mutluluklar diliyoruz.

Başkonsolos Mordehai Amihai'nin Muhteşem Performansı

Rafael Algranati
r.algranati@yahoo.com

İsrail İstanbul Başkonsolosu Sayın **Mordehai Amihai**, 16 Şubat Pazartesi akşamı, Kanal T'de ilk kez yayına giren "Necati Özdemir'le Terazi" programının konuğu idi. **Amihai**, bilindiği kadarı ile Türkiye'deki görev süresi içinde bu programla ilk kez ekranlara çıktı.

"**Gazze işgal mi, meşru müdafaa mı?**" başlığını taşıyan program, son gelişmeler ışığında İsrail-Filistin gerilimini incelemeye çalıştı.

Programın diğer konukları İstanbul Barosu Eski Başkanı Yücel Sayman ile Mazlum-Der Başkanı Ömer Faruk Gergerlioğlu idi.

Belki de ilk kez ekranlara çıkmanın getirdiği tedirginlik ile programın başlarındaki çekingen duruşunu çok kısa sürede üzerinden atan Sn.Amihai, açık oturum süresince her türlü takdirin çok üzerinde bir performans gösterdi.

Üç saat boyunca İsrail'e yöneltilen tüm haksız suçlamaları geri püskürten, hararetli tartışmalar sırasında ülkesinin görüşlerini ve politikalarını inanılmaz bir beceri ile savunan Başkonsolos Amihai, aynı zamanda oturum boyunca pek adil paylaştırılmayan konuşma sürelerine rağmen cevap haklarını, nazik fakat ısrarcı bir davranışla elde etmeyi ve kullanmayı başardı.

Üç saatlik bu açık oturumun en çarpıcı yanı "**İsrail Gazze'de işgalci mi yoksa kendini müdafaa mı etmekte?**" anket sorusuna tüm Türkiye'den GSM mesajları ile yanıt verme olanağı sunmasıydı. Mesaj gönderenlerin **%66,80**'i gibi önemli bir çoğunluğunun İsrail'in Gazze'de kendini müdafaa ettiği yönünde cevap vermesi, Türk kamuoyunun görüşlerini yansıtması açısından kayda değer bir sonuç oldu.

Sayın Başkonsolosumuz Mordehai Amihai'i kutluyoruz.

Adalar Belediye Başkan Adayı YUSUF BEHAR

16 Şubat 1972 İstanbul doğumlu Yusuf Behar DP'den Adalar Belediye Başkan Adayı olarak gösterildi.

Orta ve Lise öğrenimini İngilizce tedrisatlı bir kolejde tamamlayan Yusuf Behar, lisans ve yüksek lisans eğitimini iktisat alanında gerçekleştirdi. Kamu Yönetimi dalında eğitimini sürdürmekte olan Yusuf Behar, küçük yaştan beri birçok farklı sektörde çalışarak deneyimini arttıran başarılı bir iş adamı!..

Çalışmaktan yılmayan, hırslı ve idealist bir kişi olarak tanınan Yusuf Behar, bugüne kadar Belediye Başkanlığına aday gösterilen ilk Türk Musevisi.

Kendisine gönülden başarılar dileriz.

Selim Amado'nun Başarılı Kalça Ameliyatı

Uzun zamandır rahatsız olan ve sürekli artan ağrıları nedeni ile yürümekte zorlanan, hepimizin tanıdığı sadık İzmirli Selim Amado, tıbbi terimi ile bir "Hip replacement" (kalça protezi) ameliyatı geçirdi.

Ameliyat olmak üzere 15 Şubat Pazar günü Tel Hashomer Hastahanesine yatan Selim Amado, 16 Şubat Pazartesi üç saat süren başarılı bir ameliyat geçirdi.

Hastahane de kaldığı bir haftalık süre boyunca, telefon ve ziyaretlerle onu yalnız bırakmayan bütün dost ve yakınları, adeta bir sevgi seli oluşturdular.

25 Şubat Salı günü taburcu edilip evine dönen Selim Amado'ya tüm İzmirli ler adına geçmiş olsun dilekelerimizi sunuyoruz.

Selim Bonfil'in Resim Sergisi

Selim Bonfil'in "Saint-Joseph Eğitim Vakfı" yararına düzenlediği "Venedik Karnavalı" temalı fotoğraf sergisi 9 Şubat'ta İzmir İtalyan Kültür Derneği'nde ziyarete açıldı.

Çok sayıda davetlinin katıldığı açılış, İzmir Musevi Cemaati bireylerini, Saint Joseph Lisesi camiasını ve İtalyan Konsolosluğu mensuplarını renkli karnaval görüntülerinin yarattığı sıcak ortamda buluşturdu.

Selim Bonfil yaptığı kısa konuşmada serginin gerçekleşmesine katkıda bulunan tüm sponsorlara ve verdikleri destekten dolayı tüm konuklara teşekkür etti.

Saint Josephliler Derneği Başkanı Ali Nazmi Çetindağ ise, yaptığı anlamlı bağıştan dolayı amatör fotoğrafçıya bir teşekkür plaketi sunarken, "Sergiden elde edilecek gelir kuruluş aşamasını tamamlayan vakfın ilk fonunu oluşturacak" dedi.

Fotoğraflar kadar satışa sunulan özgün karnaval 'souvenir'leriyle de izleyenlerin beğenisini toplayan sergi 22 Şubat'ta sona erdi.

New York'a Gidiyoruz!..

Ester Cen
estercen@yahoo.com

Bundan üç ay evvel İzmir'de bizlere yardımcı olan gönüllü arkadaşımız Erin, süper bir fikir ortaya attı. Doğrusunu isterseniz ilk duyduğumda çok heyecanlandım. Bununla beraber pek de gerçekleşebilecek bir proje gibi gelmedi. Erin bize her sene New York'da sadece Amerika'nın kendi bünyesinde yapılan bir folklor festivalinden bahsediyordu. İzmir ekibi olarak başvurmak istediğini söyledi. Festival tarihi 29 Mart'tı. Tam okul zamanı!.. Müthiş bir öneriydi ama velilerin kabul edeceğinden emin değildim. Liga yönetim kuruluna bu fikri açıkladıktan sonra onların da desteğini alıp çocuklara ve ailelere duyurduk. Başvurular hemen başladı. Ancak 15 çocuk götürebilecektik. Üzülerek geç başvuranları geri çevirmek zorunda kaldık. Ailelerin bu geziyi onaylaması bizi yüreklendirdi. Hemen çalışmalar başladı. Amerika'da birçok okul ve organizasyon bize kucak açtı. Yemeklerimiz ayarlandı, bizi misafir edecek aileler ayarlandı. Müze girişlerimiz,

turlarımız, hatta Broadway'de bir show'a bile biletlerimiz alındı. Bu vesile ile bize yardım eden kuruluş ve kişilere çok teşekkür ederiz.

Gezimizin ilk durağı Baltimore. Orada Cardin School, Beth Israel for Sunday School and Maalot, Krieger Schechter Day School gibi okulları ziyaret edip sunumlarımızı ve dans gösterimizi yapacağız. Amerikalı öğrencilerle çocuklarımız kaynaşacak. Çarşamba günü Washington DC'ye gidiyoruz. Holokost Museum'u ziyaret edeceğiz. Perşembe New York'a gidiyoruz. İlk gün Abraham Joshua Heschel School'u ziyaret ediyoruz. Perşembe akşamı Broadway Show'a gidiyoruz. Cuma New York'u keşfedeceğiz ve ardından güzel bir Şabat deneyimimiz olacak. Cumartesi umut ediyorum ki İzmir'den Amerika'ya gitmiş olan bazı arkadaşlarımız ve orada okuyan çocuklarımızla buluşma şansı elde edeceğiz. Pazar günü ise festivale katılıp aynı gün dönüşe geçeceğiz. Festival bilgilerini www.israelidanceinstitute.org adresinden öğrenebilirsiniz.

Biz çok heyecanlıyız!.. İzmir'i temsil etmek gurur verici. Dualarınız bizimle olsun ...

İzmir'de Purim Kutlamaları

8 Mart Pazar günü Atatürk Lisesi Konferans salonunda Purim Bayramı büyük bir coşkuyla kutlandı. Liga tarafından özenle hazırlanan etkinliğe katılımın yüksek olması memnuniyet vericiydi. Geleneksel Purim kutlamalarından farklı olarak bu yılki gösteride 7'den 70'e her yaş grubunu sahnede görmek mümkündür.

Purim öyküsünün dramatik olarak aktarıldığı gösteri, konu ile bütünleşen dans ve şarkılarla zenginleşti. Liga yönetim kurulu

üyeleri, eski ve yeni madrihler ile birlikte sahnede Purim'in hikayesini canlandırdılar. Purim'in kısa skeçlerle, mizahi bir yaklaşımla anlatılması izleyenleri güldürdü. Oyunun başında rengarenk Purim kostümleriyle miniklerin sahneye davet edilmesi tüm izleyenlerin yüreğini ısıttı. Çocuklar

sırayla Kral Ahaşveroş'tan Purimlik birer para çukolata alıp sahneden indiler.

Oyunda ilk olarak 96-97 doğumlu çocuklarımız, daha sonra da 95liler danslarını sunarak akşama neşe kattılar.

Akşamın en büyük sürprizlerinden biri ise tiyatronun akışı içinde sahneye gelen, Liga'da "Salı Toplantıları"na katılan hanımlardan oluşan koroydu. Opera sanatçısı Linet Şaul'un

yönetimindeki koronun seslendirdiği nostaljik Judeo-Ispanyol şarkılar izleyenlerin

beğenisini topladı ve bol alkış aldı. Alber Luza ve Yuda Tatlıdil'in gitarla eşlik ettikleri hanımlarımızın bu girişimi takdirle

karşılandı.

Madrih ve ziganlarımızın dansından sonra New York'ta 29 Mart'ta yapılacak festivalde İzmir'i temsil edecek olan gençlerimiz sahne aldı. Festivalde sunacakları düğün temalı dansları ayrı bir heyecanla izlendi. Gösteriyeye katılan herkesin sahneye çıkıp izleyenlerle birlikte "Dünyaya geldik bir kere" şarkısını söylemeleriyle Purim kutlaması son buldu.

Hag Purim Sameah!..

"Festiladino"

İspanyolca Şarkı Yarışması Birincisi Renata Sibel Yolak

Tüm dünya ülkelerinden 60 bestenin katıldığı "Festiladino" İspanyolca Şarkı Yarışmasında, İstanbul'dan Renata Sibel Yolak birinci seçildi.

25 yıldan beri müzikle uğraşan, piyano çalan ve birçok bestesi bulunan Sibel Yolak, Kanada'da yaşayan Türk asıllı Hayim Vitali Sadaka'nın yazdığı **Primer Amor** adlı şiiri besteleyerek, müzik dalında ilk defa katıldığı Uluslararası bir yarışmada birincilik ödülü aldı.

Kendisini kutluyor ve başarılarının devamını diliyoruz.

Hamursuz

Türkiye Musevi Cemaati geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Türkiye'de hamursuz üretimi yapmamayı ve cemaatin ihtiyacını ithalat yolu ile karşılamayı tercih etti. Çok kaliteli olduğu söylenen İsrail'in "AVIV" firmasından ithal edilen 1 kg.lık paketlerdeki hamursuzların yanında, bu yıl ilk defa 200 gramlık paketlerde getirilen "Çikolatalı Hamursuz"ları da tatma fırsatı elde edebileceğiz.

İzmir'de geçen yılın fiyatları ile 23 Mart'tan itibaren satışa sunulacak hamursuzlar aşağıdaki satış yerlerinden temin edilebilecek.

Kasap YUSUF LEVİ

Mahmut Esat Bozkurt Caddesi
1442 Sokak No.24/A
Telefon : 463 17 02

POLONEZKÖY SARKÜTERİ

1382 Sokak No.21/A
Telefon : 421 14 54

EMEK SARKÜTERİ

1379 Sokak No.18/3
Telefon : 421 84 24

MUSTAFABEY GIDA PAZARI

Mustafabey Caddesi No.26/A
Telefon : 421 07 08

Fiyatlar :

1 Kg.	Hamursuz/Paket.....	TL.	13,00
200 Gram	Çikolatalı Hamursuz....	TL.	10,00
500 Gram	Hamursuz Unu.....	TL.	7,00
Kırmızı Kaşer Şarap.....		TL.	20,00

(Kavaklıdere **Caliente**)

Hag Pesah Sameah

Karataş Hastahanesinde Genel Kurul

5 Nisan 2009 Pazar günü saat 10:30'da Cemaatimizin çok önemli bir kurumu olan Karataş Hastahanesinin Olağan Genel Kurul Toplantısı yapılacaktır. Üyelerin katılımı rica edilmektedir.

Avram Ventura'nın Yeni Kitabı DAMLADA GİZLİ DURAN

Şubat ayının ortalarına doğru yayınlanan DAMLADA GİZLİ DURAN isimli yeni kitabı ile İzmirli şair ve yazar Avram Ventura 11.nci kitabına imzasını attı.

Anlatım dili, Türkçesi ve tümce kurmadaki ustalığı ile okurlarında her zaman şiirsel bir tat bırakan Avram Ventura, bu kitabı ile kendi klasik deneme yazarlığını aşmaya çalışmış ve başarmış.

Akıcı üslubu ile rahat okunan kısa bölümlerden oluşan DAMLADA GİZLİ DURAN, her bölümünde bizleri alemden aleme taşımakla kalmamakta, yazarın kendine sorduğu sorular ile hiç beklenmedik bir şekilde kendimizi sorgulamamıza yol açmaktadır.

Kitabında sık sık kendi özeleştirilerini de samimiyetle kelimelere döken yazar, hayatı daha

güzel ve anlamlı kılabilme yönündeki saptamalarını okurları ile paylaşmakta.

"Yaşamın temeli paylaşmaktan geçiyor. Elimizdeki her türlü maddesel ya da tinsel olanağı paylaştığımız oranda insanlarla iletişim kurabiliyor, onlarla yakınlaşabiliyoruz. Acıdır ama, verecek hiç bir şeyi kalmadığı için yalnızlığa itilmiş kimi insanları gördüğümüzde, ne denli yüreğimiz paralansa da, gerçeği değiştirmeye gücümüz yetmiyor. Verecek bir şey derken, yalnızca para ve onunla açıklanan değerlerden söz etmiyoruz, kuşkusuz. Kiminin aklına gereksinimimiz vardır, kiminin deneyimine, kiminin el becerisine, kiminin sevgisine..." tümceleri ile Avram Ventura hepimizi içimizde ve düşüncelerimizde keyifli bir seyahate davet etmekte..

Edebiyat alanındaki yerini bir kere daha perçinleyen köşe yazarımız Avram Ventura'nın DAMLADA GİZLİ DURAN kitabını okumanızı öneriyoruz.

Onarılan Asansörün Açılış Kokteyli

İzmir'in tarihi Asansörü yapılan çeşitli bakım ve onarım çalışmalarının ardından 14 Şubat Sevgililer Günü'nde yeniden hizmete açıldı.

İzmir Büyükşehir Belediyesi Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıkları Şube Müdürlüğü tarafından yapılan düzenlemeler nedeniyle Asansörde 15 Aralık'tan itibaren beş gün süreyle ulaşım hizmeti verilememiştir. Güvenlik sebebiyle eskiyen kabin ve ekipmanların yenilenmesinin yanı sıra, Asansör Restoranın mutfağı ve dekorasyonu da yeniden düzenlendi. İzmir Büyükşehir Belediyesinin işleteceği Asansör bundan böyle, Fransız mutfağı,

snack bar ve cafe gibi bölümleriyle müşterilerini ağırlayacak.

Tarihi Asansörde bundan önce 1985 ve 1994 yıllarında restorasyon çalışmaları yapılmıştı. Bilindiği üzere 1900'lü yıllarda Museviler'in yoğun olarak yaşadığı semt olan Karataş'ta bulunan Asansör, Mithatpaşa Caddesi ile Halil Rıfat Paşa semti arasındaki yükselti farkından dolayı, iki semt arasındaki ulaşımı kolaylaştırmak amacı ile 1907 yılında hayırsever **Nesim Levi Bayraklı** tarafından inşa edilmiştir.

İzmir'e tepeden bakan romantik konumu dolayısıyla Asansörün açılışı için Sevgililer Günü'nün seçilmesi Büyükşehir Belediyesi tarafından İzmirli'lere yapılmış anlamlı bir jest olarak algılandı.

İçimizden

Evlener

Sibel Behar & İzak Bengiat - 05.04.2009

Nişanlananlar

Elsi Ester Habif & Selim Kazado

Doğumlar

Keti ve Davit Ventura kızları **Mirey** - 27.02.2009

Fato (Faşadura)

Geçmişten Bugüne Geleneklerimiz

Renin Eliş

Faşadura (**Fato**) geçmişten bugüne taşıyarak yaşatmaya devam ettiğimiz güzel geleneklerimizden biridir.

Faşadura, doğumdan bir kaç ay önce (5.veya 7.aylarda) bebeğin ihtiyaç duyabileceği her türlü eşyanın hazırlığına başlanacağı gün yapılan geleneksel kutlamadır. Aile büyükleri ve dostların katılımı ile yapılan bu kutlamada, sembolik de olsa

çeyizin hazırlanması için kullanılacak olan kumaşlardan biri, doğacak çocuğun "uzun ömürlü ve sağlıklı olması" dilekleri ile törenle kesilir.

Günümüzde tüm bu ihtiyaçlar hazır olarak satın alınsa da, aile ve yakın çevresinin bir araya geldiği, güzel dileklerin dile getirildiği, aileye yeni katılacak üyenin mutluluğunun paylaşıldığı duygu yüklü bu geleneksel kutlama törenimiz ne mutlu ki devam ettirilmekte.

Geçtiğimiz günlerde, İzmir'imizin bebek beklemekte olan genç çiftlerinden :

Bella & Alp Esin,
Selin & Naim Şaul,
Ayda & Salvo Benefrahim

çiftleri, bu geleneğimizi sürdürerek yaptıkları mütevazı davetlerde mutluluklarını sevdikleriyle paylaştılar.

DIYALOG yayın ekibi olarak genç çiftlerimizi kutluyor, yavrularını sağlıklı kucaklamalarını diliyoruz.

Ribi Nesim Alaluf'u Kaybettik!..

Rafael Algranati
r.algranati@yahoo.com

İzmir 17 Şubat'ta çok değerli bir din adamını, Z.L.Ribi Nesim Alaluf'u kaybetti.

Sayısız öğrenciler yetiştiren, hemen hemen her Sinagogumuzda Hazan'lık yapan, İzmir'de Peraşa okuyabilen (Kore Peraşa) az sayıdaki kişiden biri olan, hangi sinagogda bir sıkışıklık yaşansa hemen yardımına koşan, saygın, iyi kalpli ve çok değerli bir büyüğümüzdü.

Z.L.Ribi Nesim Alaluf, İzmir'in son yıllarda yetiştirdiği değerli din adamlarından biri olan oğlu Rav İsak Alaluf'un bugünkü kariyerine ulaşmasının temellerini aile içinde verdiği eğitim ile atarak tüm Türk Yahudilerine katkıda bulundu.

Hepimizin başı sağ olsun!..

Aramızdan Ayrılanlar

Davit Habif - İsrail	- 31.01.2009
Ceki Algranati - İsrail	- 06.02.2009
Liya Kohen - İsrail	- 07.02.2009
Nisim Alaluf - İzmir	- 17.02.2009
Jizel Barmaimon - İzmir	- 26.02.2009
Ester Simsolo (Simrooğlu)	- 08.03.2009

Baruh Dayan Aemet

◆ Kurumlarımız ◆

Cemaat Yönetim Kurulu

Değerli Dostlar,

Bu sayıda sizleri Sinagoglarımız hakkında bilgilendirmek istiyoruz.

Şaar Aşamayim Sinagogu :

Haftanın her günü sabah ve akşam dua saatlerinde hizmet vermektedir.

Beth İsrail Sinagogu :

Cuma akşamları ve Cumartesi sabahları hizmet vermekte.

Bikur Holim ve Algazi Sinagogları :

Bu iki sinagogumuzun yahidleri birleşerek, bir hafta Bikur Holim diğer hafta Algazi Sinagogunun Cumartesi sabah duası için hizmet vermesini sağlamaktalar.

Şalom Sinagogu :

Hafta içleri öğle duaları için hizmet vermekte.

Sizlerin katılımını bekliyoruz!..

Bu kutsal mabetlerimiz, din adamlarımızın büyük özverileri ile ayakta tutulmakta ve ibadetlerimiz eksiksiz yerine getirilmektedir.

Diliyoruz ki, bu ibadetlerimizde kadınlı, erkekli yeni yüzler, yeni katılımlar görelim. Yani sizleri görebilelim. Böylece yalnız olmadığımızı hissedelim. Birlikteliğimizden yeni güçler kazanalım.

Geçtiğimiz günlerde gerçekleşen bir hizmet Manisa'daki mezarlığımız ile ilgili. Sayın Bension Pinto'nun aracılığı, Anemon Oteli sahibi İsmail Akçura'nın ve Manisa Belediyesinin destekleri ile Manisa Kabristanımız baştan sona elden geçirilerek gerekli olan tüm onarımlar yapılmış, belediyenin sağladığı personel ve araç gereçlerle genel temizlik yapılmıştır.

Pesah Bayramlarımız için çalışmalarımız devam etmektedir. Gerekli bilgiler sizlere SMS mesajları ile iletilecektir.

Azil

Karataş Hastanesinin olmazsa olmaz bölümü :

YAŞLILAR EVİ (Azil)

Değişen hayat şartları ve İzmir Cemaatinin yaşlı nüfusu nedeni ile bizler için daha da önem kazanan Azil, son yıllarda büyük değişikliklere uğramıştır.

Yaşlılara daha konforlu bir yaşam sunabilmek için eski bina tamamen boşaltılmış, yeni binada 5 ve 6.ncı katlardaki odalar tek tek yenilenerek yaşlılarımız bu odalara yerleştirilmişlerdir. Sağlık kontrollerinin sürekliliğini sağlamak için yaşlılarımıza, 24 saat hemşire ve doktor hizmeti sunulmaktadır.

Yemekler sağlık ve kaşerut kurallarına uygun bir şekilde, diyetisyen nezaretinde hazırlanmaktadır. Kendilerini evlerinde gibi hissetmeleri için, menüler ve diğer talepleri, kendilerine danışılarak hazırlanmaktadır.

Her bayram, doğum günleri ve diğer önemli günler, Kadınlar Kolumuzun desteği ile coşkuyla kutlanmakta, yaşlılarımızın hoşça vakit geçirmeleri için her türlü çaba gösterilmektedir.

Hastane dışında yalnız yaşayan yaşlılarımızın bu şenliklere katılmaları sağlanmakta, sağlık problemleri olması halinde ise tesisimizde misafir edilerek sağlıklarına kavuşmaları için herkes seferber olmaktadır.

Son olarak "Tu Bişvat" bayramı büyük bir şenlik içinde kutlanmıştır.

Kısaca, yaşlılarımız kendi memnuniyetlerini şöyle dile getirmektedirler :

BİZ BEŞ YILDIZLI OTELDEYİZ!...

Beth Hayim

Başkan Ruben Benadava

İzmir Musevi Kabristan Hayır Derneğinin Ocak-Şubat ayları faaliyetlerini aşağıda bilgilerinize sunmaktayız.

1.- Ocak, Şubat ayları içinde vuku bulan cenazeler zamanında ve problemsiz olarak defnedilmiştir. Bu dönemde vefat eden Bayan Selma Şen ve Bay Nesim Alaluf'un cenaze törenlerine kalabalık bir katılım olmuştur. Bay Nesim Alaluf'un cenazesine İstanbuldan gelen Türkiye Hahambaşımız Rav İsak Haleva başkanlığında bir heyet de katılmıştır. Bu cenazelerde İzmir Emniyet Müdürlüğü'nün almış olduğu geniş güvenlik önlemleri takdirle karşılanmıştır.

2.- Uzun zamandır kötü durumda olan Manisa Musevi Kabristanının restorasyonu geçtiğimiz hafta içinde tamamlanmıştır. Yardımlarından dolayı Manisa Belediye Başkanlığına teşekkür ederiz.

3.- Altındağ mezarlığının duvarlarının bazı bölümlerinin yıkılmış olduğunun saptanması üzerine derhal gerekli önlemler alınmış ve duvarların onarımı kısa zamanda derneğimiz tarafından gerçekleştirilmiştir.

4.- Mezarların üzerine sarkan ağaç dalları, uzun süren bir çalışma ile budanarak temizlenmiştir.

5.- Bazı kesimlerde büyüyen otların temizliğine Mayıs ayından itibaren başlanacak, böylece mezarlığımızın temizliği daha iyi farkedilecektir.

6.- Mezarlığımızdaki eskiyen mezarların tamamı onarılarak yenilenmiştir.

Cemaatimiz mensuplarına sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

FKD

Değerli İzmirli,ler,

Derneğimiz bu yıl, her ayın ilk Salı akşamı saat 20:45'te Liga'da "Sinema Geceleri" düzenlemeye başladı. Onlarcası arasından özenle seçilerek gösterime sunulan filmlerin hepsi ödül alan, gişe rekorları kıran, insanı çok yönlü etkileyen ve düşündüren mükemmel filmler.

Güvenlik önlemleri nedeni ile verilen bir aylık aradan sonra 3 Mart Salı akşamı yönetmen Doug Atchison'un 2006 yılında çevirdiği, başrollerinde Keke Palmer ve Laurence Fishburne'ün oynadığı "Akeelah and the Bee / Sözcüklerin Gücü" tüm seyredenlerin beğenisini topladı.

7 Nisan Salı akşamı yapılması planlanan gelecek gösteri, her zaman olduğu gibi SMS mesajları ile ayrıca bildirilecek. Ücretsiz olan bu gecelere tüm İzmirli dostlarımızın katılımını bekliyoruz.

Liga

Yaşanmakta olan sürecin gerektirdiği güvenlik önlemleri nedeni ile Liga bir süre kapalı kalmıştır. Bu nedenle Liga bünyesindeki faaliyetlere mecburen ara vermek zorunda kaldık. Ama yeniden açılmanın verdiği sevinç ve heyecanla çalışmalarımıza kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Yapmakta olduğumuz faaliyetleri kısaca sizlerle paylaşmak isteriz.

22-29 Mart tarihleri arasında Amerika'da yapılacak olan Folklor Festivaline davet edildik. Erin Beser'in çabaları sonucunda katılacağımız bu Festival için gençlerimiz çok heyecanlı.

Dört ayrı Jewish High School'da sunumlar ve tanışma toplantıları yapılacak olması tüm katılımcılara ayrı bir heyecan katmakta. Bu gezinin gerçekleşmesinde emeği geçenlere ve bu gösteriye hazırlanmak için şevkle çalışan gençlerimize teşekkür ederiz.

Uzun zamandır devam etmekte olan İspanyolca kursumuza katılan bayanlar, eğitimcileri Janin Çukurell'in önderliğinde azimle sürdürdükleri öğrenimlerinde büyük ilerleme kaydettiler.

Pazartesi günleri sanatsal alanlarda düzenlenen çalışmalara katılan bayanlar, çok değerli eserlere imza atarak gizli kalmış yeteneklerini ortaya çıkarmaktalar. Onların mutluluğunu aynı heyecanla paylaşıyoruz.

Her hafta bayanlar arasında yapılan "Salı Toplantıları"nda değişik konular üzerinde yapılan hararetli sohbetler, vaktin nasıl geçtiğini unutturacak kadar keyifle sürmekte.

Purim Bayramımızı kutlama çalışmalarımız hızla sürüyor. Atatürk Lisesi'nde düzenlenecek planlanan gösteride, gençlerimiz Amerika'daki Folklor Festivali için hazırladıkları gösterilerini bizlere sunacaklar. Aynı akşam, Salı Toplantılarına katılan bayanlarımızın oluşturdukları Koro da yer alacak. Hanımlar büyük emek vererek öğrendikleri İspanyolca

şarkıları bizlere sunabilmek için çalışmalarına heyecanla devam etmekte. Bu çalışmalarımızı sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyacağız.

Tu-Bişvat bayramı için hazırladığımız hediye paketleri ile sizlere katkıda bulunmaya çalıştık. Sizleri memnun edebildiğimizi sanıyoruz.

Bizler, heyecanımızı hiç kaybetmeden, sizlerin desteği ile çalışmalarımızı büyük keyif ve azimle sürdürmek istiyoruz.

Karataş Hastahanesi - I

Sevgili Üyeler,

Bu yazımıza sizlere hastanemizin profesyonel kadrosundaki bazı görev değişikliklerini aktararak başlıyoruz.

Bildiğiniz üzere Sayın Op.Dr.Cemil Çetintürk 2003 yılından bu yana hastanemizin mesul müdürlük görevini başarıyla yürütmekteydi; bu süreç içerisinde Yönetim Kurulu ile birlikte çok önemli projelerin gerçekleştirilmesine katkısı olmuş ve örnek yönetici vasıfları ile de olumlu bir çalışma ortamının yaratılmasına emeği geçmiştir. Kendisi, bu ay içinde görevini hastanemizde 14 yıldır anestezi uzmanı olarak çalışmış Sayın Önder Şenocak'a devrederek ayrılmıştır. Önder Şenocak'ın mesul müdür yardımcılığına hastanemiz doktorlarından Ayşe Çitim Dontlu Oğuz atanmıştır.

Aramıza yeni katılan Sayın Faruk Gökyer de hastane Genel Müdürü olarak görev yapacaktır.

Kendisi Upenn Ünivesitesinde işletme eğitimi almış, aynı üniversitede MBA derecesini tamamladıktan sonra uzun yıllar yurt dışında çalışmıştır. Yurda döndükten sonra da çok sayıda hastane ve dal merkezi kuruluşunda görev almıştır.

Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniğimizde tam gün muayene ile hastalarınıza bakacak olan yeni doktorumuz Sayın Liya Alkılıç da Azerbaycan'da tıp eğitimini tamamladıktan sonra uzmanlığını Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinden almıştır.

Hastanemizin artık sürekli bir ambulans servisi kurulmuş olup siz cemaat üyelerine 24 saat ambulans hizmeti sunabilecektir. Bu güne kadar bizler de bu hizmeti sözleşmeli kuruluşlardan almakta idik. İhtiyacınız halinde 0 232 441 41 71 – 72 numaralarından bize ulaşabilirsiniz.

Hastanemiz ayrıca mesafe sorunu nedeniyle bize ulaşmakta güçlük çeken cemaat üyelerimiz için belirli gün ve saatlerde servis hizmeti sunmayı hedeflemektedir.

Sağlıklı Günler Dileklerimizle.....

Karataş Hastahanesi - II

Karataş Hastahanesi, bir süreden beri hizmet verdiği dallara bir yenisini ilave ederek “Sağlıklı Yaşam” ve “Diyet” programlarını hastalarının istifadesine sundu.

Diyetisyen Sn.Piroğlu'nun “Sağlıklı Yaşam” programı hakkındaki bilgilendirici yazısı şöyle :

Yaşam tarzınızı değiştirmeye ne dersiniz? İnisiyatifi elinize alın ve kilonuzu yönetin!..

Kilo vermek için çok çaba gösterdiniz. Bu çabalarınız genellikle başarısızdı. Uyumsuzluk, sabırsızlık veya oburlukla eleştirildiniz! Üzüldünüz, kırıldınız, oldukça da hayal kırıklığına uğradınız. Ya kendinize göre ve yanlış diyetler uyguladığınız ya da motivasyon eksikliğiniz nedeniyle çabalarınız boşa gitti. Bazen de yanlış önerilerin, yönlendirilmelerin kurbanı oldunuz. Üzülmeyin, hiçbir şey için geç değil. Vaktiniz de, gücünüz de, şansınız da var. Hayatınızın bundan sonraki kısmını daha zinde ve sağlıklı geçirmek

sadece sizin elinizde. Fazla kilolardan kurtulup daha sağlıklı ve hafif bir hayata hemen bugün yeniden başlayabilirsiniz. Sağlığınızı koruyarak da kilo vermek ve ulaşılan hedef kilonuzu korumak her zaman mümkündür. Yapılan klinik çalışmalarda, şişmanlığa genetik yatkınlığı olanların da, yoyo diyeti yapanların da, çocukluğunda şişman olanların da doğru programlarla mutlaka kilo verebileceği gösterilmiştir. Sorun; doğru anahtar kullanmaktır. Doğru anahtar; kazandığınızdan daha az enerji almak ve biraz daha fazla enerji harcamak. Kilo yönetilir, tedavi edilmez.

Unutmayın! Zayıflama programlarının hepsinin son cümlesi aynıdır: daha az yiyiniz! Bu cümleyi aslında şu şekilde düzeltebilerseniz doğruya en yakın zayıflama programını kendiniz de yapabilirsiniz.

“Ne yiyorsanız yarı yarıya azaltın, ne kadar hareket ediyorsanız iki katını yapın”. Kilo yönetimi kozmetik gereksiniminiz kadar genel vücut sağlığınız için de gereklidir. Kilo yönetimi

programları sizin ideal kilonuza ulaşmanızı, daha sağlıklı olmanızı ve gelecekte karşılaşacağınız sağlık risklerinden daha etkin korunmanızı sağlar. Sağlıklı beslenerek ve bedensel aktivitelerinizi arttırarak kilonuzu nasıl yöneteceğinizi öğrenebilirsiniz. Eğer fazla kilolarınızı vermek istiyorsanız bu kararınızın yavaş, uzun süreli ve düzenli bir kilo kaybını gerektirdiğini, ideal kiloya ulaştığınızda kilonuzu en az 2-3 yıl süre ile korumanızın zorunlu olduğunu unutmamalısınız.

Zayıflama programlarına başlarken bilmeniz gereken bazı püf noktalarını öğrenirseniz sağlığınızı ve zindeliğinizi koruyarak zayıflama ve kilonuzu koruma şansınız her zaman artacaktır.

Kilo kontrolü, sadece kilo vermek değil, gerçek anlamda vücudunuzun kontrolünü elinize geçirmeniz demektir. Yani kendiniz için seçtiğiniz kiloya ulaştıktan sonra, o kiloda kalabilmeniz ve bunu uzun yıllar koruyabilmenizdir. Yani sağlığınızı koruyabilmenizdir.

Kilo kontrolü, sandığınız kadar zor olmamakla

birlikte, zaman ve sabır gerektirir. Kısa bir zamana sıkıştırılmamalı, uzun bir döneme yayılmalıdır. Yeni, daha sağlıklı ve daha mutlu bir hayata, yeni bir yaşam tarzına hazırlandığınızı unutmayın.

Herşey beyinde bitiyor. Önce farkındalık. Neden tüketiyoruz? Sonuçları ne? Sormamız gerekiyor. Kültürümüzü, alışkanlıklarımızı, tutumlarımızı sorgulamamız gerekiyor. Karar almamız ve uygulamamız gerekiyor... Bedeninizin ihtiyacı kadar yemek, çok yediğinizi düşündüğünüz günlerin bir ertesinde bedeninizi dinlendirmek için detoks uygulamak, daha çok hareket etmek ve bir ömür boyu uygulayabileceğiniz yeme planı ve aktivite planı oluşturmanız gerekiyor. Sadece zayıflamak için diyet yapmamak gerektiğini, artık kendi diyetisyeniniz olmanın zamanı geldiğini kavramanız ve bunu kabullenmeniz gerekiyor. Hayatınızı diyete değil, diyeti hayatınıza uydurmalısınız. Ancak bu şekilde kalıcı kilo kayıpları sağlayabilirsiniz. Tartıdaki ağırlığınızın bir önemi olmadığını, önemli olanın aynadaki görüntünüz olduğunu ve bir beden küçük

kıyafetinize girebildiğinizi gözlemlemeniz gerekiyor. Yaşam boyu yapacağınız egzersizlerle kaslarınız ağırlaşacak ve belki de kilonuz artacak ama aynaya baktığınızda **“fit”** bir vücuda sahip olduğunuzu göreceksiniz. Bırakın insanlara kilonunuzu söylediğinizde *“hiç göstermiyorsun, daha az kilolu gibi duruyorsun?”* desinler. Hayatınızı yasaklarla doldurmayın. Ne kadar dayanabilirsiniz ki o yasaklara? Bugün milad olsun ve milattan önceki siz ne kadar yiyorsa o yasak olanlardan, milattan sonraki siz yarısını yesin, ama yesin.

Bir davete gittiğinizde veya sosyal bir ortamda *“ben diyeteyim”* demek kadar can sıkıcı bir durum yoktur sanırım. Bence bugün burada başlattığımız yaşam tarzı değişikliği programımızdan kimseye bahsetmeyin ve sizdeki değişiklikleri bırakın insanlar zamanla görsün. Çünkü siz diyet yapmıyorsunuz, sadece yaşam tarzınızda doğru bildiğiniz yanlışları düzeltiyorsunuz. Patron sizsiniz. Sizin yönlendirmeleriniz, şikayetleriniz, istekleriniz bu

program için çok önemli. Çünkü biz sıradan bir zayıflama programı değil, yaşam tarzı değişikliği için uğraşyoruz. Çok zor bir başlangıç yapıyorsunuz fakat bunu yapmaya karar vermekle çok büyük bir zoru başardınız bile. Düşünsenize, kolesterol yükseldiğinde doktorunuz ilaç veriyor kolesterolünüz düşüyor; diyabetseniz ya insülin ya ilaçla şekerinizi düzenliyorsunuz. Fakat burada yapmaya çalıştığınız tek başına ilaçla tedavisi doğru olmayan, tamamen yaşam tarzı değişikliği ile başarılabilir bir durum. Ama inanın doğru yoldasınız....

Yıllarca vücudumuza haksızlık ettik... Nasıl mı? Zayıflamak uğruna onu aç bıraktık. Yanlış duymadınız. Evet aç bıraktık. Yiyerek zayıflamayı daha yeni öğreniyoruz. Aslına bakarsanız hala yersek kilo alırız korkusuyla yaşıyoruz. “Yiyerek zayıflamak” kulağa hoş geliyor ama korkutuyor, değil mi? Burada bahsettiğimiz, daha düzenli ve doğru beslenmek. Vücudunuzu siz yönlendirmiyorsunuz, aslında o sizi yönlendiriyor. Uzun süre aç kalan vücudunuz ilk lokmayı aldığı

anda yağ depolamaya başlıyor. Bir süre sonra siz *“su içsem yarıyor”* demeye başlıyorsunuz. *“Tamamen yağı hayatımdan çıkarttım”* diyorsunuz. Ne kadar yanlış bir beslenme. Siz istediğiniz kadar yağı hayatınızdan çıkartın, içeride yağ yapımı devam ediyor hem de daha acımasızca... Vücudunuzun tıpkı bir odun sobası olduğunu düşünün. Sabah kalkınca ilk işiniz sobaya odun atmaktır (kahvaltı), attığınız odunlar bitmek üzereyken siz biraz daha odun atarsınız (ara öğün), ardından 2 saat kadar sonra sönmeye başlayan sobanıza bir odun daha (öğle yemeği).... Gece yatarken sobaya odun atarsınız (gece ara öğünü) ki gece boyunca oda soğumasın ve kalktığınızda üşümeyin... İşte vücudumuzun çalışma mantığı...

Vücudunuza ihtiyacı olan besinleri verdiğinizde stoklamayı bırakacak ve var olan stoklardan da kurtulmaya çalışacak. **İşte zayıflıyorsunuz!..**

İyi Niyet

İYİ NİYET Gönüllüleri, yardıma ihtiyacı olanlar için oluşturulan amatör bir grup. Grubun temel felsefesi, yapılacak yardımların gizlilik içinde sürdürülmesi ve bireylerimizin onurlarının korunmasıdır.

Hayırsever Cemaat Üyelerinin yardımları dışında, Düğün, Ölüm, Bar-Mitzva gibi olaylar için hazırlanan tebrik veya taziye kartları, yıl boyunca mütevazı bağışlar karşılığında ilgililere gönderilerek, yardımlar için gelir sağlanmaya çalışılmaktadır.

Bayramlarda özenle seçilen hediyelik eşyaların satışıyla elde edilen gelirler de kuruluşumuza önemli katkı sağlamakta ve böylece yardımların istikralı bir şekilde sürdürülebilmesi sağlanmaktadır.

Cemaat üyelerimizin hediyelik eşya ve kartlarımıza daha çok rağbet göstererek, bizlere destek olmaları en büyük dileğimiz..

Sunday School

Talmud Tora

Bu sene 10.yılımı kutladığımız Sunday School'un amacı çocuklarımıza kimliğimiz, tarihimiz ve gelenek-göreneklerimiz ile ilgili bilgileri kazandırmak, bayramlarımızı beraberce kutlayıp öğrenmek, yaşam değerlerimizi onlarla canlandırmaktır. Bu amaç için çalışırken birlikteliğimizi oyunlar ve aktivitelerle renklendirmeye çalışıyoruz.

Çalışmalarımızın en önemli ayağı ise çocuklarımızın aileleridir. Ancak ailelerin destek ve isteği ile başarılı olabiliriz. Çocuklarımızın düzenli katılımı, onlara kazandırmak istediğimiz değerlerin oluşmasında en önemli faktördür. Ancak bu bilinçle vereceğiniz destek sayesinde Sunday School'umuz ayakta kalabilir. Bu sene özel nedenlerden dolayı bir süre kapalı kalmak zorunda kaldık. Kaldığımız yerden devam edip, sizin de desteğiniz ile bu arayışı telafi edeceğiz. Her zaman önerilerinize açığız. İlginize ve desteğinize teşekkürler.

Bu kurumumuzdan bültenimize
bilgilendirme yazısı ulaşmamıştır.

Köşe Yazıları

Derinlik

Bin Misket

(Alıntı)

Genç adam yoğun iş temposundan iyice bunalmıştı. Vakit akşama yaklaşıyordu, ama mesai kavramına çok yabancı olduğu için evine ne zaman gideceği belli değildi. Başını iki elinin arasına aldı, gözlerini sıkıca kapadı. Çok para kazanıyordu. Yöneticiydi, birçok insanın imrenerek baktığı bir konumdaydı. Ama yaşadığı hayatı hayat olarak görmüyordu. "Bu ne biçim hayat böyle!" diye söylendi kendi kendine. Hafta sonlarında dahi evine gidemiyordu. Toplantılar, iş seyahatleri, yazışmalar ve koşuşturmacayla geçen bir hayat. Ailesine, çocuklarına vakit ayıramıyordu. Pek çok yakın dostunun adını dahi unutmuştu.

Bu karamsarlık içinde kıvranırken, birden

çekmecesindeki küçük radyosu aklına geldi. Radyoyu açtı. Yayınlanan müzik parçası ile biraz rahatladığını hissetti. Müziğin ardından yaşlı bir adamın konuşmasıyla gayri ihtiyari radyoyu kapatmak istedi. Ama birden durdu. İlginç bir teoriden bahsedeceğini söylüyordu yaşlı adam. "BİN MİSKET TEORİSİ"ni anlatacaktı. Merakla dinlemeye başladı.

"Birgün oturdum ve biraz aritmetik yaptım. Ortalama bir kişinin yetmiş beş yaşına kadar yaşadığını varsaydım. Biliyorum, bazıları daha çok, bazıları da daha az yaşar. Ama biz yetmişbeş sene yaşadığını düşünelim. Bir yılda 52 hafta olduğu için, 75'i 52 ile çarptım ve ortalama ömre sahip bir insanın tüm hayatında yaşayacağı Cumartesi sabahı sayısı olarak 3900 rakamına ulaştım.

Şimdi beni iyi dinleyin. En önemli kısmına geliyorum. Bütün bunları ayrıntılı olarak düşünmeye elli beş yaşında başlamıştım. Yaptığım hesaba göre bu yaşa kadar 2180'in üzerinde

Cumartesi yaşamıştım. Ve eğer yetmiş beş yaşına kadar yaşarsam, yaşayacağım Cumartesi sayısı sadece bin adet olacaktı.

Bir oyuncak dükkânına gittim ve elindeki tüm misketleri aldım. 1000 adet misketi bir araya getirmek için üç tane daha oyuncakçı dükkânını ziyaret ettim. Bunları eve getirdim ve atölyemdeki radyomun yanında duran büyük, şeffaf bir kavanozun içine hepsini doldurdum. O günden sonra, her Cumartesi kavanozdan bir tane aldım.

Misketlerin azaldığını gördükçe, hayatımdaki önemli şeyleri daha fazla DÜŞÜNMEye başlamıştım. Anladım ki, dünyadaki zamanımın akıp gittiğini seyretmek kadar önceliklerimi düzene koymama hiçbir şey yardım edemez."

Yaşlı adamın anlattıkları öylesine etkiliydi ki, genç işadama adetâ dünyadan kopmuş, radyoya kilitlenmişti. Yaşlı adam şu cümlelerle konuşmasını tamamladı:

"Programı kapatmadan önce şimdi size son birşey

*daha anlatacağım. Bu sabah kavanozun içindeki son misketi de aldım. Eğer önümüzdeki Cumartesiye kadar yaşarsam, bana biraz daha zaman verilmiş olacak. **Unutmayın, hepinizin kullanabileceği en önemli şey, biraz daha fazla zamandır."***

Farkında mısınız bilmiyorum ama bizi meşgul eden o kadar oyun var ki -önemli ya da önemsiz- ama biz bunların arasında kaybolup gittiğimizi farkedemiyoruz bile... İşin garibi farketmişimiz anda "şu işimi de bitireyim ondan sonra..." diye erteliyoruz, değil mi??

Hadi arkanıza yaslanın... Derin bir nefes alın.. Hayatınızda önemli olan dostlarınızdan birisinin telefonunu çaldırın... Cıvıl cıvıl sesinizle "ALO.." deyin. Gülümseyin...

Mutluluklarınızın kalıcı ve bulaşıcı olması dileklerimizle!...

Perspektif

Rafael Algranati
r.algranati@yahoo.com

9 Şubat'ta (15 Shvat) "Tu Bişvat" bayramımızı kutladık. Birinci sayımızda Sn.Ovadya "Tu Bişvat" ve Sn.Katan "Tsedaka" yazıları ile tabiatın nasıl sonsuz bir **doğurganlık ve vericilikle** dolu olduğunu, biz insanların da, doğanın yaradılışına uyum sağlayarak aynı cömertlik içinde olmamız gerektiğini anımsatmaya çalıştılar. Değerli yazarlarımızın dile getirdikleri doğanın bu sessiz çağrısına, 1987'de yayınlanan bir makalemi sizlerle paylaşarak katkıda bulunmak istedim.

VERMEK

*Mal sahibi, mülk sahibi,
Kim ki bunun ilk sahibi?
Bu dünya hepsi yalan,
Var biraz da sen oyalan!.*

Yunus Emre

Ana rahmine düştüğümüz andan başlayarak bedenlerimiz tüm diğer canlılar gibi sürekli bir şeyler almak peşinde ve uğraşındadır. Bu bir doğa kanunudur. Mikroskopla görülebilen bir sperm boyutundan bugünkü cüsemize, evvela annelerimizden sonra da tabiattan aldıklarımızla

ulaşmadık mı? Son nefesimize kadar da hiçbir değişiklik olmayacak, yaşamımızı sürdürebilmek için gereksinmelerimizi aynı kaynaklardan karşılamayı sürdüreceğiz. Tüm diğer canlılar gibi!

Fakat gelin görün ki biz insanlar, diğer canlılardan farklı olarak, aldıklarımızın karşılığında "**vermek**" gibi bir görevi aklımıza bile getirmeden sürekli tüketen "**alıcı**" konumumuzu yaşam boyu sürdürebiliriz. Sosyal yaşamın gereklerine uyduğumuz sürece de kimse bizden şikâyetçi olmaz. Maddi durumumuz fena değil, biraz şirin görünmesini bilirsek, sevilen sayılan "**saygın alıcılar**" bile olabiliriz!.. Çevremize dikkat edersek yaşamını böyle sürdüren çok sayıda "alıcılar" görebiliriz.

Diğer canlılar öyle mi ya?. Bahçemizdeki ağaçlar tabiattan suyu ve besinlerini karşılayıp mevsimi geldiğinde meyvelerini tekrar tekrar yine tabiata ikram ederek "**vermek**" görevlerini karşılıksız yerine getirip doğanın dengesini sağlarken; otlaklarımızdaki davarlar tabiattan aldıkları suyu ve besinleri, süt vererek, hatta biz insanların

takdirlerine çaresiz kalıp tüm aldıklarını canları ile ödeyerek **"vermek"** fiilini daha somut yerine getirip dengeyi sağlarken; biz!.. Akıl dümenini idare etme yetki ve ehliyetine sahip olan kaptanlar!.. Biz dünyanın hakimleri!.. Biz üstün yaratıklar!.. Ne yapmalıyız?..

Otlaklarımızdaki davarlar, bahçemizdeki ağaçlar nasıl ki vermedikleri zaman ölürlerse, bizler de vermezsek insanlığımızı, ruhumuzu öldürürüz!.. Yaşarken ölürüz !..

Ne verebiliriz ki? diye sormayalım!. Varımız yoğunumuz içinde alıkoyabileceğimiz tek bir şey bile olmadığını, bütün "var"ımızın bir güzel gün baştan başa verileceği gerçeğini anlayıp kabullenerek VERELİM !. Büyük düşünür Halil Cibran'ın dediği gibi :

Şimdi ver !..

*Ta ki vermek mevsimi varislerinin değil,
senin olsun !..*

İmkansızlıklarımız nedeni ile maddeten veremiyor veya maddeye düşkünlüğümüz ağır basıp verme

isteğimizin önüne geçiyor ise, manen verelim!.. Unutmayalım ki insanlar için manevi zenginliklerimiz en az maddi zenginliklerimiz kadar gerekli!.. Nasılsa öldükten sonra onları veremeyeceğiz.. Hayatımız boyunca büyük bir tutku ile sahiplenmeye ve korumaya çalıştığımız maddi zenginliklerimiz ise nasıl olsa "o gün" döngüsünü tekrarlamak üzere varislerine, geçici yeni sahiplerine, dünya insanlarına kalmayacak mı?.. Bu nedenle VERELİM!.. İnsanlara **"Sevgi"**mizi verelim!.. Sevgimizle ısınsınlar.. Sevgimizle, nefreti bırakıp sevmeyi öğrensinler.. Sevgimizle kötü yolu bırakıp doğru yolu, güzel yolu seçsinler!.. Kaşlarımızı çatmayalım, aksine gülümseyelim onlara!.. Gülümseyen gözlerimizde yüreğimizdeki **"sevgi"**yi görsünler!. Ümidi, geleceği, sevinci görsünler!.. Bizlerden daha az şanslı olanlara elimizi uzatalım!.. Kaldıralım onları gücümüz yettiğince!.. Yükseltelim!. Hatta kendimizden bile daha yükseklere çıkarabiliyorsak çıkaralım onları!.. Sakın kıskanmayalım sonra eserimizi!.. Aksine, geçelim karşısına vermek

olgusunun doyumuna varalım, keyfini sürelim!.. Gurur duyalım eserimizle!. O kadar büyük bir haz duyacağız ki, o kadar ZENGİN hissedeceğiz ki kendimizi, **"verme"**nin müptelası olacak, verdikçe daha çok vermek isteyeceğiz!.. Yücelecek, büyüyecek, gönül zenginliklerimize paha biçilmez yepyeni zenginlikler katacağız!.. Unutulmayacak, "Eser"lerimizle ebediyen yaşayacağız!..

Bir gün, bir güzel gün, bu fâni dünyayı terk etme sıramız geldiğinde, 3-5 gün sonra unutulmuş ve giderken yanında "hiçbir şey" götürmeyen zavallı "Fakir ruhlu bir zengin" olarak değil, sevgiyle anımsanıp, minnetle anılacak **"Zengin ruhlu bir sevgi insanı"** olarak terk edeceğiz şu fani dünyayı!.. Bundan daha büyük bir zenginlik olur mu?..

Şairin dediği gibi :

*Şimdi, hemen şimdi vermeye başlayalım!..
Ta ki vermek mevsimi varislerimizin değil,
bizim olsun!..*

Güzel Sözler

Suskunluğum asaletimdenidir.

Her söze verilecek bir cevabım var!..
Lakin önce lafa bakarım LAF mı diye!..
Sonra söyleyene bakarım ADAM mı diye!..

Mevlana

Anı yazmak, ölümün elinden bir şey kurtarmaktır.

Andre Gide

Bilgi bir ışık gibidir.

Onu kullanırsanız daha parlak olur,
kullanmazsanız söner.

Alexander Everett

Bir insan köprü kurar, bin insan geçer.

Özbek Atasözü

Bir kapının kapalı olduğunu anlamak için,
o kapıyı itmek gerekir.

Montaigne

Uzak Yakın

Selim Amado / İsrail
pharmki2@zahav.net.il

Son Olaylar

Son Gazze operasyonu ve onu izleyen uluslararası Davos konferansında, Türkiye Başbakanının İsrail Cumhurbaşkanı'na söylediklerinden sonra Türkiye'de halkın çok önemli bir kesimi, nümayişlerle İsrail'e ve Yahudilere karşı çıktılar. Gerçi bütün dünyada İsrail karşıtı olaylara ve yerel Yahudi cemaatlerine verdiği zarara tanık olduk, fakat bizi Türkiye'de olanlar ilgilendiriyor.

Beklenmeyen, aşırı sağcı basının tesiriyle İsrail ile Yahudiliği ve özellikle Türkiye Yahudilerini ayıramayan kişilerin olması ve nefretlerini sokaklarda ilan etmeleri değil, İsrail ile son dönemde daha da sıklaşan ve önem kazanan ilişkilere rağmen, gerçeklere uymayan şekilde sergilenen tutumun Türkiye'de kütelleri harekete geçirebileceğinin "geçmişin tecrübelerine rağmen" dikkate alınmamış olmasıdır.

Türkiye Yahudilerini İsrail'in uzantısı olarak görüp İsrail'in isabetli veya isabetsiz tutumlarından mesul tutmak ve antisemitik ifadeler yeni olmamakla birlikte, Ocak-Şubat 2009'da Türkiye'de görülen Yahudi düşmanlığı özellikle İsrail'de yaşayan Türkiyeli Yahudiler tarafından endişe ve üzüntü ile karşılanmış, gelecekle ilgili kaygılar belirmiştir.

Yıllardır iki ülkeyi ve halklarını yaklaştırmaya yönelik çalışmaların çok önemli bir darbe ile gerilemeğe sürüklendiğini maalesef kabul etmek gerekmekte. Türkiye'de sadece İsrail'i ve mallarını boykota değil, Yahudilerle alışveriş dahi etmemeğe teşvik eden hava, iki ülke arasında ticaret yapmakta olan şirketler arasında da soğukluk yaratmış, hatta ilişkilerin kesilmesine kadar gidebilmiştir.

Özellikle aşırı sağcı kesimin diğer kentlere göre daha zayıf olduğunu bildiğimiz İzmir'de, biri hariç tüm sinagogların kapatılmasına, 1400 kişilik bir cemaatin bir kısmının ibadete dahi gitmemesine ve

bir araya gelmemesine yol açan tedirgin hava, bugüne kadar İzmir Yahudilerinin tarihinde görülmemiştir. Ne "Vatandaş Türkçe Konuş" ne Varlık Vergisi dönemlerinde ne de 6-7 Eylül olaylarında İzmir'de böylesine bir tedirginlik oluşmamıştır.

Davos olayından sonra, Türk ve İsrail makamları iki ülke ilişkilerinin bozulmaması gerektiğini ifade etmişlerdir. İsrail'de Türkiye aleyhinde hiçbir yazı çıkmamıştır. Antalya'ya tatile gelen İsraili turistlerin bir kısmı korku ve rahatsızlıkları nedeni ile rezervasyonlarını kısmen iptal etmelerine rağmen, İsrail kamuoyu, Türkiye'nin bölgedeki önemini ve olup bitenlerin geride bırakılması gerektiğini ısrarla ifade etmeğe devam etmektedir.

Akla gelen soru, ülkelerin ilişkilerine devam etmeleri ve İsrail'e yapılan eleştirilerin yumuşatılması halinde bile, anayasal hak olan eşitlik ilkesine rağmen Türkiye Yahudilerinin Davos olayları öncesindeki gibi yaşamlarına devam edip edemeyecekleridir.

Etmeleri lazımdır. Türk vatandaşı olarak haklarını vurgulamaları ve aramaları lazımdır. Çünkü bunun aksi, Türkiye'yi İslam dünyasına çekmek isteyen Atatürk karşıtı veya aşırı solcu grupların yaratmak istedikleri korku havasına prim verecektir.

Bu olaylar sırasında Türk ve uluslararası medyada görüşlerini çekinmeden ifade eden üç Türk Yahudisi, bundan sonra herkese örnek olmalıdır. Bunlar Türkiye Musevi Cemaati Başkanı Silvio Ovadia, son yüzyılda Türkiye Yahudilerinin tarihini en iyi bildiği her çevre tarafından kabul edilen yazar Rıfat Bali ve geniş kültürü yanında muntazam İbranicesiyle Denis Ojalvo'dur. Psikolog Sn.Leyla Navaro'nun yayınladığı mektup da Türkiye Yahudisini gururlandırmıştır.

Bu Türk Yahudileri "*Aman Türkiye'de ne kadar rahatsız!*" veya "*kayadez*" denen yaklaşımı kırıp geçmişler, artık 500 yıl önce II.Sultan Beyazıt hoşgörüsünün sürekli vurgulanmasını bir yana bırakmışlar, "*hala beni misafir ve öteki olarak görme*" eğilimini kınamışlar ve Türkiye'de

sebepsiz bir antisemitizmin her zaman mevcut olduğunu, Türkiye Yahudilerinin olaylara nasıl baktığını hem Türk hem de dünya kamuoyuna en efendi ve ağırbaşlı şekilde anlatmışlardır.

Türkiye'nin belli başlı gazete köşe yazarları da İsrail politikasını eleştirmekle birlikte, Türkiye Yahudilerine korku saçmanın yersizliğini ve saçmalığını vurgulayan yazılar yazmışlardır. Sayın Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Leyla Navaro'ya cevabı da olanlardan duyulan resmi üzüntüyü çok iyi ifade etmektedir.

Özetlemek gerekirse, Gazze çatışmaları ve onu izleyen Davos olayları sonucunda, Türkiye Yahudilerini tedirgin eden havanın bitmesi için Türk devlet adamlarının gösterdiği gayrete ek olarak, Türkiye Yahudilerinin susması değil, olaylardan ders alarak davranışını değiştirmesi gerekmektedir.

Yahudiliklerini maskeleyecek tutumlara başvurmamaları, cemaat yönetimiyle ilişkilerini kuvvetlendirmeleri, dinlerini gerektiği gibi

öğrenerek etnik benliklerini soru işareti olmaktan kurtarmaları, kanunların verdiği her hakkı kullanmaları, toplanma yerlerinin antisemitlere hedef olmaması için yardımlarını hiçbir zaman esirgemeyen emniyet makamları ile işbirliklerini sürdürmeleri, ibadet ve kültürel faaliyetlerini gerçekleştirdikleri mekanlarını kapatmamaları ve örneğin gazetelere ölüm, doğum, teşekkür ilanı vermek vb. davranışlardan çekinmemeleri gerekmektedir.

Bunlar bana, Türkiye'de Yahudi yaşamının devam edebilmesi ve yarın tekrarlanabilecek antisemit olaylara karşı kendini koruyabilmenin yolları olarak gözüküyor.

Kişi kendini değiştirme kararı vermediği sürece, hiçbir eğitim veya yönetim metodu başarılı olamayacaktır.

Sen kendini değiştirirsen, dünya seni izleyecektir.

El kantoniko de Rachel

Rachel Amado Bortnick / U.S.A.
bortnickra@sbcglobal.net

Los İzmirlis i sus Ladino

Un saludo grande i kalorozo a kada uno i uno ke melda mis biervos.

Ke ermozura ke esta este **DIYALOĞ!**.. Ke vista profesional, ke artikolos enteresantes, ke enformaciones emportantes, ke atmosfer de ermandad en su contenido! Ay ke felisitar demuevo al ekipo entero i a los eskritores. ***Ma para apresyarlo komo lo merese, kada uno ke lo resive kale ke lo emprima en papel, ke lo melde kon repozo, i lo pase a otros ke puede ser no tienen komputadoras.***

Siguro ke entre los ke entienden lo ke eskrivyo yo, ay ken no tiene komputadora. Yo no se ken me melda, a menos ke me eskriyan i me digan, komo izieron Lili i Ester de Arjentina, i Rita de Espanya, komo ya veriash felisitaciones para **DIYALOĞ**. Eyas son de akeyos ***"ramos de la arvole de Izmir"*** ke avlimos la otra ves. El ***"ser İzmirli"*** es koza

muy espesial ke pasa de jenerasion a jenerasion, en kualker lugar del mundo, komo si fuera un aspekto biolojiko dominante.

El espanyol (ladino) de Izmir es muy espesial tambien. Ya savemos ke tenemos biervos diferentes de los Istanbulis. Eyos dizen "chini" alugar de plato, "mantel" alugar de bogo de meza, "mupak" alugar de kuzina, etc. (Me averguenso de eskrivir lo ke kijo dizir "kuzina" para eyos!) Muchas komidas tienen nombres diferentes ayi tambien. Sus "filikas" es ojaldres para mozotros. "avramiya" es muestra zirguela agra, "koliflor" es muestra kulupidia etc. Tambien, mezo nuestros viajes, emigraciones, i sovre todo por korespondensia en el Internet, mos ambezimos ke los sefaradim de otros lugares i paizes tienen no solo "un suri" de biervos diferentes, ma tambien prononsaciones diferentes. Por egzemplo, los de la vieja Yugoslavia avlan kon "i" i "u" (alugar de muestra "e" i "o") i dizen "andi", "irmanu", "kuandu", "keremus", ets. Los Saloniklis tienen la "f" al empesijo de biervos, komo en "fazer",

"faldukera", "fecho", "fijo", "forno", etc. (Esta "f" inisial remplasa la "h muda" en la grafía del espanyol kastelyano. En Izmir tambien azemos la mizma koza kon biervos komo "fierro", "foyo", "fuyir", "fuersa", i tambien algunos diziyen "se hue", "es.huegra" alugar de "se fue", "esfuegra", ets. Este kavzo de enterkambio entre "f" i "h" es lejitimo linguistikamente.)

Esta kestion enteresante de dialektos no me kave en este kantoniko mio. Lo ke kero dizir es ke el ladino de Izmir tiene un aspekto gramatiko muy emportante i uniko ke no egziste en otros: el uzo del verbo ogzilaryo "aver" en frases komo "no ave vinido", o "no lo avemos visto." (Otros dizen simplemente "no vino dayinda", o "no lo vimos.") Esto koresponde a una forma semejante en kastelyano, kon una sinyifikasion un poko diferente, i les enteresa muncha a los akademikos i los linguistas. El profesor Nikola Vuledich, un sefaradi de Zadar (Kroasya), le entereso tanto ke en pasadas mando kestionaryos a siertos Izmirilis para poder azer un estudio akademiko sovre esto.

No digo ke el dialekto de Izmir es el mas djusto, ma puedo dizir ke (kitando los biervos tomados del turko o otras liguas) es el mas serkano al espanyol de los paizes ispanos. El anyo pasado yo di 11 konferensias en Espanya en mi espanyol de Izmir (aziendo atansion a no empleyar biervos en turko) i todos me entendieron perfektamente. Moshe Shaul tiene echo lo mezmo miliuna vez, i eskrive artikolos en revistas Espanyolas kon la mizma grafía ke emplyeya en su revista "Aki Yerushalayim" ke es la ke empleyo yo aki.

Los espanyoles mos entienden, ma mozotros siempre no los entendemos a eyos, porke el espanyol suyos es mas komplikado. Ma entre los djudyos sefaradis, malgrado las diferencias dialektikas ke mensiono, todos mos entendemos muy bueno de parte a parte.

Sera enteresante para mi saver ken meldo esto ke eskriji, i ken va eskrivirme para azerme saver, komo izieron las amigas de Espanya i Arjentina.

Asta el proksimo **DIYALoG**, vos bezo de las dos karas.

Gurbetten

Soli Özel
cozepo@yahoo.com

Kantin

Zamanına hakim olamamanın ne beter bir bela olduğunu herhalde hepimiz bilirsiniz. Ben de **DIYALoG**'un ilk sayısına çok istememe rağmen yazımı yetiştiremedim. Yedi Kocalı Hürmüz gibiyim ve kocaların hepsi de talepkar!

Rafael abi elektronik dergi fikrini benimle paylaştığında gerçekten heyecanlandım. Yalnızca fikri çok benimsediğimden de değil. Hem gittikçe daralan bu cemaat içinde bir hareketlilik yaratacağından hem de açıkçası başkalarının neler yazdığını/yazacağını merak ettiğimden.

İşim gereği dünyayı hep siyasal ya da ekonomik gelişmeler açısından izlemek zorunda kalıyorum. Halbuki beni asıl ilgilendiren yaşadığımız hayatı nasıl kurguladığımız. Akan zamanın üzerimizdeki etkileri, hepimizin değişimden aldığı pay- hem

birey hem cemaat olarak. Küçüklüğümdeki davranışlar, alışkanlıklar, zihniyet kalıplarıyla bugünküler arasındaki çarpıcı fark ve bunun herkesin hayatını nasıl, hem olumlu hem de olumsuz anlamda şekillendirdiği beni çok etkiliyor. Merakımı cezbediyor. Bununla ilgili düşünmek bana çok cazip geliyor.

İzmir'den ayrılalı, eğer Söke'de çalıştığım, Kuşadası'nda kaldığım ancak haftasonlarını annem ve babamla geçirdiğim dönem sayılmazsa, tam 36 buçuk yıl geçti. Bu süre zarfında ben İzmir'den koptyusam da İzmir benden kopmadı. Hatta giderek İzmir'in benim üzerimdeki etkisini daha da fazla hisseder oldum. Kişiliğimde, düşüncelerimde, davranışlarımda şehrimin imbatına benzer sosyal ikliminin, aile çevresinden ve dışından tanıdığım insanların önceleri görünmez kalmış damgasını yıllar içinde çok daha belirgin şekilde gördüm. Ne var ki artık benden genç olanların hemen hiç birini de tanımıyorum, dünyalarına yabancıyım.

Bu bakışla geçmişi gözden geçirdiğimde en kalıcı etkilerden birisinin artık tarihe karışmış Kantin olduğunu da daha iyi anlıyorum. Bu yazıyı genç arkadaşlar da okuyorsa onlara belki biraz Kantin'den de bahsetmek gerekir. Şimdiki Lacoste mağazasının olduğu yerde eski bir binanın altında köhne ama popüler bir sandviççi/köfteciydi. Sahibi Mehmet bey ve ailesi işin başında oturlardı, emektar garsonları vardı. Kaldırım üstüne atılan tahta sandalyeleri ve masalarıyla aslında salaş bir yerdi. Tabii ki espresso, capucino filan gibi şeyler bulunmazdı. Varlıklarından da doğrusu haberdar değildik. Günün hemen her saatinde doluydu. Zaten pek başka yer de yoktu gidecek açıkçası. Benim için Kantin'i Kantin yapan gecelerdi. Daha doğrusu sinema çıkışlarında Kantin'de yapılan sohbetler.

Yaz aylarında küçüklükten başlayarak, önce Ses, Ünüvar, Ar, Şölen sinemalarından daha sonraları Dünya, Kordon ve Güneş sinemalarından çıkıp "Kantin"e gitmek, günün mütalaasını yapmak yaz sineması ritüelinin ayrılmaz bir parçasıydı.

Sohbetin koyulaştığı akşamlarda sabah 1'e kadar süren sohbetler, hele kendimizden büyüklerle bir masa etrafında toplanmışsak, en azından benim açımdan bir hayat rehberine dönüşebilirdi.

Oradadır bir filmi keyifle tartışmasını, analizini yapmayı öğrenmem; tarihini hatırlamadığım bir gecede Sevgi apartmanının karşısındaki inşaatta çalışan işçiye sigara ikram eden Liya Kanyas'tan sosyalizmle ilgili ilk dersleri almam; St.Joseph'teki frere'lere ait hikayeleri dinleyip, kopya metodlarını, ya da kızlarla çıkıldığında öpüşmenin nasıl yapılması gerektiğine dair ilk açıklamaları duymam...

Kantin, küçük bir İzmir'in daha doğrusu Alsancak'ın bugüne göre dertsiz, huzurlu, ölçeği sınırlı hayatının bir incisiydi. Bir bakıma masumiyet yıllarının yeri diyebiliriz. Zamanın akışı onu da sildi süpürdü, olması gerektiği gibi. Ama o gecelerin samimiyeti içinde atılmış kahkahalar, edilmiş münakaşalar, öğrenilmiş dersler, kurulmuş hayaller.. Onlar hep baki.

İzmir Yahudileri Tarihi

Rachel Saba Wolfe / Israel
rachsw@013net.net

Shavat Anıim

(Fakirlerin Haykırışları)

19.Yüzyıl İzmir Yahudi Cemaatinde
Ekonomik Sınıflar Arasındaki Mücadele

19.yüzyıl İzmir Yahudi toplumunun yaşamında, dikkati çeken en önemli unsur farklı sosyo-ekonomik sınıflar arasındaki ciddi ve sert mücadelelerdir. Bir tarafta düşük ekonomik sınıfı oluşturan esnaf ve fakirler, diğer tarafta zenginler, cemaat yöneticileri ve çoğu "frankos" olarak bilinen Avrupa devletleri vatandaşı olan kimseler arasındaki sürtüşmeler bu döneme damgasını vurmuştur.

Bu iki kesim arasındaki anlaşmazlığın belli başlı sebepleri, kesilen kaşer etler, şarap ve peynir gibi ürünler üzerinden cemaat yönetiminin saptayıp tahsil ettiği vergiler (Gabella) ve cemaatte kemikleşen yönetim düzeniydi.

Huzursuzluk ve mücadelenin en sert olduğu

dönemlerde dahi, aralarında meşhur Rav Hayim Palaçi de olmak üzere birçok din adamı (Rav) fakirlere sırt çevirdiler ve zenginlerin tarafını tuttular. Babasının yolunda yürüyerek fakirleri destekleyen ve fakir-esnaf sınıfının adeta ruhani lideri ve koruyucusu haline gelen tek İzmirli Rav, Rav Rafael Yosef Hazan'ın oğlu Rav Hayim David Hazan oldu.

Dönemin cemaat içi sosyal huzursuzluklarını ve mücadelelerini anlatan yazılı belgeler (kontras) arasında, "Şaavat Anıim" (Fakirlerin Ümitsizlik Haykırışları) çok önemli bir kaynaktır. Aslında belki başlığı "Şoat haAnıim" (Fakirlerin Felaketi) olması gereken ve Ladino dilinde yazılan bu belgenin yazarı bilinmemekle beraber olaylar fakir-esnaf sınıfı gözüyle anlatılmaktadır. Bunun dışında, holokosttan sonra Rodos Yahudilerinden kalan belgeler arasında bulunan ve İzmir'de yazıldıkları belli olan iki "satirik" manzumede (Koplas), mücadele yine fakirlerin bakış açısıyla anlatılmaktadır.

Benim incelediğim, yukarıda sözü edilen metinler

"Kontras Shavat Aniiim" ya da "Shoat Aniiim" (İzmir 1847) (İzmir Yahudilerinde Bir Bölünmenin Hikayesi) ve ilgili iki Sefaradi-Yahudi manzume, yaşanmış olan bu krizli günleri anlatır. Bu "Kontras"ların Ladino'dan İbranice'ye tercümesi ilk defa tarafımdan yapılmıştır. Bu çalışmamı, 1992'de "Kontras"lar hakkında araştırmalarını yayımlayan tarihçi Avner Levi, İzmir Yahudi toplumu araştırmış olan Prof.Yaakov Barnai ve Lea Bornstein-Makovski, Osmanlı devri Sefarad Yahudiliğini araştırmış başka tarihçilerin yayınlarından, ayrıca Ladino dili edebiyatını araştıran Elena Romero ve Shmuel Rafael'in araştırmaları ile Rav Hayim Palaçi, Rav Rafael Yosef Hazan, Rav Hayim David Hazan, Rav Nisim Avraam Eskenazi ve diğer İzmirli Ravların yazılarından yararlanarak yaptım.

Bu makalede ve bundan sonra [DIYALoG](#)'a göndermek istediğim yazılarda, İzmir Yahudileri tarihine farklı bir bakış açısı ile bu son derece ilginç olayları, bugünkü İzmirli [DIYALoG](#) okuyucularının bilgisine sunmak istiyorum.

Bundan önce bazı temel açıklamaları yapmam gerekiyor: "Esnafes" kimlerdi? "Frankos" denince ne anlaşılırdı? "Gabella" denilen vergi neydi ? vs.

"Esnafes" yani "esnaf sınıfı" denince, üyelerinin tümü Yahudilerden oluşan meslek birlikleri (Ladino karşılığı "Rufit") anlaşılır. Örneğin kuzu-koyun postlarından yün üreten ve yün temizleyenler "Los laneros", keçi yünü üretenler "Los tiftikçis", terzilik yapanlar, tenekeçiler, şarapçılar "Los meyanacis" vs... Bunlara her ne kadar orta halli dense de, aslında 19.yüzyıl başlarında hepsi fakirdiler ve cemaatin zenginleriyle aralarında uçurum denilebilecek sosyo-ekonomik farklar vardı.

"Frankos"lar oldukça zengindiler. Çoğunlukla ticaretle uğraşan, kökleri İspanya ve Portekiz'e dayanan, zoraki Hıristiyanlaştıktan sonra Yahudiliğe dönen, 17.yüzyılda genellikle Amsterdam ve Livorno gibi yerlerden İzmir'e gelip yerleşen ailelerin torunları idiler.

Osmanlı devrindeki kapitülasyonlar nedeniyle bu

"Frankos"lar, Avrupa ülkelerinin Osmanlı'da yaşayan vatandaşları statüsüne sahip ve o ülkelerin İzmir'deki konsolosluklarının himayesindeydiler. Yabancı sayılmaları dolayısıyla hem serbestçe ticaret yapabilmekte, hem de vergiden muaf tutulmaktaydılar. İspanya'dan kovulmadan önceki Yahudi cemaatlerinde de, bu Frankos'lara benzer statüde olanlar mevcuttu. Bunlar yerel kral ve prenslerin hizmetinde olan zengin ve kültürlü burjuva ailelerin çocukları idiler. Yöneticilere yakınlıkları sayesinde krallar ve prensler, bu Yahudileri İspanya'daki Yahudi toplumunun bir üyesi statüsünde değil de kralın himayesinde ve sadece ona tabi kılarak vergilerden muaf tutulmalarını sağladılar. Yani "Frankos" deyimi "Fransız" anlamında değil, cemaat yönetimine tabi olmayan, serbest, muaf anlamındadır.

Frankos'ların imajı, büyük olasılıkla İzmir kaynaklı neşeli bir Ladino şiirde şöyle yansıtılmaktadır : **"Van i vienen las narizes, vendedor de bilibizes."**

Şiirde, sokaklarda dolaşıp leblebi satan Rebi Abuaf ile alay ediliyor: **"Franko sos? De soy no vienes, aremata esta frankeda, vistete una bragita va i vende kashkaval!."**

Bu sözlerle "Frankos" imajı olumsuz bir açıdan gösterilmekte, fakir sınıf kendi giydiği (bragita veya şalvar gibi) basit halk kıyafeti yerine Avrupai kıyafetlerle dolaşıp asil bir sınıfa mensupmuş gibi görünmek isteyen leblebici Rebi Abuaf ile alay etmektedir.

"Gabella" denen dolaylı vergi, Kaşrut kurallarına uygun şekilde üretilen et, şarap, peynir gibi gıda maddeleri üzerinden cemaat yönetimi kararı ile Yahudi tüketiciden tahsil edilen vergiydi. "Gabella" gelirleriyle sinagoglar, Talmud Tora, Hastahane, Kabristan Cemiyeti, Hevra Kadisha, Fakirlere Yardım gibi cemaat kurumlarının masrafları karşılanmaktaydı.

Cemaatin yüklediği vergilerden bir diğeri, mülk sahiplerinin kira gelirlerinden direkt tahsil edilen değerlendirilmeye dayalı "Fidja" idi.

Bu iki vergi Cemaat içinde huzursuzluklara ve kavgalara sebep olmaktadır. Esnaf ve fakir sınıfın Fidja (veya Fidy) ile ilgili şikayeti şöyleydi: Zenginler aslında gerçek gelirlerinin vergisini ödememekte, tespit ettikleri belirli bir limitin üstünde olan gelirlerinin vergisinden muaf tutulmaktaydılar. Gabella ise zengin ve fakirin aynı oranda ödediği bir vergiydi. Bu haksızlık, fakir ve esnafı çileden çıkaran en önemli şikayet konusuydu. Fakir ve esnafın genellikle daha büyük aileleri olduğundan, bu gıda maddelerini daha fazla tüketmekte, dolayısı ile "Gabella" daha çok bu kesimden tahsil edilmiş olmaktadır. En adaletsiz ve yüksek buldukları vergi, kaşer et üzerinden alınan bu "**Gabella**" idi.

Et, Osmanlı ülkesi Yahudilerinin günlük tüketim maddeleri arasında çok önemli yeri olan bir gıda idi. İstanbul'da 1700 ila 1918 yıllarında et tüketim ve ticaretini araştırmış olan Mina Rozen bulgularında, Osmanlı yönetiminin, fakir halkın şikayetlerini ve sosyal huzursuzlukları önlemek amacıyla dini ritüel bir ihtiyaç olan "kurbanlık"

et tüketimini kolaylaştıran önlemler aldığını anlatmaktadır. Yahudiler de, Osmanlı vatandaşı olarak mutfaklarında en önemli yeri tutan eti sağlamakta kendilerine de kolaylıklar getirilmesini istemekteydiler.

Bilindiği gibi, Yahudi-Sefaradi mutfağında kabak, banya, fasulye ve enginar gibi sebzeler ile nohut, kuru fasulye gibi baklagiller etle birlikte pişirilirdi. Patlıcan, domates, kabak ve biber gibi sebzelerin içi kıyma ile doldurulur ayrıca kıyma ile çeşitli köfteler yapılırdı. Yani et tüketimi son derece önemliydi ve fiyatının bu kadar pahalılaştırılmış olması esnafı ve fakiri rahatsız etmekteydi.

Gelecek **DIYALOG**'daki yazımda "Acaba bu şikayetler sonucu oluşan huzursuzluk dalgası İzmir'de 80 ailenin din değiştirmesine kadar gitmiş midir?", "İzmir'de yerleşen Protestan misyonerler gayretlerinde başarılı olmuşlar mıdır?" ve "En iyi et kebabını nasıl yaparlardı?" gibi sorulara yanıt vermeğe çalışacağım.

İbranice'den Çeviri: *Selim Amado*

Yahudilik Bilinci

Mordo Ovadya / Israel
shiyaya@netvision.net.il

PURİM

Sevgili Dostlar,

DIYALOG'un yeni sayısı için hazırlıklara başlarken Yahudi takvimine bir göz attığımda önüme "**Adar**" ayı çıkınca çok sevindim. İbranice deyimiyile:

"Mişenihnas Adar Marbim Besimha..."

PURİM

Zoar kitabı, "Adar ayı girdiğinde sevincimizi artırmamız gerektiğini" söyler...

Adar ayının ayrıcalığını simgeleyen özellik, şüphesiz ki "**Nes-Purim**"dir .

Purim bayramı, her yaşta çocuklarımız ve yetişkinlerimizle, dine önem verenlerimiz ve vermeyenlerimizle, çok renkli bir festival şeklinde

hep birlikte kutladığımız bir bayramımızdır. Çocuklarımız, büyük bir özenle seçtikleri kıyafetlerin içinde, tertip edilen kıyafet baloları ve şenliklere katılırlar. Birçoğumuz da sinagoglarda hep birlikte "Megilat Ester" okuduktan sonra tertiplenen ziyafetlere katılırız. Purim'de, bir birimize, içinde şarap ve çeşitli tatlıların bulunduğu küçüklü, büyüklü hediye sepetleri göndermek, dar gelirli olduğunu bildiğimiz ailelere (En az 2 aileye) yardımda bulunmak, adettendir...

Büyük bir neşe içinde kutlanan bu bayramımızın, Geula'dan (Kurtuluş) sonra dahi ebediyete kadar devam edecek olan tek Bayramımız olarak bilinmesinde fayda var.

PURİM - KİPURİM

Yahudi dini geleneklerimizin etkisinde, kendimizi bildik bileli, Yom A'Kipurim'in, yılın en önemli ve en kutsal günü olduğu düşüncesine sahip olmamıza rağmen, Talmud'a ve Zoar'a göre Yom A'Kipurim, önemi ve kutsallığı açısından ikinci sıradadır.

Daha doğrusu **Kipurim**, Purim gibi anlamını taşımaktadır, bu nedenle Purim birinci sırada, en önemli ve en kutsal bir bayram olarak yer almaktadır.

Rabenu A'Ari Yitshak Luria der ki, "Adar ayında dünyamıza yayılan mutluluk enerjileri ile bağlantı kurmak suretiyle, en saf (arınmış) mutluluk bilinci düzeyine ulaşabiliriz."

PURİM VE HANUKANIN TEMELİNDEKİ ÖZELLİK

Purim ve Hanuka bayramlarının dayandığı özellik, bu iki bayramı etkileyen güçtür. Akıl yolu ile açıklanamayan bu olağanüstü güç "**Mucizedir**", veya İbranice deyimiyile "**Nes**" ...

Farklı zamanlarda süregelen bu iki mucizeden birincisi, Kislev ayında kutladığımız Hanuka bayramı, ikincisi de Adar ayında kutladığımız Purim bayramıdır. Bu aşamada, ister istemez, bize Yahudi Astrolojisi hakkında bilgi veren "**Sefer**

Yetsira" (Oluşum) kitabından yardım almak durumundayız .

Sefer Yetsira'ya göre, Kislev ve Adar aylarını kontrolü altında tutan gezegen, "**Kohav Tsedek**" (Jüpiter) gezegenidir. İçerdiği genetik nitelikler nedeniyle, mucize bilincini bu aylarda dünyamıza kanalize etmek görevi Jüpiter gezegenine verilmiştir. Bu nedenle bu iki bayramı Kislev ve Adar aylarında kutluyoruz...

Hanuka ve Purim mucizelerini dikkatlice incelediğimizde, aralarında çok mühim bir fark görürüz. Makabiler döneminde gerçekleşen NES HANUKA'nın (Hanuka Mucizesi) dünyasal alanda meydana gelen kanlı bir savaşın ardından gerçekleştiği görülür.

Buna karşılık, Mordehay ve Ester döneminde yaşanan "toplu imha edilme" korkusuna rağmen gerçekleşen NES PURİM (Purim Mucizesi) sonucunda bu ciddi korkunun, dünyasal alanda bir savaş olmadan ve Yahudilerin kanı akmadan atlatılmış olduğunu görürüz.

TORAYI NE ZAMAN KABULLENDİK

Şavuot bayramı, Tora'nın Bney Yisrael'e verilmiş olduğu "Matan Tora" olarak kutladığımız bayram olarak bilinir. Bney Yisrael'in, Tora verildikten 3405 yıl sonra, Tora'yı bilinçli bir şekilde ve büyük bir arzuyla, Purim'de kabullendiklerini söylemek yerinde olur.

BİLİNÇ VE MEGİLAT ESTER

Hanuka bayramının meydana geldiği Kislev ayını etkileyen burç, Yay burcudur. Purim bayramının meydana geldiği Adar ayını etkileyen burç, Balık burcudur... Bu iki burcu etkileyen yıldız, "Kohav Tsedek" (Jüpiter) gezegenidir.

Hayatımız, iki bilinç kaynağından etkilenir. Bir yanda, maddeye dayanan, dünyasal alanda elde ettiğimiz ve bu nedenle sınırlı olan bilinç düzeyi. Diğer yanda, Tinsel (Spiritüel) alanda ulaşabileceğimiz sonsuz ve sınırsız bir bilinç düzeyi.

Tinsel alandaki realite bizden saklı olmakla

beraber, hayatımızı her an etkilemekte olduğunu söyleyebiliriz. Tinsel bilinç kaynağıyla bir bağlantı sağlamadan, hayatımızda oluşan vakaların gerçek nedenlerini anlayamayız. Örneğin, kendimizi karanlık bir odada yürürken, etraftaki eşyalara çarparak aldığımız yaralardan etkilenmiş bir durumda bulabiliriz.

"Megilat Ester" aracılığı ile, Tinsel bilinç kaynağıyla bağlantı kurarak, bulunduğumuz odada bir ışık yakabilir ve etrafımızda olup bitenlerin farkına vararak, kendimiz için iyi olanı seçebilecek bir duruma gelebiliriz .

İnsanların en akıllısı olarak bilinen Şlomo A'Meleh der ki:

Güneşin altında yeni bir şey yoktur!..

Aradığımız her şey yerli yerindedir.

21.nci yüzyıl, henüz keşfedilmemiş bulgularla dolu olup onları keşfetmemizi bekliyor!...

Çuvaldız

Rafael Algranati
r.algranati@yahoo.com

Bar-Mitsva

Geçtiğimiz günlerdeki toplantıların birinde konu İzmir'deki gençlerimizin Bar-Mitsva'ları idi. Önümüze koyulan sonuçlara inanmadım. Geçen sene İzmir'de **dokuz** Bar-Mitsva olmuş. Bunlardan **üç** çocuğa aileleri hiçbir dini eğitim aldırılmamış!.. Evet doğru duydunuz!.. Bu üç gencimiz, Peraşa okumak bir yana, Tora'ya çağrıldıklarında latince harflerle yazılı berahaları bile zor okumuşlar. Tefilin'leri ancak başkalarının yardımı ile takmışlar.. vs.. vs..

Bize neler oluyor?

Nereye doğru gidiyoruz?

Kendimiz için, çocuklarımız için ve onların geleceği için ne istiyoruz?..

İsterseniz bu sorulara cevap aramayı sonraya bırakıp, evvela özümüzle ilgili unutmak üzere olduklarımızı hatırlayalım.

Bar-Mitsva'nın anlamı nedir?

"**Bar**" türkçesi "**Oğul**" olan "**Ben**" kelimesi ile aynı anlamdadır. İkinci bir isimle birlikte kullanıldığında "özelliklerine sahip olan", "üyesi", "yetkilisi", "görevlisi" anlamına gelir. *Bar-Mazal*=Şanslı olan, *Bar-Tokef*=Geçerli olan, ***Bar-Mitsva***=***Mistvot'ları yapmakla yetkili, görevli olan*** anlamına gelir.

13 yaşını bitiren bir Yahudi delikanlı nasıl bir döneme adım atmaktadır?

13 yaşını bitiren bir gencin, Tanrının halkından "bir emir" gibi yerine getirmesini istediği "Mistvot"ları artık yapabilecek kabiliyette olduğu kabul edilir. Bu da, ait olduğu toplumda kendinden büyüklerle tamamen eşit haklara, eşit yetki ve yükümlülüklerle sahip olabilmesi demektir. Pirke Avot şöyle der : ***Ben şloş esre lamitsvot.*** (Mistvot'lar için 13 yaş.) Bunun en etkileyici örneği, bu gencin bazı dualarımızın yapılması için gerekli olan on kişilik (minyan) topluluğunu, 20 veya 50 yaşındaki bir Yahudi'den farksız tamamlayabilme hakkına artık sahip olmasıdır.

Yani Bar-Mitsva olmak, yaşam boyu sürecek olan "erginlik" dönemine adım atmaktır.

"Var olmak" olgusunun değişimidir.

"Bar-Mitsva" olan bir gence karşı, artık onun bir çocuk olmadığını kabul eden toplumun da yaklaşım ve davranışlarında değişim göstermesi gerekmektedir. Tabii ki henüz çok gençtir. Tabii ki daha uzun yıllar eğitimine devam edecektir. Ama bunların hiçbiri onun "***ergin bir Yahudi erkek***" olarak kabul görmesini engellemez. Onun "***var olmak***" olgusu, artık yaşamının sonuna kadar devam edecek farklı ve kalıcı bir statüye yükselmektedir. Artık sorumlulukları vardır, hakları vardır ve Tora'mız ona, öğrenmesi, anlaması, mesajları algılaması ve tatbik etmesi için kapılarını açmaktadır.

Bar-Mitsva Günü

Bu güne ulaşan her Yahudi genci, bu mistvot'ları yerine getirme yükümlülüğünü kabul ederek ***yaşamı boyunca sürecek bir Bar-Mitsva dönemine girmektedir.*** 13 yaşını bitiren tüm

erkekler yaşları kaç olursa olsun ayrı ayrı birer Bar-Mitsva'dır.

Demek ki, bu bir günlük basit bir seremoni değildir. Sıradan bir 13.yaş kutlaması ile ilgisi yoktur. Bar-Mitsva yukarıda bahsettiğimiz sorumluluklara, haklara kavuşmanın, yaşam boyunca sürecek ***yeni statüdeki ilk günün şükranla kutlanmasıdır.***

Hatalı Bakış

Bar-Mitsva gençlerimizin yalnızca çocukluktan ergenliğe geçişi değildir. Mesele, o gün neler giyileceği, hangi otelde hangi zengin menüler eşliğinde kutlanacağı meselesi değildir. Gencin girdiği dönem, hayatta başarılı olabilmesi için ya da mevki sahibi olabilmesi için eğitime başlanması gereken bir dönem de değildir. Gencimizin seksüel gelişiminin merakla izleneceği bir dönem de değildir!..

Ne yazık ki oğullarının bu önemli gününe bu açıdan bakan ailelerin, ne yaptıklarında, ne de düşüncelerinde, ***dinsel yaklaşım bir kenara,***

oğullarının kişiliğinin oluşması, kimliğinin oturması, yaşamında "kendi özü" ile ilgili gerekenleri öğrenmesi için hiçbir çaba yoktur!...

Ailelerin gerçek görevi

Sosyal bilimciler 13 yaş dönemine gelen bir erkek çocuğunun içindeki kötülük içgüdüsünün (yetser ha-ra), ancak aile içindeki eğitim ve yaşam şekli ile geliştirilen iyilik içgüdü (yetser ha-tov) ile izole edilebileceğini söylerler. Okullardaki eğitim yalnızca yetersiz bir yardımcıdır ve hiçbir zaman Tora'mızın da emrettiği anne-baba eğitiminin yerine geçemez. Bu görev çok iyi bir Yahudi Okula bile devredilemez.

Aslında neleri kutluyoruz?

- Artık geliştiği, yeterince terbiyeli, sorumluluk sahibi ve Tora'nın sorumluluğunu alabilecek kadar zeki olduğu kabul edilen bir gencimizin yeni statüsündeki ilk gününü kutluyoruz.
- Ait olduğu toplumun bireyleri olarak bizler, bu seviyeye ulaşan bir genci gerçek bir Yahudi

olarak kazanabilmiş olmanın gurur ve sevincini kutluyoruz.

- Bir erkek evladı doğumundan bugüne hiçbir fedakarlıktan çekinmeyerek büyüyen, eğiten ve iyi bir Yahudi olarak onu topluma kazandıran, onunla gurur duyan, elleri öpülesi anne ve babayı kutluyoruz.
- Bu nesli başlatan, aile zincirine halka üstüne halka eklenebilmesini, Tora'mızın projesinin gerçekleşmesini, devamını ve başarısını sağlayan Büyükanneleri ve Büyükbabaları kutluyoruz.
- Ve belki de en unutulmuşu, en az tatbik edileni, ama aslında hepsinden çok daha önemlisi, çok daha anlamlısı; **artık kendi sorumluluğunu taşıyabilecek olan oğluna babasının BERAHA'sını vermesini kutluyoruz.**

Çok ilginçtir!.. Bizim geleneklerimizde yoktur ama, birçok Yahudi toplumda, baba, elini oğlunun başına koyup berahasını verirken ne der biliyor musunuz?

Baruh şepetarani meoneho şel ze!.

**Beni, bunun cezalarından ayrı tutan Tanrım,
Sen Kutsalsın!..**

Böyle bir kutsama olabilir mi? demeyin!.. Bu kutsama, oğluna Yahudilik eğitimi vermeyi reddetmediği için suçlu duruma düşmemiş olan bir babanın Tanrı'ya şükranlarının bir ifadesidir!.. Bu kutsama, bir Yahudi babanın nihayet tamamlayabildiği misyonunun ne denli önemli olduğunun bizlere anlatımıdır.

İşte bunun içindir ki her gün, sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez, isminin "bir"liğini ilan etmek için okuduğumuz "**Şema İsrail**" duasının başlarında, her babanın çocuklarına Tora öğretmesi gerektiği bir değil, **iki kez** tekrarlanır.

Ve bunları çocuklarına öğreteceksin.

*Evinde otururken, yolda giderken,
yatıp kalkarken, bu sözlerden bahsedeceksin..*

Şimdi ki bilgilerimizi tazeledik ve madem ki hiçbirimizin oğlunu bir din adamı olarak yetiştirmek gibi bir niyeti yok, gelin işin dinsel yönünü bir kenara bırakıp yazımızın başındaki

sorulara dönelim.

Bize neler oluyor?

Gerçekten ne oluyor bizlere? Anne babalar olarak çocuklarımıza yaptığımız kötülüğün farkında mıyız? Birimizin yaptığından, bir diğerimizin de cesaret alarak, adeta özenerek, mükemmel bir davranışı kopya çeker gibi taklit ederek yalnız çocuğumuza veya ailemize değil, bütün toplumumuza zarar verdiğimizizin, kendi elimizle kendi sonumuzu hazırlamakta olduğumuzun farkında mıyız? Bu kadar özümüzden uzaklaşabilir, bu kadar çok dibe vuruyor olabilir miyiz?

Nereye doğru gidiyoruz?

Göremiyor muyuz nereye doğru gittiğimizi? Gerekli temel Yahudilik eğitimini vermediğimiz çocuğumuzun, birkaç sene sonra bir Yahudi ile evlenmemesi kadar doğal bir sonuca **hazır mıyız?** Ne verdik ki çocuklarımıza (tesadüfler hariç) bunun aksine bir davranış gösterebilirler? Göremiyor muyuz ki diasporada yaşayan bizler için, bu mixed evlilikleri ve getirdiği kimlik sorunlarını büyük

ölçüde önleyebilmenin çözüm yolu çocuklarımıza küçük yaştan itibaren Yahudilik bilincini aşılaktan geçmekte? Sunday School'umuz bunun için değil mi? Liga'mızın varlığının temelinde yatan ana neden bu değil mi?

Kendimiz için, çocuklarımız için ve onların geleceği için ne istiyoruz?..

Gereksiz bir zaman kaybı olarak mı görüyoruz çocuğumuza vereceğimiz bu eğitimi? Oturmuş bir kimliğe nasıl sahip olabilir ki çocuğumuz? Kendini boşlukta hissetmez mi? Nasıl kendisi ile ve yaşadığı toplumla barışık bir yaşam sürebilir ki?

Yoksa bir kaçış mı bu davranışımız? Böyle ise şayet aklımızdan geçenler, biraz durmalı ve dönüp tarihimize tekrar bakmalıyız!.. **Yahudi doğan hiç kimsenin kimliğinden kaçma şansı yoktur.** Böyle koruyamayız çocuklarımızı!.. Aksine, onları ancak mükemmel bir Yahudilik bilinci ve bilgisi ile donatabildiğimiz takdirde koruyabiliriz. Emin olabilirsiniz ki, yaşamlarını başka ülkelerde sürdürmeleri halinde bile bu bilgilere ihtiyaçları tahminlerimizin çok daha ötesinde olacaktır.

Yoksa bu ekonomik krizde maddi sorunumuz mu var? Olabilir!.. Ayıp değil!... 12-18 ay sürecek iyi bir eğitime ve sinagoga ödenmesi gereken ücrete ayıracak gelirimiz olmayabilir. Bu saygı duyulacak bir mazerettir ancak **hiç bir şekilde sorumluluğumuzu azaltmaz ve davranışımızı haklı kılmaz.**

Şayet bu ise davranışımızın gerçek nedenleri, lütfen hiç çekinmeden kendimize yakın gördüğümüz Cemaat yetkililerinden birinin kulağına durumumuzu fısıldayalım. Cemaat Yönetim Kurulumuz, Tora'mızın emrettiği bu kutsal görevi yerine getirebilmemiz için büyük bir ketumiyet içinde bizlere yardımcı olmaya hazırlar!..

Farkındayım!. Çok sivriydi bugünkü çuvaldızımız. Ama "affola" demek gelmiyor içimden!.. Gelin yazımızı Ramhal'ın bir sözü ile noktalayalım:

İnsan kusurludur!.. Varlığının amacı Tanrının inayetine kavuşmak için bu kusurlarını düzeltmektir.

Mi-draş Yitshak

Rav İsak Alaluf
isakalaluf@superonline.com

Özgürlüğün Bayramı

Özgürlüğün bayramı olarak bildiğimiz **Pesah** esarettten özgürlüğe çıkarak, toplum olma yolunda ilk adımı attığımız bir tarihtir. Mısır çıkışı aslında bir ara adımdır. Asıl amaç Sinay dağında Tora'yı almak ve bir anayasaya kavuşmaktır.

Bilginlerimiz bu üç olayda, bütün ruhların olaylara tanık olduğunu söylerler. Birincisi Mısır çıkışıdır. İkincisi Kızıldeniz geçişi, üçüncüsü ise Tora'nın alınmasıdır.

Nesiller boyunca Pesah gecesi evlerimizde Seder adını verdiğimiz törensel bir yemek yeriz. Biz bu yazımızda bu törensel yemekteki bazı noktalara dikkatinizi çekmek istiyoruz.

PESAH GECESİ SEDER

Pesah gecesi evimizde düzenlediğimiz törensel yemeğe **Seder** (düzen) adı verilir. Bu gece aynı zamanda Mısır çıkışının öyküsü olan **Hagada**'nın okunduğu gecedir. Şimdi aşama aşama Seder'de neler yapıldığını anımsamaya çalışalım.

KADEŞ: Pesah akşamı Arvit duasından çıktıktan sonra evimizde bayramlaşırız. Daha sonra bardaklarımızı birinci kez şarapla doldurup günün kutsanması anlamına gelen **Kiduş** okuruz. Pesah gecesi göreceğiniz gibi dört bardak şarap içme zorunluluğumuz vardır.

URHATS: Kiduş okunduktan sonra ellerimizi yıkarız ancak beraha söylemeyiz. Çünkü henüz **matsa** yeme zamanı gelmemiştir.

KARPAS: Bir kereviz yaprağı alınır. Kaşer sirkeye veya tuzlu suya batırılır. Berahası söylenip yenir. (Baruh ata Ad... E.loenu meleh aolam bore peri adama) Buradaki amaç acı otlar yiyerek atalarımızın Mısır'da çektiği acıları anımsamaktır.

YAHATS: Tepside bulunan üç Şemurot matsadan ortada olanı tam ortadan ikiye bölünür. Bir parçası eski yerine konur. Diğer parçası ise bir örtüye sarılır. Omuza alınır veya çocukların bulması amaçlanarak saklanır.

MAGİD: Bardaklar ikinci kez şarapla doldurularak Mısır çıkışının öyküsü olan **HAGADA** anlatılmaya başlanır. Şimdi Hagada içinde yer alan bazı parçalara göz atacağız.

Ha lahma anya: “Bu atalarımızın Mısır’da yedikleri fakirlik ekmeğidir” sözleri ile başlayan ve Arameik lisanda yazılmış olan bir parçadır. Herkesi Pesah sederine katılmaya davet eden bir içeriği vardır.

Ma niştana?: Bu gecenin diğer gecelerden farkı nedir sorusuna verilen dört farklı cevabı bizlere öğretir. Bu cevaplardan iki tanesi esaret ile başlayan geceyi, diğer iki tanesi ise özgürlükle sonuçlanan geceyi bizlere göstermektedir. (Don Rabi İzak Abravanel’in öğretisine göre)

** Diğer geceler hamets veya hamets olmayan yiyecekler yeriz. Bu gece sadece matsa yeriz.

** Diğer geceler her türlü sebze yeriz. Bu gece sadece acı otlar (maror) yeriz.

Bu iki özellik esaret ile başlayan gecenin göstergeleridir.

** Diğer geceler bir kez bile banmayız. Bu gece iki kez banyoruz. (Kaşer sirke ve Haroset’e)

** Diğer geceler oturarak veya yaslanarak yemek yeriz. Bu gece yaslanarak yemek yeriz.

Bu iki özellik ise gecenin özgürlükle sonuçlandığını bizlere öğretir.

Dört oğul: Pesah sofrasında yer alan dört temsili oğul sordukları farklı sorularla farklı karakterler ortaya koyarlar. Bilge oğul birçok şeyin bilincinde olarak “kuralların ne olduğuna ilişkin” bir soru sorar. İsyankar oğul ise kendini genelden ayrı tutar ve “sizin yaptığınız bu işler nelerdir?” şeklinde soru sorar. Tam, yani sakın oğul neler olup bittiğinin bilincinde olmadığından sadece “bu ne?” diye bir soru sorar. Hiçbir şeyden haberi olmayan, konu ile ilgisi bulunmayan oğul ise zaten “soru sormayı bilmeyen oğul”dur.

Bu dört oğul aslında dört farklı nesli simgeler. Birinci oğul Tora’yı bilen ve ona göre yaşayan nesildir. İkinci oğul seküler eğitime daha fazla önem vermeye başlayan ve Tora’da yer alan bazı olaylara eleştirel yaklaşan nesildir. Üçüncü “sakın” tabir edilen oğul Yahudilik ile ilgili ortamdaki o kadar uzakta büyümüştür ki, büyükbabası yani haham olan nesil ile kutladığı Pesah bayramı onun için anlaşılabilir olaylar zinciridir ve bunu anlayamadığını da “bu ne?” sorusu ile ortaya koyan nesildir. Dördüncüsü ise, yani soru sormayı bilmeyen nesil, artık asimile olma yolunda geri dönüşü olmayan yola girmek

üzere olan nesildir. Bilginlerimiz bu nesle soru kapısının açılması gerektiğini ifade ederler. Hagada bu konuda görevin kadınlarda olduğunu “at pithi – seç (kapıyı) aç” derken kullandığı dışil ifade ile öğretir.

Gerçekten toplumun eğitimsel anlamda gelişmesi ve ilerlemesi için annelerin bilgili olması ve bu kültürel bilgileri çocukları ile paylaşmaları gerekir. Pesah gibi son derece önemli bir bayramı idrak ederken bu gerekliliği de göz önünde bulundurmak esastır. Bilginler ne yazık ki artık tamamen asimile olmuş beşinci bir oğuldan yani nesilden söz etmeye başlamışlardır. Bu sorunla karşılaşmamak için tedbirlerimizi almak ve eğitim konusunda üzerimize düşeni yapmak zorundayız.

ROHTSA: Eller yıkanır ve “netilat yadayim” berahası okunur. Artık matsa yeme zamanı gelmiştir. (Baruh ata Ad... E.loenu meleh aolam aşer kideşanu bemitsvotav vetsivanu al netilat yadayim.)

MOTSİ–MATSA: Ortadaki matsalardan birer parça alınır. Önce amotsi daha sonra da “ahilat matsa” berahası okunur.

MAROR: Bir marul yaprağı alınır. Harosete batırılır. “Al ahilat maror” berahası okunduktan sonra yenir.

KOREH: Bir marul yaprağı alınır. İçine bir parça matsa ve yeşillikler konur. Harosete batırılır ve sandviç haline getirilir. Bilgin Illel’in yaptığı gibi okunur ve yenir.

ŞULHAN OREH: Masa hazırlanır ve ziyafet yemeğine geçilir.

TSAFUN: Örtülerin altına saklanmış olan matsadan herkese birer parça verilir. Pesah korbani hatırlanır ve yenir.

BAREH: Bardaklar üçüncü kez şarapla doldurulur ve yemek sonrası duası olan “birkat amazon” okunur.

ALLEL: Bardaklar dördüncü kez şarapla doldurulur. Bir teşekkür duası niteliğinde olan övgü dolu sözler içeren “Allel” okunur.

NİRTSA: Bütün iyi dilek ve temennilerle seder noktalanır.

HAG KAŞER VESAMEAH

Shalom Rav

Moti Katan
moti1946@hotmail.com

Ortak

Yosef David Efendi, kızı Roza evlenme çağına geldiği için bir yandan seviniyor, bir yandan da derin bir kaygı duyuyordu. 18 yaşında olan Roza, 6 kız kardeşin en büyüğüydü. 6 kızdan sonra 6 tane de oğlan çocuğu doğmuştu. Kısacası Yosef David Efendi'nin 12 tane sağlıklı ve güzel evladı vardı. Doğal olarak Yosef David Efendi'yi en çok düşündüren konu 6 kızı için dota ve çeyiz hazırlamaktı.

Yosef Efendi yaşadığı köyde geçimini üç ineğinin sütünü satarak sağlıyordu. Kazandığı para ancak evin temel ihtiyaçlarına ve hayvanların bakımına yetiyordu. Rozika'nın evlenme yaşına gelmesi onu ve karısını ciddi biçimde düşündürüyordu. Bu koşullarda düğün için tasarruf yapmak hemen hemen imkansızdı.

Bazı kişiler ona köyün zengini olan Avraam

Efendi'ye başvurmasını önerdiler. Dedikodulara göre Avraam Efendi oturduğu köşkün zemininde binlerce para ve altın saklıyordu. Bu kulaktan kulağa dolaşan bir efsaneydi adeta. Ancak ondan ödünç para almak, uçan bir kuşu elle tutmaya çalışmaya benzerdi. Köylüler bu konuda bir benzetme daha yaparlardı. Ondan bir lira para almak, Moşe'nin kayaya vurup su çıkarmasına bedeldi. Ancak köyün yoksulları bin sopyayla dahi Avram Efendi'ye vursalar ondan bir lira çıkaramazlardı.

Buna karşın Avram Efendi'nin olumlu davranışları da vardı. Her sabah tanyerinden iki saat önce uyanıp, yıkanır ve hemen duasını ederdi. Sonra büyük bir istek ve şevkle TEİLİM okur, Minha ve Arvit dualarını ise asla atlamazdı.

Yosef David Efendi de o sabah gün ağarmadan iki saat önce uyanmış, yıkanıp dua ettikten sonra gözleri yaşlı, büyük bir imanla Teilim okumaya başlamıştı.

Yosef Efendi, bir Yahudi'nin, her nerede olursa olsun, sabahın erken saatlerinde kalkıp yıkandıktan sonra dua etmesi gerektiğini ve arkasından o güne ait TEİLİM bölümleri okumanın insana güç, iman ve güven verdiğini, yapacağı işlerde onu başarılı kılacağını bilirdi.

Ruhani görevlerini yerine getiren Yosef Efendi evinden çıkarken Mezusa'nın başında biraz durakladı ve sonra yola koyuldu. Yol boyunca tedirgindi. Mısır çıkışına benzettiği bu yolda korku ve endişe dolu adımlarla ilerlemekteydi. Nasıl sonuçlanacağı belli olmayan bir sınavın ağırlığını omuzlarında hisseder gibiydi. Tereddütle kapıyı çaldı. Evdeki görevlilerden biri kapıyı açtı ve büyük bir nezaketle onu içeri buyur etti. Bir dakika sonra, elinde sıcak süt bardağıyla Avraam Efendi görüldü ve onu şu sözlerle karşıladı:

-Oturun lütfen, hemen size sıcak süt ikram edeceğim.

Avram Efendi'nin bu nazik karşılaması Yosef Efendi'nin biraz olsun içini rahatlatmıştı.

Önce Tora, mişna, gemera gibi konularda tatlı tatlı sohbet ettiler. Bundan cesaret alan Yosef Efendi, asıl geliş sebebini anlatmaya koyuldu.

- Sayın Avraam Efendi, sizin maddi yardımınıza muhtacım. Tanrı'ya şükürler olsun, O beni 12 çocukla sevindirdi, onurlandırdı... Sağ olsunlar, 6 kız 6 erkek çocuğum var. Ancak çok zor geçiniyoruz.

Avraam Efendi'nin pembemsi yüzü bir anda grileşir gibi oldu. Yosef Efendi böyle palavralarla onun her isteyene para dağıtan biri olmadığını bilmiyor muydu? Sabah sabah bu sütçü de nereden çıkmıştı böyle? Asla taviz vermezdi o. Yosef David Efendi sözlerine devam etti:

- Tanrının izni ile kızım Roza evlenecek yaşa geldi. Nasibi de çıktı. Onu evlendirmek istiyorum. Bunun için ciddi bir çeyiz, nedunya (damada alınan hediye) ve dota lazım. Ne yapabilirim? Ben bir sütçüyüm. Kazandığım para ancak günlük masraflara yetiyor.

Avraam Efendi sert bir sesle cevap verdi:

- *Benden ne istiyorsun? Bu senin problemin. Bir de kapıma gelip yardım dileniyorsun. 12 çocuk sahibi olduysan onlara bakmak da, onları evlendirmek de senin mesuliyetin. Benim bir çocuğum var. Onu gösterişli bir düğünle evlendirdim. Sana karşı sevgi, saygı ve sempati beslememe rağmen, bu işi bana yükleyemezsin. Üzgünüm. Çok özür dilerim. Kesinlikle yapamam!.*

O anda Yosef David Efendi'nin kalbi durur gibi oldu. Bu sözler onda şok etkisi yaratmıştı. O güzel karşılama ve sıcak sohbetten sonra bu utanç verici sözleri hiç beklemiyordu. Acı dolu, kısık bir sesle karşılık verdi:

-*İyi, öyle olsun... Doğru, bu sizin probleminiz değil.*

Yosef Efendi Talit Tefilin torbasını alıp kapıya yöneldi. Dünyası kararış, utancından yerin dibine girmişti. Sendeleme sendeleme yürüyerek kapı tokmağını tuttu. İçinde fırtınalar kopuyordu.

Umutsuzluk her yanını kaplamıştı. Kendini sorguluyordu. Ne yaptım ben? Kendimi utandırdım. Tanrım! Ne rezalet! Çok büyük acı duyuyordu. Birden...nereden geldiği bilinmeyen bir güç, taşan nehrin azgın suları gibi tüm vücudunu sardı. Gerinerek Avraam Efendi'ye döndü ve kendinden emin bir tavırla söze başladı:

- *İnsanoğlu'nun hayatta üç büyük ortağı vardır: Tanrımız, annemiz ve babamız. Anne ve babamız bize etten ve kemikten oluşan maddi varlığımızı verirler. Tanrımız ise bize kutsal ruhumuzu verir. Sayın Avraam Efendi, benim 12 çocuğum var. Böylece Tanrıyla 12 ortaklığım var. Evlendiğim gündən beri hemen hemen her yıl benimle yeni bir ortaklık kurdu. Bak beni ne kadar seviyor. Nasıl da bana güveniyor. Ancak saygıdeğer kardeşim, senin bütün zenginliğine karşın yalnız bir çocuğun oldu. O kadar!. Yüce Tanrı galiba sana güvenmiyor. Seni ortağı olarak istemiyor. Sayın Avraam efendi, çok affedersin!. Dünyamızı yaratanla 12 ortaklığım var. Sen ise bir tek ortaklığınla, Tanrının 12 kez onurlandırdığı*

değerli ortağını utandırarak, rezil ediyor ve evinden kovuyorsun. Kendinden utan!. Nasıl böyle bir şeye cüret edersin? Tanrının büyük ortağının haysiyetini, şerefini iki paralık edip onu sokağa atıyorsun. Sağ ol! Teşekkür ederim. Rosh Ashana çok yakın. Nice iyi yıllara... Tanrı hepimizi Hayat kitaplarına yazsın!..

Yosef David Efendi'nin yanardağ patlamasına benzer sözleri sona ermişti. Kapıyı çekip gitti. Zengin kereste tüccarımız, dilini yutmuş gibiydi. Ne diyeceğini bilemiyordu. Hemen kapıya koşup, ardından bağırıma başladı:

- *Yosef David Efendi. Bir dakika...Dur! Bekle! Söyle bana, düğün ve çeyiz için ne kadar istiyorsun? 1000 Lira, 2000 Lira? Söyle.*

Yosef Efendi arkasına bakmadan, var gücüyle şunları söyledi:

- *En azından 5000 lira lazım. Genç çift köyün kenar mahallesinde bir de ev alacağım.*

Avraam Efendi beklenmedik bir cevap verdi:

- *VERDİM GİTTİ!!! Gel, evime dön, paranı vereyim!..*

Yosef David Efendi duyduklarına inanamıyordu. "Acaba benimle alay mı ediyor?" diye düşünmekten kendini alamadı. Sonunda kararını verdi. Dönerek kereste tüccarının köşküne doğru yürüdü. Bu sefer kendinden emin adımlarla. O sırada Avraam Efendi kasasından 5000 lira çıkarıp Yosef Efendi'ye uzattı ve ona şöyle dedi:

-*Sakın beni düğüne davet etmeyi unutma! Düğün ne zaman?*

-*Sukottan sonra.*

- *Sayın Yosef David Efendi. Şimdi artık ben de ortağım, değil mi?*

-*Elbette. Bu yörede senden daha büyük ortağım yok.*

Eylül ayının sıcak, parlak güneşi parçalı bulutlar arasında onlara gülümser gibiydi.

Çağrışılar

Avram Ventura
avramventura@superonline.com

Yüreğimizdeki Umut Çiçekleri

Tanrı bir gece en çok inananların aracılığıyla, üç gün içinde, bütün dünyada büyük bir tufan olacağını söyler. Olay, bir anda kitle iletişim araçlarıyla her yana yayılır. Ansızın büyük bir panik başlar. Herkes şaşkınlık içindeyken, kentin Katolikleri bir araya gelirler, diz çöküp dua etmeye başlarlar. Protestanlar el ele tutuşur "**Birbirimizi Sevelim**" ilahisini okuyarak yürürler. Yahudilere gelince, onlar da bir araya toplanır ve birbirlerini yüreklendirirler:

- Haydi çocuklar iş başına! Sular altında yaşamayı öğrenmemiz için üç günümüz var!

Tarihin her döneminde Yahudi olmanın mutlaka bir bedeli olmuştur: Yahudi; sürgünden sürgüne yollanmış, işkence görmüş, din değiştirmesi için zorlanmış, toplama kamplarında akıl almaz deneylerde kullanılmış, öldürülmüş, fırınlarında

yakılmıştır. Çoğu kez bu acıların biricik nedeni de bellidir: Yahudi olmak!

Yahudi, her dönemde kendi var olma nedeninin bilincinde olmuş, yazgısından kaçamasa bile, onu sorgulama gereğini duymuştur.

Wiesel, toplama kampında geçirdiği korkunç yaşam ve acı dolu anılarla kaleme aldığı, **Yahudi Olmak** adlı denemesinde şöyle diyor:

"Yahudi olmak anılarla yaşamak demektir."

"Yahudi olmak halkalar yaratarak devamlılık ağını sürdürmek demektir."

"Yahudi olabilmek insanın kendi çelişkileri içinde yine kendisinin açıklaması ve durumu kabul etmesi demektir. İnsanlık geleceği ele geçirmeye çalışırken, geçmişi de koruyabilmek demektir. Başkalarının resmi tatil günü pazar veya cumayken Şabat'ı uygulayabilmek demektir. Eskimiş gibi gözükün, Tora'nın ilkelerini içeren Talmud'u heyecanla izlemek demektir. Oysa aynı anda heder veya Yeşiva'dan iki adım ötede insanın

dostları ve ailesi tutuklanabilir ya da bir pogromda toplanıp dövülebilir. Bu, ruhsallığı inkâr eden bir dünyada ruhsallık hakkını korumaktır. Etrafta olanlar dünyanın sonunu, insanlığın sonunu haber verirken şarkı söylemek, gitgide daha yüksek sesle, tekrar tekrar şarkı söylemek demektir."

Umutsuzluk içinde bir umut ışığı!

Wiesel denemesini şu sözlerle nokt alıyor:

"Yahudi'nin durumunu kabullenmesi için birden fazla yol olduğu düşünülebilir. İnsanın kendisini sorgulama zamanı ve harekete geçme zamanı. Hikâyeler anlatma zamanı ve dua etme zamanı. İnşa etme ve yeniden yapma zamanı. Yahudi neyi seçerse seçsin, ölmüş, daha doğmamış, yaşayan bütün Yahudilerin sözcüsü olacaktır. Onun vasıtasıyla ve onun içinde yaşayanların da öyle.

Onun görevi dünyayı Yahudileştirmek değil, daha insancıl kılmaktır."

Dünyayı daha insancıl kılmak!

Wiesel, bir başka denemesinde yine şöyle diyor:

Voltaire, "Bütün umutlar gittiğinde ölüm bir görev olur." demiştir; ama Yahudiler için öyle değil. Bütün umutlar gittiğinde Yahudiler yeni umutlar icat ederler. Biz çaresizlik içinde bile umuda kapılmamızı haklı çıkarmaya çalışırız."

"Umudumuzu kaybetmemeyi geçmişimize borçluyuz. Ne isterseniz söyleyin ama umutsuzluk hal çaresi değildir. Bizim için değildir. Tam aksine. Çocuklarımıza her şeye karşın kendimize ve insanlığa olan inancımızı koruduğumuzu söylemeliyiz. İnsanlık böyle bir inanca layık olmasa da bunu yapmalıyız. Çocuklarımızı ve onların çocuklarını üç bin yıllık tarihin umutsuzluğumuz yüzünden sone ermesine razı olamayacağımıza ikna etmeliyiz. Şimdi umutsuzluğa kapılmak bir kutsallığı bozma, bir saygısızlıktır."

Umut, her birimizin yüreğinde beslediği, her zaman taze bir çiçektir. **Hiç solmasın yüreğimizdeki umut çiçekleri!..**

Parantez

Simon Bilman / İsviçre
simonebilman@citycable.ch

Avrupa'da Yahudi Nefreti

Çok eskilerde nam-ı lakabımız "*şeytanın ajanları*" idi. Kuraklık olsa; "Yahudiler büyü yaptı; yağmur yağmıyor"; mikroplu sudan biri ölse; "Yahudiler kuyuları zehirlediler" denirdi. Pogromlar, ateşte diri diri yakmalar, yağmalar, sürgünler, katliamlar yetmedi. 1930 yıllarının "*Kriz, fakirlik, işsizlik ve harplerin sebebi Yahudi kapitalistlerdir*", "*Dünyayı Yahudiler yönetiyor*", "*Büyük Yahudi komplosu*" gibi yaygın fikirleri, dindaşlarımızı "*medeni Avrupa*" dehasının icadı olan endüstriyel kitle katliamında fırınlara kadar taşıdı. Bugün halen Hıristiyan çocuklarının kanına meraklı olduğumuzu, İsa'yı öldürdüğümüzü, Birinci Dünya Harbi'nin sorumluları olduğumuzu düşünmeye devam edenler var. Fakat bu safsataların bazıları güç kaybına uğradıysa da, bitmek bilmeyen bir nefret yüzünden, bir inanç güncelliğini asla kaybetmiyor: "*Yahudilerin tehlikeli gücü*".

Avrupa'da sebepsiz yere "natürel" olarak Yahudileri sevmeyenlerin dışında, bir de ideolojik olarak bu nefreti taşıyan, tanımlaması güç, fakat geniş bir kitleyi kapsayan, sembolik olarak "Alliance rouge-vert-brun" diye anılan bir "koalisyon" var. Bu terimde "rouge" (kırmızı), bilumum anti-kapitalist, komünist, globalist aşırı solcular için; "vert" (yeşil), Avrupa'da sayıları gittikçe artan Müslüman toplumun radikal kesimi için; "brun" (kahverengi) ise, neo-naziler, yani yeniden nazizmi canlandırmak isteyen aşırı sağcılar için kullanılmış. Gazze operasyonları esnasında tüm Avrupa'da ellerinde Hamas ve Hizbullah bayrakları, Davud yıldızının Gamalı Haç'a eşitliğini gösteren pankartlar, kollarında bezden yapılmış kanlı bebekler, ağızlarında "Mort aux Juifs", "Hamas, Hamas - Jews to the Gas" şarkılarıyla sokaklara dökülenlerin çoğunluğunu bu kimseler teşkil etmektedir. Bu derece zıt ideolojileri birleştiren unsur anti-siyonizm maskesi altında Yahudi nefretidir. Bir de 27 ülkedeki insanların vatan, millet fikirlerini ortadan kaldırıp,

düşünce ve değerleri aynı, salt tüketime yarayan, her ferdinin kendine özgü değil çok kültürlü (multicultural) olduğu, kişilsiz ve uyuşmuş bir kitle yaratmaya çalışan Avrupalı elit takımı vardır ki, bu takıma "*Yahudi devlet*" kavramı büyük rahatsızlık vermektedir. Bu kimseler de buldukları tüm komisyon ve konferanslarda, medyada ve Birleşmiş Milletler nezdinde İsrail karşıtlığı konusunda ellerinden geleni esirgemezler.

Avrupa'da, Oslo'dan Madrid'e, Londra'dan, Paris'e, on binlerce isterik, Filistinlilere olan sevgilerinden mi kendilerini sokağa atmışlardır? Peki bu "hümanistler" Rwanda'da 1 milyon Tutsi öldürülürken neredeydiler? Filistinliler, bu insanlar için 150.000 Boşnak ve Kosovalı'dan daha mı kıymetlidir? Darfur'da 300.000 kişi kıyılırken, bırakın gösteri yapmayı, neden bir tek Sudan bayrağı bile yakılmadı? Ruslar binlerce Çeçen'i öldürürken Nazi damgası yediler mi veya Avrupa'da Rus kökenli tek bir vatandaşın burnu kanadı mı? Neredeydi kanlı bez bebekler?

11 Eylül felâketinde Amerika'da 3.000 kişi öldü. Afganistan'da ABD ve müttefiklerinin halen süren savaşı için, şimdiye dek bir kez dahi olsa "orantısız güç kullanıldı" lafını duyan oldu mu? Irak savaşı esnasında "orantısız güç" lafını duyan oldu mu? Neden Avrupa'da entelektüel takım İsrail ordusu için bu lafı ağızından düşürmüyor? Neden dünyada halkını korumaya hakkı olmayan, başına 6500 roket de düşse kılını kıpırdatmadan ölümü beklemeye lâyık görülen tek devlet İsrail'dir? Şimdiye kadar herhangi bir savaşta, sivillere kaçmaları için telefonla mesaj çekip bombalayacağı yeri bildiren bir devlet duydunuz mu? Başına misilleri yerken karşı tarafa mazot, elektrik, ilaç gönderen bir devlet duydunuz mu? Bu kadar tedbire rağmen, İngiliz albay Richard Kemp'in deyişiyle, savaş tarihinde şimdiye kadar hiçbir ordunun sivil ölü sayısını minimumda tutmak için bu kadar çaba göstermediği bir orduyu, Avrupalı, orantısız güç kullanmakla suçluyor ve yürüyüşlerinde eline kendi halkını canlı kalkan olarak kullanarak insanlık suçu işleyen Hamas'ın

bayrağını alıyor! Hem de bu örgütün tüzüğünde İsrail'i yok etmek amacının yazılı olduğunu bile bile!

Aslında bu sözde insan hakları ozanlarını, Filistin halkı hiç ilgilendirmiyor. Cihad yolunda şahadete hazırlanan minnacık beyinler de ilgilendirmiyor. Hamas'ın ceza hukukuna Aralık 2008'de getirdiği değişikliğe göre şarap içince 40 adet kırbaça yiyenler, elleri kesilen hırsızlar, halkın gözü önünde asılan Filistinliler de ilgilendirmiyor. Yolladıkları milyarlarca dolar yardımın kimlerin cebine girdiği, neden çocukların karnını doyurmak için kullanılmadığını bile bilmek istemiyorlar. Gazete ve televizyonların sadece Filistinlilere özel mazlum edebiyatında hiç bir zaman İsrail'inin yeri olmadı. Havaya uçan otobüste can veren adamın, yatağında öldürülen çocuğun, diskoda dans ederken katledilen gençlerin veya dini bayramlarını kutlarken vücutları parçalanan yaşlıların buradaki medyada fazla yeri yok. Bu kadar çifte standart olur mu, bunların beyinleri mi uyuşturmuştu acaba diye düşünmemek elde değil.

Avrupalının muhakeme kabiliyetini yitirdiğini veya Gazzeli çocuklara karşı büyük bir sevgisi olduğunu sanmıyorum. Filistinliler başka bir Arap ülkesi ile savaş halinde olsaydı, bu problem buradaki halkın ancak Tibetlilerin sorunu kadar ilgisini çekecekti. Yani sifıra yakın. **Filistin sorununu bu kadar özel kılan tek fark, bu "orantısız" dayanışmanın tek sebebi düşmanın Yahudi olmasıdır.**

Bu Yahudi düşmanları "İsrail'in Gazze'de yaptıklarını ödetmek için" Fransa'da havralara molotof kokteylli saldırılar düzenlemiş, Yahudi talebeleri dövmüş, kaşer yiyecek deposunda yangın çıkarmış, Yahudi asıllı komedyen Arthur'un 2 defa sahneye çıkmasını engellemiş, Enrico Macias'ın konserini iptal ettirmiş, Madrid'de İsrail konsolosluğunu taşlamış, Oslo'da İsrail'i destek yürüyüşüne katılanlara molotof kokteylli fırlatmış, Brüksel'de havra kapısı önünde yangın çıkarmış, Londra'daki Star-Bucks kafeyi ateşe vermiştir. İspanya'nın Katalonya bölgesinde

27 Ocak'ta yapılması planlanan Holocaust anma töreni "Gazze operasyonu dolayısıyla" iptal edilmiştir. Danimarka'nın Odense kentinde iki İsrail vatandaşı çalıştıkları dükkanda Filistin asıllı bir kişi tarafından öldürülmüş, Cenevre'de ise kaldırımlara "Israel Assasin" (katil İsrail) yazılmış, bazı talebeler "Pis Yahudi" diyerek aşağılanmış, bir Yahudi eğitim merkezinin camları kırılmıştır. Cemiyet yetkililerine Yahudiler için dolandırıcı ve haşarat lakaplarını kullanan mektuplar, Hitler'in *Mein Kampf* kitabından alıntılar eşliğinde gönderilmiştir. Zürih'te "Yahudisiz İsviçre" isimli bir örgüt Yahudi vatandaşlara korkunç mesajlar içeren (iyi bir Yahudi, ölü bir Yahudi'dir - Yahudi domuzları - cenazen çöp yakma fabrikasında yapılacaktır) mektuplar yollamıştır. Yine İsviçre'de, bir aşırı sol parti yetkilisi Hamas militanlarının terörist olmadığını söylemiş ve onları 2. Dünya Harbinde Almanlara karşı koyan Fransızlara benzetmiştir. Bu liste yazmakla bitmez.

Avrupa Birliğinin Kasım 2003 tarihli anketine göre sizce buradaki halk dünyada barışı en çok tehlikeye sokan ülkenin hangisi olduğunu düşünüyor? Avrupa'yı vurabilecek kapasiteli nükleer bombayı hazırlayan İran mı? El Kaide türü örgütlerin finansmanını sağlayan Arap ülkelerinden biri mi? Hayır. Cevap: İsrail! Ortadoğu'nun tek demokrasisi, 60 yıldır yaşam savaşı veren İsrail Avrupalıya göre dünya barışı için en büyük tehlike. Amerikan kuruluşu ADL'in (Anti-Defamation League) anketine göre (Şubat 2009) Avrupalıların %31'i küresel ekonomik krizin sorumlularının Yahudiler olduğunu düşünüyor. %40'ı ise Yahudilerin finans ve iş dünyasında "çok fazla gücü" olduğunu düşünüyor.

Yazımın başına döndük!. Avrupalı hangi korkuları kullanarak 6 milyon dindamızın canına kıymıştı? *"Kriz, fakirlik, işsizlik ve harplerin sebebi Yahudi kapitalistlerdir"*. Bu sefer **"Yahudi'nin tehlikeli gücü"** problemine bulunacak **kesin çözüm** ne olabilir acaba?

Açı

David Enriquez
davit.enriquez@maseksport.com

En Uzun Nefret

2009 yılı Ocak ayı başlarında İsrail'in Gazze harekâtı sırasında, bizler Türk Musevileri olarak, gençlerimizin, belki de hiç duymadıkları, algılayamadıkları, orta yaşlılarımızın ise hayatlarının bir döneminde karşılaştıkları veya en azından büyüklerinden duydukları ile aşına oldukları bir olguyla karşı karşıya geldik: **antisemitizm**.

Hepimizin basından takip ettiği üzere, Hükümet yetkililerinin bazı söylemleri ve bazı hatalı uygulamaları sonucu, tabana yayılmış bir Yahudi aleyhtarlığı yanı sıra, “öteki” konumuna sokulan çocuklarımız ile onların sorularına yanıt vermeye çalışan genç anne ve babalarımız da zor ve çelişkili bir durum ile karşı karşıya getirilmişlerdir. Cumhuriyet tarihimizde ilk kez tabana bu kadar yayılmış bir antisemitizm dalgası ile karşılaştığımızı söylemek sanırım yanlış

olmayacaktır. Özellikle **Diaspora’da yaşayan Yahudi dinine mensup** muhtelif ülke vatandaşlarının zaman zaman farklı düzeylerde yaşadıkları bu olguyu anlayabilmek için öncelikle antisemitizmin tanımı üzerinde durmalıyız.

Farklı tanımları olsa da, kanımca antisemitizm için akla ilk gelebilecek açıklama, bunun **kökü bir hayli eskilere dayanan bir kıskançlık** duygusunun dışa vurumu olabileceğidir. Bu kıskançlığın kaynağında, insanların hayal gücünün yarattığı **çarpıtılmış** Yahudi imajı ve buna bağlı Yahudi düşmanlığının yatmakta olduğunu söyleyebiliriz

Şöyle gerilere dönüp baktığımızda antisemitizmin yaklaşık 2000 yıldan bu yana süre geldiğini söyleyebiliriz. Yeşua'nın (İsa) ölümünden yaklaşık 100 yıl sonra Musevilikten kopan Hıristyanlığın merkezi haline gelen Roma Kilisesinin, bilinen gerekçelerle, Yahudiliğe karşı takındığı tavır ve bu bağlamda **gerçek dışı** nedenlere dayandığı fermanları, antisemitizmin temelinde yatan Yahudi düşmanlığının tohumlarını ortaya atmış ve yayılmasına vesile olmuştur.

Özellikle İspanya’da başlayan ve İspanya Yahudilerinin din değiştirmelerine (Marranos) veya İspanya’dan sürülmelerine kadar varan, Holokost ile doruğuna ulaşan bu Batı kaynaklı Yahudi düşmanlığı ve antisemitik tutumlar özellikle İsrail Devleti’nin kurulması sonrası **şekil değiştirerek** farklı bir biçimde Yahudilerin önüne tekrar çıkmıştır. Bu yeni antisemitizm türü, Holokostan sonra kurulan **İsrail devleti** ve **güttüğü siyaset** ile özellikle **Diaspora’da** yaşayan Yahudilerin, birey olarak değil, kolektif bir toplum olarak **özdeşleştirilmeleri** ve sorumlu tutulmaları prensibine dayanır.

Konuyu daha iyi anlayabilmek için, **“Antisemitizm”**in ne olduğuna dair ünlü Holokost araştırmacısı Helen Fein’in tanımlamasını ele alalım. Helen Fein’e göre Antisemitizm **“Toplum olarak** Yahudilere karşı beslenen potansiyel **düşmanca** inanç ve duyguların, kişilerde **davranış biçimi olarak**, kültürlerde ise **söylence, mit, betimleme** ve **yerleşik inançlar** olarak şekillenen, davranış ve eylemlerde ise **sosyal** ve **yasal**

ayırımçılık, Yahudilere karşı siyasi seferberlik, toplumsal veya **devlet şiddeti/terörü** şeklinde Yahudilere sırf **Yahudi oldukları için mesafe koymak, onları yerlerinden etmek veya yok etmek”** şeklinde tarif edilmektedir.

Bu son dönemdeki resmi söylemlerin -gerekçeleri ne olursa olsun- ve sergilenen toplu eylemlerin hemen hepsinin bu tarif kapsamına girmekte olduğunu söyleyebiliriz. Takınılan tavır sonucu, Musevilerin İsrail’in yürüttüğü siyasetten müteselsilen sorumlu tutulduğu bir ortam yaratılmıştır. Böylelikle, uzun yıllardan bu yana, bazı sınırlı olaylar dışında, varlığını unuttuğumuz antisemitizmin, belki de ilk kez olarak, bu kadar geniş bir halk kitlesine yayıldığına şahit olduk. Etkisi öylesine büyük ve belirgin oldu ki, bu resmi yaklaşım akl-ı selim sahibi bir çok köşe yazarı ve düşünür tarafından ciddi surette tenkit ve tel’in edildi. Böylece, bu kitlesel antisemitik dalga karşısında, belki de ilk kez, bu boyutta bir **tepkinin** de ortaya konulduğuna şahit olduk.

Bizler açısından ise öylesine bir durum oluştu ki, yüzyıllardır vatandaşı olduğumuz bir ülkede aniden yabancılaştığımızı hissettik. Türk vatandaşı kimliğimiz alınmış, salt Yahudi kimliğimiz ile bırakılmış gibi olduk. Kendimizi, antisemitizmi tanımamış yeni nesil gençlerimize bunun ne olduğunu anlatır halde bulduk. İlk öğretimde hepimizin şahit olduğu uygulama ile çocuklarımızda yaratılan kimlik karmaşasını kendilerine nasıl izah edeceğimizin endişesi ile karşı karşıya geldik. Sıkıntımızı dışa vuramamanın, kendi gerçeklerimizi açıklayamamanın ve içimize kapanmak zorunda kalışımızın yarattığı baskıyı yaşadık. Vatandaşı olduğumuz bu ülkede vatandaşlığımızı yaşayamamanın çelişkisini en derinimizde duyduk.

Her şeye rağmen, bir sonraki krize kadar, yaşadığımız bu duygu seli durulacak, yine eski pozisyonlarımıza dönecek ve olanları unutacağız. Ancak, ironik bir durum olsa da antisemitizmin, bizler Diaspora Yahudileri için taşıdığı tüm olumsuzluklarına rağmen, Yahudi kimliklerimizin

korunabilmesinde, asimilasyonun bir ölçüde önlenbilmesinde önemli bir harç, ve hatta İsrail'e göçün (aliyah) temelinde yatan önemli bir unsur olduğu da yadsınamayacak bir gerçektir.

Bu günlerde içinden geçmekte olduğumuz bu antisemitik yaklaşımların "eşiği"ni aşmanın, ancak içinde yaşadığımız geniş toplumun içten ve samimi yaklaşımıyla, yabancı ve aykırı olanı dışlamaya değil, anlamaya, farklılıkların bir arada varolabilmelerinin yollarını aramaya çalışan ve destekleyen daha evrensel ve evrenselci bir düşünce yapısı ile mümkün olabileceği ortadadır. Dileriz de öyle olur. Bu konuda iyimser olmak güç olsa da, umudumuzu yitirmeden ve aslında hayatımızda her an bizlerle birlikte olan ve Diaspora Yahudileri var oldukça kendi varlığını da sürdürecektir olan antisemitizm ile iç içe yaşamayı ve kabullenmeyi öğrenmeli, sonuçta yaşantımızı başımız dik olarak devam ettirebilmeliyiz.

Hepimize daha aydınlık, güvenli ve sevgi dolu günler dileğiyle.

Purim

Selim Amado / Israel
pharmki2@zahav.net.il

El Purim De Mi Chikes en İzmir

Yo vide lo ke es "Oznei Aman", ke son las (Orejas de Aman), despues ke vine a bivir en Israel. En mi chikes en Izmir aviyan otras kozas ke karakterizavan la fiesta de Purim.

No aviya kaza ke no teniya una megila de Purim, cuadrada, i ke se meldava noche de Purim en la Kehila (o el Kal). Ay ken teniya Megila kon kuti de plata, brodado de filigran, ma lo mas eran aryentro de kuti de tavla o de karton. Kuando el hazan del kal meldava los nombres de los ijos de Aman malgrado ke los meldava presto presto todos davan los piezes en basho, para ke no vengan a los oyidos estos nombres ke eran asosiados al mal ke mos keria azer sus padre Aman "arasha". Tambien el "raashan", este aparato ke aze bruido es en Israel ke lo vide por la primera ves. Lo ke los Eshkenazim azen kon el "raashan", mozotros lo aziyamos kon los piezes !

Oyidos de Aman, "Oznei Aman", ke son una forma de biscochos en forma de triangolo, "Hamentaschen", no ekzistiya, avia la Forka de Aman, formado de masa de "reshas", ke son un djenero de biscochos. Esto para akodramos de la fin de la persona ke kijo el mal de los Djudios. Aparte de esto avia la "Shamliya", i los "pinyonati", o los "mustachudos", todo -bien entendido- echo en kaza. De toda manera ya no aviya konditoria Djudia ke aziya esto, aparte los "maronchinos" i mogados (masapanes de Istanbul) ke se enkomendavan ande Taranto o ande el "shekerdji Israel".

Las "biskuchadas" (o peksimet en Turko) eran solo del orno de Salhane ke era al lado de muestra kaza. Ningun otro orno kitava peksimet de la savor de este orno, me akdro de los garvansos ke metiyan a la agua en este orno i ke les serviya al otro diya de levadura (maya).

Lo ke kuajavan en kaza, komo los boyos i las borekas o las roskas de Shabat i de fiesta, teniyamos ke yevarlos kon "tavas" al orno, i para

ke no se meskle kon las tavas de los otros, metiyan "isharet", ke era jeneralmente una kashka de guevo en la "koshe" de la tava.

El "Purimlik", era una suma de paras ke los parientes i los avuelos mos davan para ke mos merkemos lo ke keremos. Avia ke ir ande el "granpapa" i bezarle la mano para resivir el purimlik. En kaza era de uzo ke en salyendo del "kal", despues de la megila resivas el purimlik de los parientes. Estas sumas no eran del todo muy grandes.

No aviya kriatura ke no saviya la conseja de Purim: Mordehay, Esther i enfrente de eyos el Rey Ahashverosh, al kual lo konvensieron komo Aman era el "rasha", el malo, el negro, al antisemit, el ke keria matar a todos los Djudios. I komo los Djudios se alegraron i fiestaron kuando se izo "rezil" Aman, i lo kaminaron en las kayes de la kapitala.

Purim era la sola fiesta Djudia onde se aziya "balo de Purim" o "Parti de Purim" onde ivamos degizados, ken kon "karatulas" (maskas), ken

vistido de mujer, ken vistida de ombre kon kravata. Yo me akodro ke me visti "fez", i me ize barvika i mustachos desinados en la kara kon un tapon de mantar de bokal de vino ke lo kemavan i kon el karvon ke se formava aziyan makiyaje. Nunka aviya kriaturas vistidas de la Reyna Ester, o de Ahashverosh segun se uza en Israel, i nunka en la kaleja se iva kon maskas de Purim.

Ya sintiamos ke este anio Purim va kayer en "veAdar", ke es el mes de "Adar bet", una ves todos los kuarto anios. "**Purim purinado Pesah en la mano**" era la dicha para akodrar ke serkamente ya viene Pesah. Entre los muy observantes ya tengo sintido ke un dia antes de Purim las ke se yamavan Ester i los ke se yamavan Mordehay aziyan "taanit".

"Shushan Purim" no aviya, ma aviya siertas famiyas "Saragostis", deve de ser orijinarios de "Saragossa" en Espania ke tenian un sierto dia del anio onde meldavan una megila spesial. Kontavan ke uvo un Rey o komandante ke kijo anular en Saragossa a todos los Djudios kon sus livros

santos, i kijo empesar por los livros de "Sefer Tora" de la kehila. El Shamas del lugar tuvo un esfuenio i vido ke esta era la intension del komandante enemigo de Djudios, se desperto i fue media noche al kal, kito los rulos de la ley de sus kashas, i se los yevo a su kaza. Ansina ke kuando vino kon sus soldados i empeso a kemar el "Aron Hakodesh", los sifrei Tora se salvaron, i ansi ke los Djudios.

Verdad ke agora bivimos en Israel, i desde el Rosh Hodesh de Adar empesamos a sentir "mi she nihnas Adar marbim besimha", kere dizir ke del dia ke entra el mes de Adar empesamos a alegrarnos, porke en el 15 Adar es Purim, i vemos en las kayes las kriaturas, vestidos de Ahashverosh, de kovboy, de superman, de polis, de jeneral, i de las ijikas vistidas de Reyna Ester, o de balerina, o de otra figura. Kondtorias i supermerkadados estan yenos de "Ozne Aman", ma no ay mas akel "keyf" de las dulseriyas ke se uzava ver en kada kaza.

Ke pekado ke es un mundo ke no ekziste mas.

Proverbos i Dichas

Ken a buen arvole se arima,
Buena solombra lo kuvija.

**Lo ke Dyo aze,
No ay ken lo dezaze.**

Ken da primero, da kon myedo,
Ken da segundo, da kon gusto.

**La mijor palabra
Ez la ke no se avla.**

A la ombra de los buenos
Bivin los malos.

**Al buen entendedor,
Pocas palabras bastan.**

Aprende bien a kayar,
Para ke sepas bien avlar.

Yaşam Koçunuz

Violet Alaluf
violetm@superonline.com

Son zamanlarda gerilen ortama ve yaşanan olaylara farklı bir bakış açısı getirmenin herkese yararı olur diye düşünüyordum. Tam yazmaya hazırlanırken haftalık Kabala yazılarından biri mail box'ıma düştü ve aynen şöyle diyordu:

“Bir şeyi başarabilmemiz için önce eylem, sonra yüzde yüz olacağına inanmamız ve sonra da Tanrının sağladığı araçlara (Tanrının 72 adı) ihtiyaç vardır .”

Son günlerde gelişen olaylar nedeniyle her tarafta korku enerjilerinin yükseldiğini gözlemliyorum. Medyanın yansıttıkları, cemaatimiz ve yurt dışında yaşayan tanıdıklarımızın çok iyi niyetlerle olsa da gönderdiği korku dolu mesajlar; ailelerimizin bizi korumak amacı ile korkudan kaynaklanan yönlendirmeleri; bir araya her geldiğinde konuşulan olumsuz konular gittikçe artmaktadır. Önce şunu söylemek istiyorum: Karanlık diye bir şey yoktur. Var olan ışıktır, karanlık ışığın olmama

durumudur. Korku gibi düşük enerjiler ışığın olmamasından kaynaklanan durumlardır. Bizler özümüzde ışığız ve eğer hepimiz içimizdeki ışığı ortaya çıkarırsak karanlığı aydınlatırız.

Işık olmaya nasıl başlarız? Her şeyden önce medyanın korku dolu haberlerini izlemeyi, gazetelerini okumayı keser isek... Medya her zaman olumsuz odaklanır.

Sonra, sürekli korku dolu mesajların verildiği ortamlardan uzaklaşıp, size bunu empoze eden insanlarla görüşmeyi keser veya en azından konuyu farklı bir yöne çeker isek...

Daha sonra, karanlığı da ışığı da seçme hakkına sahip olduğumuzun farkına varıp hangisini seçmek isteyeceğimiz konusunda emin olur isek... Zihnimizin bize sürekli neler düşündürtüğünün farkında olur isek... Her sabah uyandıığımızda ve gece yatmadan önce “Her şey yolunda ve olması gerektiği gibi. Ben korunuyorum, seviliyorum, dengedeyim” olumlamalarını yapar isek...

Dualarımızda sahip olmadıklarımıza odaklanmaz,

sahip olduklarımız için Tanrıya teşekkür eder isek... Hayatımıza bazen zor da olsa neşeyi katar isek... Bizi neşelendiren, mutlu eden aktiviteleri bilinçli olarak yapmayı seçer isek... Neşe, güven, sevinç aydınlık enerjilerdir. Onları hayatımıza daha fazla katmamız ışığımızı daha fazla yansıtarak karanlığı daha çok aydınlatmamızı sağlar. Biz kendi realitemizi kendimiz yaratırız.

Geçmiş tarihimizde yaşadığımız olaylar nedeni ile her birimizin içine yok edilme korkusu kazanmıştır. Bu ortak alanımızdır. Bu korkuyu hissetmek için çok haklı nedenlerimiz vardır. Peki daha nereye kadar bu korkunun bizi yönetmesine izin vereceğiz? Sürekli aynı şeyleri hissedip farklı sonuçlar beklemeye daha ne kadar devam edeceğiz? Biz ne zaman kendi gerçek gücümüzü ele alacağız?

Bu yazımın tepki toplama olasılığını göz önüne alıyor ve artık gerçekleri konuşmaya başlamalıyız diyorum. Size kendi içimizi değiştirmeye isek dış dünyamızda hiçbir şeyi değiştiremeyeceğimizi belirtmek isterim. Eğer yaşadıklarımızdan

memnun değil isek içimize bir göz atmalıyız. Dış dünyamızda bizi her korkutan olayın aslında içimizdeki korkudan kaynaklandığının farkına varmalıyız ve farkına vardıktan sonra ise onu beslemeyi acilen kesmeliyiz. Yoksa yaşayacağımız korku dolu olaylar gittikçe daha da katlanarak artacaktır.

Bugün gelen Kabala mesajında söylenen şu idi: *“Tanrının 72 adı 3400 yıl önce Musa'yı Mısır'dan çıkışta takip eden insanlara gösterilmişti ilk olarak. Onlar ordu ile Kızıl deniz arasında tuzaga düşmüştü. Ordunun giderek yaklaştığını panik içinde izleyen bu insanlar kontrol edilemez korku ve şüpheyle sarmalanmışlardı. Tam o sırada Musa Tanrının 72 adını onlara gösterdi. İnsanlar bu adlara bakmaya başladılar. Bütün enerjilerini bu isimlere konsantre olmaya ve içlerindeki spiritüel güçleri uyandırmaya verdiler. Ancak hiçbir şey olmadı! Bir tek su molekülü bile yerinden oynamadı! Ta ki içlerinden bir kişinin ileri atılıp yüzde yüz bir kesinlik haliyle suya girmesine kadar. Bu kişi su boynuna gelene kadar tamamen*

emin bir biçimde ilerledi ve tam o sırada deniz ikiye ayrıldı ve diğer bütün insanlara geçme özgürlüğünü tanıdı. Bu tamamıyla olacaktan emin olma halinin ve eylemin birleşerek Tanrının adlarının içindeki kutsal enerjiyi aktive etmesidir ve bu 3400 yıl sonra da hala gereklidir. Doğa ana üzerindeki kontrolü kazanabilmek için kendi iç doğamızın güçlerinin efendisi olmalıyız.”

Bu mesaj bize şunu anlatıyor: Dış dünyamızda olanları kontrol edebilmek için kendi içimizdeki düşüncelerin, duyguların, inançların, öğretilerin farkında olmalıyız. Öyleyse içimize dönüp şöyle bir bakalım: Bizi korkutan nedir? Düşüncelerimiz neler? İçimizde bizi sürekli korkutan "sabotajcı" bize neler söylüyor ve düşündürüyor? Ve en önemlisi bu sabotajcıya "Seni duydum ve şimdi güle güle" demeye hazır mıyız? Yoksa onun oyununa gelerek onun yarattığı düşünce ve duyguları daha çok düşünüp ve konuşarak onu besleyecek miyiz? Seçim bizim: Işığı mı, karanlığı mı seçeceğiz? Hep aynı korkularla yaşayıp farklı bir şeylerin olmasını mı bekleyeceğiz???.

Işık feneri fırtınadan korkarsa ve ışığını söndürmeye karar verirse, gemilere ne olur? Korkuyu seçmeye mecbur değiliz! Gücümüzün her zaman içimizden geldiğini unutma lüksüne sahip değiliz!. İçimizdeki sabotajcının bizi korku dolu enerjilerle boğmasına izin verecek durumda değiliz! Çocuklarımıza bu korkuyu aktarma hakkına hiç sahip değiliz!

Gelin hep birlikte, el ele vererek içimizdeki ışığa ulaşmanın yollarını aramaya ve bu defa farklı bir yol izleyerek dış dünyamızı istediğimiz gibi yaratmaya doğru bir adım atalım! Gelin hep birlikte bütün dünya insanların bir olduğu; bütün sınırların, engellerin kalktığı; dünyadaki her bir ruhun barış ve yardımseverlik içinde yaşadığı; her farklılığın kabullenildiği ve saygı gördüğü; her eylemin sevgiden kaynaklandığı bir dünyaya doğru hep birlikte ilk adımımızı atalım!

Gelin Kızıl Deniz'e ilk giren biz olalım ve bütün dünya insanlarına bu bilince geçme özgürlüğünü tanıyalım!

Evvel Zaman İçinde

Sara Pardo
jacky@superonline.com

Merhaba Dostlarım,

Yine aynı köşede beraberiz. Size anlatacağım gerçek hayat hikayesi, İzmir Yahudi Cemaatinin özünün büyük bir parçası olan Manisa'dan.

Yıl 1855! Musa Eskenazi ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya gelir. Kardeşleri Salamon, Jak ve Sultana. Moşe 14 yaşında bir tütün deposunda çalışırken, aniden çok ağır hastalandı. Manisa'da tedavi gördü ve iyileşti. Moşe bunu hiç unutmadı. Bir yıl sonra ailesi onu Salamon'la birlikte, beş parasız İskenderiye'ye yolladı. Orada sigara imparatoru diye bilinen Yunanlı Garafollo'nun yanında çalışmaya başladı. Garafollo, Moşe'yi oğlu gibi sevdi ve 30 yaşına gelince eline 25 bin dolar verdi ve "Amerika'ya git!.. Orada yeni ufuklar var!.. Yolun açık olsun." dedi

Moşe, Amerika'da adını "**Moris Şinasi**" olarak değiştirdi. İş olanaklarını araştırırken, halkın

sigarayı, tütünü kağıda sararak içtiğini gözlemliyordu. Birgün aklına bir "sigara sarma" makinası yapmak geldi ve bunu gerçekleştirdi. 1893 yılında bu makinenin patentini aldı. NewYork'a döndüğünde Salamon'u da yanına çağırdı ve Broadway 120 sokakta "**Şinasi Brother's and Company**" adıyla fabrikasını kurdu. Çok ilginç bir işletme yönetimi vardı. Fabrikada çalışan 200 işçinin tümü Manisa'dan, tütün Osmanlı Devletinden, kağıt ise Mısır'dan geliyordu. Sigara "Egyptian Prettiest" adıyla satılıyordu. 2.Abdülhamit Moşe'yi bu davranışından dolayı "Mecidiye Nişanı" ile ödüllendirdi.

Sıkıntıda olan Türk göçmenlere de yardım eden Moşe Şinasi, 50 yaşındayken Selanikli Josef Ben Ruben'in 16 yaşındaki kızı Loret ile evlendi. Attina, Viktorya ve Jüliet adında üç kızları oldu. Riverside Drive'da 35 odalı bir evde lüks bir hayat sürdü ve 1916 yılında fabrikasını sattı. Şinasi kardeşler, Seferad yahudi derneklerinin de büyük sponsorlarıydılar.

Moris, 1929 yılında öldü. Serveti 10 milyon dolardan fazlaydı. 14 yaşında geçirdiği hastalıktan kurtarıldığı Manisa'ya bir hastahane yapılması amacıyla 1 milyon dolar bağışladı. Amerika'da da birçok hastahaneye bağışta bulundu. Vasiyeti üzerine eşi Loret, banka yetkilileri ile birlikte 1930 yılında Manisa'ya gitti. Beğendiği bir arsayı satın aldı. Bağışlanan 1 milyon doların 200 bini hastahane yapımına ayrılırken, 800 bini de gelir getiren menkul kıymetlere yatırıldı. Gelirin her yıl hastahaneye gönderilmesine karar verildi. Çok karmaşık ve uzun işlemlerden sonra, 1932 yılında temeli atılan 40 yataklı hastahane, 1933 yılında açıldı. Son model tıbbi gereçlerle donanmıştı. Hastahaneye zamanla ek binalar yapılmış, kapasitesi yükseltilmiştir. 800 bin dolarlık yatırım fonu halen Chemical Bank ve The Chase Manhattan Bank tarafından yönetiliyor ve geliri sürekli olarak hastahaneye aktarılıyor.

Hastahanenin ön verandasının köşesinde asılı torbada, Moris Şinasi'nin küllerinin olduğunu ve bunun böyle olmasının da kendi vasiyeti olduğu söylenir. Kaynak: Rifat Bali "Musa'nın Evlatları, Cumhuriyetin Yurttaşları"

İnsan Kaynakları

Eleman Arayanlar

Eleman arayışı içinde olan işverenler, bu kriz ortamında işsiz kalan kardeşlerimiz arasından seçkin ve güvenilir elemanlar bulabilmek için bültenimizin bu bölümüne ücretsiz ilan verebilirler.

İş Arayanlar

İş arayanlar, ön yazılarına CV'lerini de ekleyerek bültenimize ulaştırmaları halinde, ilanları ücretsiz olarak yayınlanacaktır.

Müracaat

bulten.diyalog@yahoo.com

Bizden Biri

Rafael Algranati
r.algranati@yahoo.com

SELİM AMADO

Biyografi

Selim ve Katya Amado

İzmirli gazeteci Yaşar Aksoy, Yeni Asır gazetesinde yayınlanan bir yazısında Selim Amado'yu **"İzmir'in ünlü bir siması"** olarak

tanıtmıştı. (<http://www.yeniasir.com.tr/a/dizi/israil/israil5.htm>)

1972'den bu yana İsrail'de yaşamasına rağmen İzmir'le olan bağlarını hiç koparmayan Selim Amado'yu DİYALOG okuyucuları arasında şahsen değilse bile ismen tanımayan yoktur. 2007 yılında Beth İsrail'in "100.ncü Yıl" kutlamalarındaki panelde yaptığı nostaljik, bilgilendirici ve dokunaklı konuşması hala izleyenlerin hafızalarında.

Selim Amado, 1935 yılında İzmir'de, İnönü Caddesinde (Mithat Paşa Cad.), Beth İsrail

Sinagogu yakınlarındaki 287 numaralı evde, Sara ve Jozef Amado'nun ikinci çocukları olarak dünyaya geldi. Henüz beş yaşında iken, kendisinden üç yaş büyük olan sekiz yaşındaki ağabeyi Sami'yi kaybetti.

Sami, Rachel & Selim Amado

İlkokulu Göztepe'deki Hakimiyet-i Milliye (Ulusal Egemenlik) ilkokulunda, orta okulu da Saint Joseph Fransız Kolejinde tamamladıktan sonra lise tahsilini İstanbul Kadıköy'deki Saint-Joseph Fransız Lisesinde yapmış, 1957'de ise İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinden mezun olmuştur.

Kasımpaşa Deniz Kuvvetleri Hastahanesinde tamamladığı iki yıllık askerlik görevinden sonra, "Fransa Montpellier Üniversitesi Sanayi Eczacılığı Enstitüsünde" ihtisasa gitti. İzmir için gurur kaynağı olan bir başarı göstererek ihtisasını 1963 yılında "Okul İkincisi" olarak tamamladı. Bu başarısı 7 Kasım 1963 tarihli Yeni Asır gazetesinde fotoğraflı haber konusu oldu. İzmir'de

Şanlı ve Manisa İlaç Fabrikalarında üst düzey görevlerde bulunan Selim Amado, daha sonra ticaret hayatına atılarak İzmir'de o dönemi yaşayanların hiç unutamadığı İkinci Beyler sokağındaki **Şehir Eczanesi'**ni açtı.

İlaç sanayiinin henüz çok gelişmiş olmadığı o dönemlerde, eczanesinin arka odasındaki laboratuvarında, sipariş üzerine özel medikal formüller ile ürettiği birçok ürünle, doğup büyüdüğü şehrin insanlarına dürüst hizmet ulaştırdı.

Selim Amado, rahmetli Violet ve İzak Sigura'nın büyük kızları **Katya** ile 1964 yılında evlendi. Yosi, İzzet ve Avi isimli üç oğulları oldu.

1972 yılında Avi henüz bebek iken genç Amado ailesi İsrail'e göç etti. İsrail'de mesleğine devam eden Selim Amado, Kfar Saba'da açtığı "**Kineret**" eczanesini halen işletmeye devam etmektedir. Üç oğlu da İsrail ordusunda askerlik görevlerini tamamlamış, evli ve çocuk sahibidirler. Selim ve Katya çiftinin 7'si kız 8 torunları vardır.

İsrail'e göç etmesinden sonra Selim Amado'nun

doğup büyüdüğü İzmir'e ve Türkiye'ye olan bağlılığı adeta bir tutkuya dönüşmüştür. İsrail'de Türkiye ile ilgili tüm etkinliklerde önemli roller almış, diplomatik çevrelerde önemsenen ve saygı gören bir kişi olmuştur. Türkiyeliler Birliği'nin (Itahdut Yotsei Turkiya) Danışmanlar Kurulu başkanlığını üç yıl boyunca yapan Selim Amado, halen yönetim kurulunun sözcülük ve danışmanlık görevlerini yürütmektedir. Korumaya özen gösterdiği düzgün Türkçesi, derin tarih, sosyal ve ansiklopedik bilgisi, siyasete yakınlığı ile Selim Amado, birliğin 1980'li yıllarda çıkardığı "Sesimiz", "Dostluk", "Haber" dergilerine, Eylül 2000'den beri de BULTEN dergisine siyasal ve sosyo-kültürel makaleler yazmaktadır.

Selim Amado, "Türkiye dışında Türkçe çalışan ilk Mason Locası olan İsrail Nur Locası'nın kurulmasına öncülük etmiş ve üç yıl süre ile ilk başkanlığını yapmıştır.

Türkiye-İsrail ilişkilerinin geliştirilmesinde aktif rol alan Sayın Amado, görev verildiğinde, resmi ziyaret için Türkiye'den İsrail'e giden konukları ağırlama törenlerine katılmakta ve konuklara

Türkçe konuşmalar yapmaktadır. Selim Amado Kütüs'teki İbrani Üniversitesi Governörler Meclisinde görev yapan ilk ve tek Türk üyedir.

Türkçe, İspanyolca, Fransızca, İngilizce ve İbranice dillerini mükemmel bilen Selim Amado'nun her dilde yazılmış sayısız yazıları ve konferansları vardır. Bilimsel araştırmalarında özel ilgi duyduğu Türkiye Yahudilerinin tarihi ve İspanyolca (Judeo-Espanyol) dilinin korunması çok önemli bir yer tutar. İsrail'deki Türkiyeliler Birliği lokalinde ayda bir yapılan "**Salon de Ladino**"nun da kurucularından olan S.Amado, Bar İlan Üniversitesinde akademik düzeyde Judeo-Espanyol dilinde konferanslar vermiştir.

Selim Amado çeşitli dergi, gazete ve İnternet yazışma gruplarında güncel olaylara yaklaşımı, mantıklı yorumları ve keyifle okunan birçok dildeki yazıları nedeni ile uluslararası platformda tanınan bir kişidir.

Bu becerilerinin yanı sıra, yüksek zekası, geniş bilgisi, konuşma kabiliyeti ve en önemlisi mütevazılığı, dürüstlüğü, yardımseverliği ve

kibarlığı ile Selim Amado kendini herkese sevdiren ve saydıran bir isimdir.

Görüşlerini istediğimiz yakın dostu **Nesim Güveniş** Selim Amado için şöyle yazmış :

Selim Amado herkese yardım elini uzatan, zor durumda olanlara destek olan bir insan. Bulunduğu her toplumda sohbeti ile sempati kazanır. Geniş bilgi dağarcığı ve zengin fikirleri ona her konuda çabuk yazma olanağı verir. Kendisinden gazeteye bir makale istendiği zaman, o makale ertesi gün hazırdır. Aynı şekilde değişik yerlerde sık sık yaptığı konferansları da kısa zamanda hazırlamak onun özelliğidir. Her konuda danışabileceğimiz bir insandır. Çalıştığı her derneğin yönetim kurullarında kendisine yer verilmiş, görüş ve tecrübelerinden istifade edilmiştir. Büyük bir yurtseverdir. İsrail aleyhine düşünen ve yazanlara, yorulmak nedir bilmeyen bir azimle, terbiye sınırlarını aşmadan en etkili cevabı verir. İyi kalpliliği, kültürü, çalışma aşkı, ailesine, mesleğine bağlılığı ve yardımseverliği nedeni ile etrafında kendisini çok seven büyük bir dost halesi vardır.

Abisi ile birlikte yaşadığı küçüklüğünü hiç unutmayan kız kardeşi **Rachel Amado Bortnick**, ağabeyi Selim için şöyle diyor :

Biz küçükken Selim yanımdan her geçişinde uzun kıvrıcık kızıl saçımın örgülü kuyruklarını tramvay kemeriymiş gibi çeker, beni kızdırır ve ağlatırdı. Galiba onu biraz kıskanırdım da. Gerçi pek matah bir ilkokul öğrencisi değildi ama, sanki arkadaşları ile hiç durmadan sokaklarda futbol, atlambaç, bilye, vs. gibi oyunlarla hayatın zevkini daha çok alır, sanki yüzü daha çok güler, okulda daha çabuk şiir ezberler, daha çok şarkı öğrenir ve söylerdi. Sonraları Cumartesi öğlenleri Saint Jozef Orta Okulundan dönüşünü, evimizin balkonunda bekler, o da aşağıdan, o hafta sınıfta kaçınıcı çıktığını elinin parmaklarıyla ile gösterirdi. İlk önceleri iki elinin parmak sayısının yetişmediği dereceleri gittikçe düşmeye başlayınca, sevincimize diyecek olmazdı. İşte o yıllarda Selim'e duyduğum kızgınlık ve kıskançlığımın yerini sevgi ve hayranlık almaya başladı ve şimdiye kadar artarak devam ediyor. Selim her

konuda fikir ve tavsiyelerini aldığım, geniş bilgisi, müthiş zekası, olağanüstü konuşma ve yazma yeteneği, kibarlığı ve dürüstlüğü ile bana ve ailesine gurur veren çok sevdiğim biricik ağabeyimdir.

Selim Amado'yu Sara Pardo'ya sorduk :

Gençliğimizde kocaman, hayat dolu bir gruptuk. En keyifli partiler bizim evde olurdu. Ben piyanoya geçerdim; Selim ise o kalın ve gür sesiyle bana eşlik ederdi. Zamanın en güzel şarkılarını bütün arkadaşlar hep birlikte söylerdik. Unutulmaz seneler ve dostluklar yaşadık. İyi ki varsın dostum!

Pola ve Moris Bencuya mesaj gönderdiler : *Bizim için çok değerlisin. Geçmiş olsun. Seni çok seviyoruz.*

DIYALOG'un kuruluş ve sayılarının hazırlık aşamalarında engin deneyimlerini bizlerle paylaşan, **Uzak Yakın** köşemizin yazarı Selim Amado'ya tüm sevdikleri ile birlikte sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz.

İzmir'in Büyük Rav'ları

1937 öncesi İzmir'in Yetiştirdiği Dünya Yahudiliğine
Katkıda Bulunmuş Büyük Din Adamları
Soyadına göre Alfabetik

Rabi Abraham Abulafya

- Rabi Hayim Benvenisti müridi.
- Doğum ölüm tarihleri konusunda bilgi yok.

Rabi Eliahu Abulafya

- Rabi Abraham Palaçi müridi
- Doğum ölüm tarihleri konusunda bilgi yok.

Rabi Hayim b.David Abulafya

- Rabi Hayim Abulafya,
- Rabi Yaakov Şaul ve
- Rabi Abraham Benezra müridi,
- Nişmat Hayim'in yazarı
- 25 Adar 1775'te Safed'te öldü.

Gr.Rabi Hayim b.Yaakov Abulafya

- Rabi Abraham Palaçi müridi
- Jerusalem'de doğdu.
- 1712 öncesi İzmir'e geldi.
- 1728 öncesi Hahambaşı oldu.
- 1740'ta Jerusalem'e döndü ve 1744'te öldü.

Rabi Yaakov Abulafya

- Rabi Abraham Palaçi müridi
- Ets ha-Hayim kitabının yazarı
- Doğum ölüm tarihleri konusunda bilgi yok.

Rabi-Dayan Yaakov Albağli

- Rabi Hayim Abulafya,
- Rabi Yaakov Şaul ve
- Rabi Abraham Benezra müridi,
- Kehilat Yaakov'un yazarı
- 7 Adar 1775'te öldü.

Rabi Yehuda Albağli

- Rabi Abraham Palaçi müridi
- Doğum ölüm tarihleri konusunda bilgi yok.

Rabi Aron b.Moşe b.Hayim Alfandari

- Rabi Şlomo Levi
- Rabi Yaakov Ben Naim
- Rabi İsrail Benvenisti müridi
- Doğum ölüm tarihleri konusunda bilgi yok.

Rabi Hayim Algazi

- Rabi Hayim Benvenisti müridi.
- 22 Heşvan 1678'de öldü.

Gr.Rabi Hayim İzak Algazi

- Dereh Erets ha-Haim, Ein Yami, Şaar Yeuda kitaplarının yazarı
- 1814'te İzmir'de öldü.

Devam edecek..

Astroloji

Beki Baron / İstanbul
bekibaron@gmail.com

Değişimler Ani Değildir

Gün geçmiyor ki televizyonu açtığımızda haber kanallarında kötümser bir haber duymayalım; *"Bankalar krizde, ekonomi çöküşte, ev fiyatları değer kaybediyor, emlak piyasası düşüşte, fabrikalar işçi çıkartıyor, geleceğimiz tehdit altına mı giriyor, eyvah iş yok, piyasalar durgun, bankadan aldığım krediyi ödeyemiyorum.."* Sıkıntılar, kabuslar ve korkularımız...

Halbuki geçtiğimiz on beş yıl ne kadar da geniş, ferah, refah, elimizde olmadığı halde *"olsun bankadan kredi alıp yavaş yavaş öderim"* mantalitesiyle, ev alırım, gezerim, yerim, harcarım dediğimiz, ama musluğun her zaman akmayacağını düşünmediğimiz ne kadar hoş zamanlar geçiriyorduk, değil mi?

Peki, ne oldu da hiç tükenmeyeceğini düşündüğümüz kaynaklar birdenbire tek tek

elimizden gitmeye başladı?

Bizleri bu kadar korkutan ve belirsizliğe sürükleyen bu etki ne? **PLUTO...**

Peki nedir bu **Pluto**? Nasıl oluyor da dünyada yaşanan olayları bu kadar etkiliyor?

Astrolojide **Pluto** gezegeni, gücü, zenginliği, değişimi, ölümü, doğumu, hayatta kalabilme mücadelesini, dönüşümü ve dönüşerek tekrar dirilmeyi ve yaşam bulmayı anlatır. Bağımlılık geliştirdiğimiz, bir türlü kopamadığımız tutkularımızı da anlatır. Yeri, zamanı geldiğinde bırakamadıklarımızı, eğer biz direnirsek zorla elimizden alır. Aslında bizi kurtarır ve bir daha geri dönmek üzere dönüştürür. Artık kişiye yarar sağlamayan ve değişmesi gereken düzeni dönüştürür. Yenilenmenin ve yeniden doğuşun gezegeni, sonsuz başlangıçlar ve bitişler döngüsü içinde hayatta kalma eylemini yönetir. Birçok şeyi sonsuza dek değiştirir ve asla hiçbir şey eskisi gibi olmaz.

Peki şimdi ne olacak?

Pluto gezegeninin Oğlak burcundaki hareketi tam olarak 22 kasım 2008 de başladı. Oğlak burcu bizlere somut olanı, maddeyi, toprağı, devletleri, kapital sistemi, kurumsallığı, şirketleri, yönetimleri, inşa alanlarını anlatır. Zirvede olmak ister, patron olmak ister ve yönetmek ister. Sorumluluk bilinci çok yüksek bir burçtur. Kıt kaynakları yerinde kullanmak, gerçekçi olmak gerekir. Oğlak işleri kolaya, şansa bırakmaz. Rezervli, kontrollü, kendini kasan, karamsar bir yapısı vardır. Genel olarak kendisinde bir kötümserlik, rahatsızlık ve kıtlık duygusu vardır. Pluto oğlak burcuna hareketine başlamadan önceki Yay burcundayken tüketim çılgınlığından, fanatik düşünce akımlarından, kökten dincilik temalarından yeteri kadar aşırılık payımızı aldık sanırım.

Ama artık dünyamız kabuk değiştiriyor. Kaynaklarımız hızlı bir şekilde tükenme yolunda ve oturup, plan program yapıp, tekrar ihtiyaç

üretimine başlama ve yetenekleri sonuna kadar kullanma zamanı. Değişimin kaçınılmaz olduğu bir dönemdeyiz. Oğlak "en tepede, en zirvede sağlam kalmak isterken" **Pluto** bu oluşumları yıkmaya geldi. Gerçek ekonominin kaynaklarını görmemiz gerekiyor. Büyük güç statüsündeki devletlerin ekonomik konseptlerini değiştirmesi gerekiyor. Abartılan her şey kendi değerine geri dönecek. Devletlerin güvenlik ihtiyacı adı altındaki bugüne kadar oluşturdukları konular dönüşecek. Ülkeler kendi öz değerlerine geri dönecek. Devletler, dünya yönetimlerinde bugün var olan çürümüş düşünce yapılarını değiştirecekler. Özetle, sağlam hiyerarşiler çökecek, sağlam olduğunu zannettiğimiz değerler değişecek, çöküşler olacak ve bu değişimler köklere kadar inecek ve bir şeyler yeni baştan inşa edilecek.

Bizlerin yapması gereken ise gerçekten ihtiyacımız olan şeyleri belirlemek olacaktır.

Ekonomi

Medyadan Özet

Senkronize Çöküş...

Türkiye’de imalat sanayi üretimi Aralık ayında %28 daraldı. Bu düşüş 2001 yılındaki aylık düşüşlerle kıyaslanamayacak kadar yüksek. 2001 krizi sonrasında en yüksek aylık düşüş %15.2 olarak gerçekleşmişti. Bu veriler sonrasında imalat sanayi 2008 yılını %3.4 küçülerek kapatmış oluyor.

2005-2007 döneminde imalat sanayi zaten önceki 3 yıla göre yarı hızda büyümekteydi. Ama inşaat başta olmak üzere hizmet sektörlerindeki hızlı büyüme toplamda ekonominin yine %5-7 aralığında büyüebilmesini sağlıyordu. 2008 ile birlikte hizmet sektörlerinin katkısı da bitmiş oldu.

Mevcut ekonomik kriz 2001’den daha sert başladı ve daha da uzun sürmesi beklenmeli. Şubat ayında başlayan 2001 krizinde aylık küçülmeler arka arkaya 13 ay devam ettikten sonra 2002 Mart ayı ile birlikte artışa geçmişti. Ama bu sefer 2001 krizine göre dezavantajlar var. 2001 krizi

sonrasında TL’nin hızlı değer kaybı yurtdışında talebin hızla artması ile birleşince, özellikle ihracatçı sektörler üzerinden ekonomi ivme kazanmaya başlamış ve daha sonra da yatırım harcamaları iç taleple birleşerek %5-7 aralığındaki potansiyel büyüme oranları yakalanmıştı. Bu itici güçler bu sefer yok.

Yurtdışında hemen her bölgede üretim ciddi şekilde düşüyor. Aralık ayında sanayi üretimi İngiltere’de %10, Almanya’da %12, İspanya’da %20, Euro kullanan 15 AB ülkesinde %12, Brezilya’da %15, ve Japonya’da %10 geriledi. Bunların bazıları son 15-20 yılın rekor düşüşleri.

Gelişmiş ülkeler kredi imkanlarının hızla daraldığı bir ortama çok yüksek stoklarla girdiler. Krizin finansal aşaması uzun sürmesine rağmen bunun ekonomik yansımaları olmayacağı ve hatta ekonomilerin resesyona bile girmeyeceği öngörülerinin tutmadığı görülünce sıkıntı başladı. Şirketler işsizliğin süratle artmaya başladığını ve bunun talep tarafını da ciddi şekilde vuracağını anladılar.

Bu tür bir dinamikten ilk etkilenen otomotiv sektöründeki çift haneli küçülmelerden de anlaşıldığı üzere hızla üretimler kısıldı ve şirketler stoklarını eritme ve daralan kredi ortamında nakit yaratma telaşına düştüler. Yatırım harcamaları ertelendi ve **reel sektör uzun sürecek bir resesyon dönemine hazırlık yapmaya başladı.**

Yurtdışından gelen son veriler ekonomik tahribatta **“en kötünün görüldüğü”** izlenimini yaratıyor. Çin’de demir çelik fiyatlarından, Brezilya’da otomobil üretiminden, ABD ve Avrupa’daki satın alma endekslerine ya da perakende satışlara kadar çeşitli göstergelerde Kasım-Ocak döneminde görülen keskin düşüşler bir süredir durmuş ve hafif bir kıpırdanma başlamış gözüküyor. Bu elbette talebin yeniden arttığını ve hemen yarın eski üretim seviyelerine çıkılabileceğini göstermiyor ve büyük olasılıkla da çıkılamayacak. O nedenle **“normalleşme”** sürecinin uzun süreceğini (2010 ikinci yarısına sarkabileceğini) düşünerek strateji belirlemek gerekir. Kredi mekanizmasının yeteri kadar çalışmaması doğal olarak resesyon sürecini uzatan en önemli etken olacak.

Kaçınılması Gereken Yaklaşım !...

Yukarıda görülebileceği gibi, **Türkiye ekonomisi global krizden ciddi şekilde etkileniyor.** Ve bu bir finansal kriz, politik kargaşa ya da bir doğal afet yaşanmadan ortaya çıkan bir gelişme olacak. Bankacılık sektörü 2001’deki yeniden yapılanmadan sonra ilk defa kredi portföylerini büyütmede zorlanacak. Bu krizin yurtdışında olduğu gibi bankacılık sektöründeki bir tahribatla ortaya çıkmamış olması, faiz ve döviz kurlarında çok sert ve büyük oranlı yükselişlerin yaşanmaması, Türkiye ekonomisinin bu krizden zarar görmediği tezine destek veriyor gibi görülebilir. Bu nedenle hem makro hem de mikro anlamda radikal kararlar almaya ve uygulamaya gerek kalmadan **yurtdışında ortalık sakinleşene ve üretim normalleşene kadar idare edilmeye çalışılması** makul bir strateji olarak algılanabilir. Bu tür bir yaklaşımın Türkiye ekonomisine büyük zarar verebileceğine dikkat etmek gerekiyor. **Neden ?**

Türkiye’nin bu global krizde bankacılık ve kamu sektörü finansmanı tarafında zarar görmemesinin

ardında, elbette 2001 krizi sonrasında bu sektörlerde gerçekleştirilen yeniden yapılanma var. Ama reel sektör aynı konumda değil. 2002 yılından beri Türkiye ekonomisinde riskler reel sektöre kaydırıldı ve uygulanmakta olan enflasyon hedeflemesinin kendisi ve pasif kur rejimiyle birlikte uygulanış biçimi reel sektörü yüksek oranlarda istikrarlı büyümeye çok hassas bir hale getirdi. Global krizin ekonomik aşaması bu nedenle reel sektör üzerinden Türkiye ekonomisini çok kötü etkiliyor. Üretimde ve kapasite kullanımında yaşanan bu sert düşüşlerin uzun süre devam etmesi durumunda **2001'deki bankacılık sektörünün yaşadığı yeniden yapılanmayı reel sektör yaşamak zorunda kalacak.**

Bankaların takipteki kredi oranlarında son aylarda görülen şiddetli yükseliş, Türkiye'de aynı ABD'deki türev piyasalar gibi gölge bankacılık sistemi olarak çalışan vadeli çek ve senet sisteminde yaşanmakta olan sorunlar (ödenmeyen çek ve senetlerdeki hızlı yükseliş), ve Ocak ayında harcamalarda aşırı artışlar olmadığı halde bütçe dengelerini ciddi biçimde bozan dolaylı

vergilerdeki keskin nominal düşüşler, reel sektörün içinde bulunduğu sıkıntıların ekonominin geneline nasıl yansıdığını açık şekilde gösteriyor.

Global krizin içinde bulunulan bu 3.aşaması bittiğinde global ekonomi hızla potansiyel oranlarına doğru büyüme sürecine geçecek ve resesyon dönemini **doğru** bir yapılanmayla geçiren ekonomiler daha bir söz sahibi olacaklar. Zaten krizin fırsata döndürülmesinden kastedilen bu olmalıdır; kriz devam ederken fırsat yakalanmaz çünkü herkes zarar görür. Fırsat olarak kastedilen aslında kriz bittikten sonra elde edilen göreceli avantaj olup, bunun birincil önceliği de tahribat döneminde ayakta kalabilmektir. O nedenle global ekonominin yeniden %5 büyüme hızlarına eriştiği durumda ortamdan faydalanacak olan ekonomiler **bugünlerde aldıkları radikal kararlarla reel sektörleri ayakta kalanlar ve bunlara destek vermek için bütçe ve para politikalarını daha fazla esnetenler** olacak. Döviz kurlarına ve faizlere bakarak "nasılsa kur ve faiz yükselmiyor, sabırla bekleyelim" diyerek durumu idare etmeye çalışanlar değil.

Biliyor muyuz?

Z.L. Rav Nesim Behar
El Gid Del Pratikante

Şabat Kandillerini Yakma Kuralları

1.-) Cuma günü öğleden sonra *Şabat*'tan bir saat kadar önce, tüm işleri bırakmak gerekir.

Kadın veya erkek herkes *Şabat* onuruna *Şabat* mumlarını veya kandillerini yakmakla yükümlüdür. Fakat kadınlarımız bu mitsvayı yapmaya erkeklerden daha fazla özen gösterirler. Eğer kadın yakamazsa, onun yerine bir başkası yakabilir.

2.-) Çok fakir bir kimse bile, *Şabat* kandillerini yakabilmek için gerekirse *Tsedaka* istemeli ve kandilleri yakmalıdır.

3.-) Geleneksel olarak **iki** kandil yakılır. Fakat haftanın yedi gününe denk düşen yedi kandil de yakılabilir. *Şabat*'ı karşılarken ne kadar fazla ışık yakılırsa o kadar fazla nur evin içine yayılacaktır.

4.-) Kandiller gündüz çok erken yakılmamalıdır. Çünkü o zaman bu kandillerin *Şabat*'ın onuruna

yakıldığı anlaşılmayabilir. Fakat çok da geç yakılmamalıdır.

5.-) Kandil tercihen zeytinyağı ile yakılır; fakat yoksa başka yağlarla yakılabilir. Parafin mumu da kullanılabilir; eğer yoksa hayvani yağla da yakılabilir.

6.-) Kandiller, yakılmadan önce, *Şabat* boyunca duracağı yere yerleştirilmelidir. Çünkü yakıldıktan sonra başka yere taşınabileceği düşüncesi ile yakılamaz.

7.-) Kandiller beraha söylemeden önce yakılmalıdır. Yakma işlemi bittikten sonra, kibritler yerine konur, çünkü berahadan sonra *Şabat* alınmıştır ve onlara dokunulamaz. Gözler kapatılır ve hemen şu beraha söylenir :

***Baruh Ata Ad.. E-loenu Meleh Aolam,
Aşer Kideşanu Bemitsvotav Vetsivanu
Leadlik Ner Şel Şabat.***

*"Bizleri emriyle kutsayan ve bizlere
Şabat kandilini yakmayı emreden,
Evrenin Kralı, Sen, Tanrımız; Mübareksin."*

8.-) Kandilleri yakma mitsvası yemeğin yenileceği yerde yerine getirilir.

9.-) Kandilleri yakarken *Şabat* elbiseleri giyilmiş olmalıdır. Fakat bir kişi elbise değiştirirken yakma saatini geçirecekse, o zaman kandilleri yakar ve sonra elbiselerini değiştirir.

10.-) *Şabat* kandillerini yakmadan önce hayır kurumları için biraz para ayırmak güzel bir adettir.

11.-) Kandiller yakıldıktan sonra güneşin batışına çok zaman olsa bile herhangi bir iş yapılması yasaktır.

12.-) *Şarap* ya da mumdan sadece birini alabilecek kadar parası olan fakir bir kimse mumu tercih etmelidir. Çünkü *Kiduş* ekmekle de yapılabilir.

13.-) Yazın, ay ışığında yemek yemek isteyen bir kişi *Şabat* kandillerini evinin içinde yakmalıdır.

14.-) Kandil yakıp beraha söylemeyi unutan bir kişi *Şabat* başladıktan sonra berahayı söyleyebilir.

15.-) Kandilleri söndürmek yasaktır. Mumların sönmelerini sağlamak amacıyla kapı ve pencereler açılmamalıdır.

16.-) *Şabat*'ı bir otelde geçiren evli bir erkek, karısı evde *Şabat* kandillerini yaksa bile, kendisi de otelde yakmalıdır.

17.-) Kadınlar kandilleri yakarken bu küçük duayı yaparlar :

"Ulu Tanrım!..

Şu anda Şabat kandili

yakma mitsvasını yerine getiriyorum.

*Lütfen bana senin dinine bağlı çocuklar ver
ve her zaman senin isteklerini yapsınlar.*

*Şabat ışıkları sayesinde bize uzun ömürler,
sağlık ve bereket ver.*

Amen".

Sevgili Ben

Violet Alaluf
violetm@superonline.com

Ey Sevgili,

Senin en sevgilin "**Kendin**"sin...

Seni senden daha çok kim bilir?

Seni senden daha çok kim anlar?

Seninle en çok kim ağlar, kim güler?

Kim senin en büyük sırlarını, korkularını,
sevinçlerini, heyecanlarını bilir?

Ne olursa olsun hep seninle olacak kim vardır?

SEN!...

Gel bu sevgililer gününde önce "**Kendi**"ni bir kutla!..

Ey sevgili BEN,

Korkularına rağmen cesaretin için, her düştüğünde tekrar kalkabildiğin için, iyi niyetli, yardımsever, neşeli, düşünceli olduğun için, değerlerin için, anlayışın için, dünyayı sevebilme potansiyelin

için, tek amacının tekamül etmek olduğunu anladığın ve kendini gerçekleştirmeye verdiğin önem için, **Ben** olmaya izin verdiğin ve herkese **Ben** olma hakkını verebildiğin için, kendine karşı dürüst olmayı öğrendiğin için, ve en önemlisi sadece **Ben** olduğun için SENİ ÇOK SEVİYORUM. Senin varlığını kutluyorum !!

Sen seni sevmeden başka bir SEN'i nasıl seversin ki? Sen sana katlanmadan başka bir SEN'e nasıl katlanırsın ki?

Sevgi önce kendini sevmekle başlar! Kendini sevmekle başla, sonra da SEN olan diğerlerini !!!

Hepinizin Sevgililer günü kutlu olsun! Bu sene kadehleri kaldırırken kutlayın önce kendi varlığınızı, sonra da karşınızdaki diğer SİZ olan sevgilinizi!

Seviyorum beni/bizi...

Çocuklar

Pörtlek

Hey Çocuklar!..
Tekrar Merhaba,

Ben sizleri ne çok özlemişim... İyi ki **DIYALoG** var da sizlerle buluşabiliyorum. Çok mutluyum çünkü ben sizleri uzaktan izlerken bu e-bülten sayesinde aranızda oldum. Çok mutluyum çünkü sizlerden mektup almaya başladım. Evet, mektup ya!.. Bugün sizlerle paylaşacağım mektubum tatlı mı tatlı, şirin mi şirin 3.ncü sınıfta okuyan bir kız arkadaşınızdan. İsmi **Talya**.

Merhaba Talya'cığim!!..

Talya bana gönderdiği mektupta **Sunday School**'da neler hissettiğini herkesle paylaşmak istediğini yazmış, size mektubunu olduğu gibi yazıyorum.

Sevgili okurlar,

Ben Talya Eliş!. 10 yaşındayım ve İzmir'de

*yaşıyorum. Sizlerle **Sunday School** hakkındaki düşünce ve duygularımı paylaşmak istiyorum. Eğer bana Sunday School dersiniz aklıma üç kelime gelir: “**Yahudilik**”, “**Cuma akşamları**” ve “**bizim için herşeyi yapan öğretmenlerim.**” Sizlere neden bu üç kelimeyi düşündüğümü anlatacağım. Daha 6 yaşındaydım ve Sunday School'a adım attığım ilk an çok sempatik, sevecen bir yer olduğunu anlamıştım. Burada şarkılar, aktiviteler ve küçük derslerle bir çok şey öğrendim. Beş sene içinde yaptığımız en güzel aktivite benim için, İbraniceyi öğrenmekti.*

*Bence tüm İzmir Yahudi çocukları çok şanslı çünkü onları bir arada tutan, geleneklerimizi öğreten bir okul var, **SUNDAY SCHOOL !!!**..*

Sevgili Talyacığim,

Bu güzel mektubun için çokook teşekkür ederim. Beni de Sunday School öğretmenlerini de çok mutlu ettin... Evet arkadaşlar mektuplarınızı bekliyorum, gelen sıraya göre hepsini burada

yayımlayacağım. Burası sizin köşeniz, mutluluklarınızı da şikayetlerinizi de bizlerle paylaşın.

Bu kadar sohbet yeter. Şimdi tekerleme zamanı... Hadi bakalım, kim aşağıdaki tekerlemeyi 5 saniyede söyleyebilir, deneyin!...

***Bir berber bir berbere gel beraber bir berber
dükkanı açalım demiş.***

Ya bunu 3 saniyede söyleyebileniz var mıııı?

***Şu köşe kış köşesi şu köşe yaz köşesi
Ortası da su şişesi.***

Şimdi de sırada ödüllü bulmacamız var!.. **Hazır mısınız???** Öyleyse ilerleyin, soruları cevaplandırın ve ödülü kazanın!!...

1.-Geçen ay kutladığımız meyve bayramımızın değişik iki ismi var, nedir bu isimler ?

2.- Yakında kutlayacağımız ve hikayesinin kahramanlarından biri Ahaşveroş olan

bayramımız hangisidir?

3.-Şabat'a girerken kaç mum yakarız?

4.-Altı adam bir şemsiyenin altında ıslanmadan nasıl durabilir?

5.-En temiz böcek hangisidir?

6.-Düşünen file ne denir?

7.-10 tilki, 8 kedi, 20 tavuk ne yapar?

8.-Kral tacına ne demiş?

9.-Buzdolabına giren sineğe ne olur?

10.- Bozulduğu halde tamir edilemeyen şey nedir?

Öteki sayımızda görüşmek üzere, sağlık ve sevgi ile kalın çocuklaaar!...

Bizim Kürsü

Violet Alaluf

violetm@superonline.com

Hadi Gel Oynayalım

Bu dünyayı bir oyun alanı varsay... Hayat oyunun kendisi, bizler de oyuncular. Sadece oyundaki deneyimler var. Doğru yanlış yok. Oyun var, oyunun içinde olmak var. Madem oyun oynuyorsun bari zevk al bu süreçten. İstediginde çıkacaksın zaten. Her anını yaşa. Kenarda durma, ayağa kalk hadi gel. Oynamak için seni bekliyoruz. Bak çok zevkli! Atalet içinde durman oyunu sürdürmemene ve keyif alamamana neden oluyor. Evet arada bir düşünüyoruz, her tarafımız acıyor, içimiz parçalanıyor ama oyun o kadar keyifli ki mutlaka devam ediyoruz. Oyunun keyfi bizi bir arada tutuyor, o enerji oyun oynamamızı sağlıyor.

Hadi atla oyunun/hayatın içine. Ne yapmayı seçiyorsun? Şarkı mı söyleyeceksin? Git hemen kendine bir koro bul. Tiyatroda oyun mu oynayacaksın? Hemen bir tiyatro grubu kur. Yapmak istediğin bir spor dalı mı var? Hemen araştırmaya başla. Yazı mı yazmak istiyorsun, fotoğraf mı çekmek istiyorsun, yemek mi yapmak istiyorsun? Hadi başla hemen!

Zaten sen ne yapmaya niyet ettiysen senin için en uygunu çıkacaktır karşına. İlgi alanın neyse hemen yap ve paylaş bizimle! Senin içindeki o muhteşem güçten, o mükemmel yapacağın şeyden mahrum etme bizi. Etme ki oyun/hayat seninle daha da eğlenceli olsun. Oyunu/hayatı hakkını vererek oyna/yasha. Durma öyle kıyıda köşede. Hem kaybedeceğin ne var ki eğlenmek ve yaşadığını hissetmekten başka? Hadi gel katıl bize!

Evet, zor olabilir! Çok işin var değil mi? Zamanın da yoktur, paran da, keyfin de; hem zaten kriz de var; yapacaksın da ne olacak. Boş ver! Yaşın da geçti zaten, bunlar gençlikte olur. Hem tek başına da olmaz kimseyi tanıyorsun ki! Yapacaksın da

şimdi değil, değil mi? Dur bakalım havalar bir ısınsın, sonra bir soğusun, sonra tekrar ısınsın!! Başka mazeretin var mı benim şu anda aklıma gelmeyen?

Her şeyi bırak! Bütün mazeretleri, bütün sınırlayan düşüncelerini, seni sıkı sıkı tutan endişelerini, korkularını ve hemen şimdi ayağa kalk ve bir adım at!

Gerçekten sana çok keyif verecek bir şeyi yapmak istesen bu ne olurdu?

Bu şeyi gerçekleştirebilmek için atacağın ilk adım ne olurdu?

Bu adımı ne zaman atmaya niyetlisin?

Bu adımı attığında hayatın bugünkünden nasıl daha farklı olacak?

**HADI KALK VE ARAMIZA GEL!..
SENİ OYUNA BEKLİYORUZZZZZ!..**

Özsözler

Kol yamay gadalti ben ahahamim, velo matsati laguf tov mişetika.

Bütün hayatım boyunca
Rabi'lerin yanında büyüdüm,
sessiz durmak kadar iyi bir şey bulamadım.

Velo amidraş ikar, ella amaase.

Tora'nın anlattıklarını uygulamak,
Tora öğrenmekten daha önemlidir.

Vehol amarbe devarim mevi het.

Gereğinden fazla konuşan,
hataya ve günaha sürüklenir.

*Asa torateha keva,
Emor meat vaase arbe,*

Veeve mekabel et kol aadam besever panim yafot.

Hayatta yaptığın her şey görülmekte;
Söylediğin her şey duyulmakta;
Yaptığın her hareket kitaba kaydedilmektedir

Okur İletileri

Selmuş'u Uğurlarken

Reyan Kanyas Bencuya
Erol Alaluf
Selin Kanyas
Rozita Alaluf

Biz **Selma Şen**'in torunları olarak unutulmaması gereken ve zaten unutulmayacak çocukluklar geçirdik. Sıkı fıkı aile bağlarına, patırtılı Cuma akşamı yemeklerine, ama en önemlisi de hayatı dolu dolu yaşamaya ve "yaşamayı sevmeye" alıştık doğduğumuzdan beri. Ve biz ölünceye kadar sahip olacağımız bu mutluluk formülünü içlerindeki gençliği asla tüketmemiş **Selmuş** ve **Dede**'ye borçluyuz.

“Klasik anneanne” imajından o kadar bağımsız ve kendine has bir insan ki **Selmuş**!.. Ailesinin her ihtiyacına derman olurken, bir yandan da hep kendisini geliştirmeyi sürdürdü. Sadece dinç

görüntüsünden, ya da gittiği bilgisayar, İngilizce kurslarından, hatta 60'ından sonra bile dünyayı dolaşma arzusundan söz etmiyoruz. Hep hayatın merkezinde yer aldı. Tüm enerjisiyle ve vizyonu ile **Selmuş** hep “hayat”la özdeşleşmişti. Dolayısıyla ona bu hastalığı hiç yakıştıramadık. Kendisi bu süreç içerisinde bile hayat mücadelesinden hiç vazgeçmedi. En zor anlarında bile hayata sınıksız tutundu, hiç kopmadı. Ve bu güçlülüğü ve enerjisi bizi bir kez daha kendisine hayran bıraktı.

Selmuş, sana ölümü de yakıştırmıyoruz. Sen içimizde sevginle, etrafımızda resimlerinle, zihnimizde bize verdiğin değerlerle bizim için hep yaşıyor olacaksın.

Selmuş'u kaybetmenin acısı şimdi çok büyük ama biliyoruz zamanla azalacak. Buna rağmen **Selmuş**'a bir anneanne olarak sahip olmanın kazandırdığı renk hiç kaybolmayacak.

Torunları

İyi ki "**Vardın**" Liya Kohen

Rafael Algranati

Dünyaya geldiğimiz gün bir yandan yaşamaya, bir yandan da ölmeye başlarız. Yani yaşadığımız bütün günler ölüme doğru gider, son gün ise "**varır**".

Sevgili dostum Liya Kohen...

Sen "**Vardın**!.."

Ruhun şad olsun!..

Mekanın cennet olsun!..

Melekler seninle olsun kardeşim!..

60 yıllık yaşamımın çok uzun bir döneminde, birlikte olabildiğim her saniyeden keyif aldığım bir dosttun benim için.

Çok ama çok şey paylaştık seninle. Delikanlılığımızın en çılgin dönemini birlikte yaşadık. Birlikte yedik, birlikte içtik, birlikte oynadık, birlikte gezdik, birlikte yattık, birlikte kalktık. Bütün İLK'leri birlikte tattık.

Sanki peşimizden biri kovalıyordu hayatı yaşamak

için!.. Çocuk denecek yaştaydık ki, ben Suzan'a sen de Rebeka'ya abayı yaktın... Birlikte flört ettik, birlikte çıktık, gezdik, eğlendik. Aynı yıllarda evlendik... Çocuk sahibi olduk... Hep sürdü dostluğumuz... Hiçbir şey ayıramadı bizi. Eşlerimiz daha da bağladı!.. Çocuklarımız da düğümledi!..

Ve bir gün... Hayranlıkla izlediğim bir adım attın.. O kocaman yüreğinin sesine uydun, tasını tarağını toplayıp IL'e gidiverdin...

- **Yoktun**!..

- **Ama hep vardın**!..

- **Çok şey sık sık bana hep seni hatırlattı**!..

- **Seninle dolu dolu yaşadıklarımı**!..

Biliyor musun Liyaçon?

Hiç bir haltı değiştiremedin "**varmak**"la..

- **Yine yoksun**!..

- **Ama yine hep var olacaksın**!..

- **Yine çok şey sık sık bana hep seni hatırlatacak**!..

- **Seninle dolu dolu yaşadıklarımı**!..

Genç Görüş

Natan Abulafya

natan.abulafya87@gmail.com

DİASPORA'DA HUZURUN ANAHTARI: ANTİ-SEMİTİZM İLE SAVAŞMAK

İsrail'in Gazze'ye yaptığı şiddetli saldırının etkisiyle ülkemizde ve dünyada olup bitenleri tedirginlikle izledik. Siyasi ortamda arka arkaya bombalar patladı, halklar mitinglerde toplanıp İsrail'i ve Siyonist ideolojiyi protesto etti. Bizler de bütün bunların karşısında çaresizlik (!) içinde olmanın verdiği eziklikle tabiri caizse birbirimizi yiyip bitirdik. Cemaatimizin sesi olan üst düzey yöneticilerimizin medyaya verdikleri demeçlerin de "oldukça politik bir açıklama"dan öteye geçemediğini gördük.

NEDEN FARKLI, SONUÇ : ANTİ-SEMİTİZM

Dünya üzerinde Yahudilik dini ortaya çıktığından itibaren anti-semitizm kavramı, yani Sami ırkına duyulan nefret ortaya çıkmıştır. Ancak bu kavram

farklı milletlerin, farklı dinlerin mensupları için ayrı ayrı anlamlar taşımaktadır. Kimileri Yahudilerden dini inançları dolayısıyla nefret eder, kimileri İsa'yı öldürdüklerine inandıkları için. Kimileri gizli yaşantılarından dolayı, kimileri ise "dünyanın gizli yöneticileri" gibi klişe düşüncelere kapıldıkları için. Antisemitik düşüncenin oluşmasıyla ilgili daha pek çok neden bulunmaktadır ve hepsi ayrı ayrı işlenmesi gereken konulardır. Ancak ben 1948'de İsrail'in kurulmasından itibaren değişim geçiren anti-semitizm üzerinde düşünmek istiyorum.

Protesto eden halk daima sonuca bakar. "Ben neden bu insanlardan nefret ediyorum? Yanlış olduğunu düşündüğüm herhangi bir davranışlarında, neden çıkıp bayrak yakıyorum?" diye düşünmez. Dolayısıyla sonuç olarak ortaya konulan davranış antisemitik bir hareket olarak görünür. Fakat bana göre bu hareketlerin kaynağı anti-semitizm değil, anti-siyonizm'dir. Bir milletin; yaklaşık 600 yıldır vatandaşı olarak gördüğü bir toplumun asıl kalbindekinin bir gün İsrail'e gitmek olduğunu düşünerek, o topluma

sempati duyması mümkün değildir. Ve dedesinin dedesinin dedesi bu ülkenin topraklarında yaşadığı halde kendini bu ülkenin vatandaşı olarak görmeyen, bir gün hepimizin gideceği yer aynı diyen bir toplum, "Siyonist düşünceye" karşı antisemitik duygular besleyen insanların eylemlerini yanlış da bulsa, anlayabilmesi gerekir.

HER ÜLKE ÖNCE KENDİ İNSANINI DÜŞÜNÜR

Krizler patlak verdiğinden beri çoğumuzu bir şekilde İsrail'e gitme telaşı içinde görmekteyiz. Kendi aramızda yaptığımız sohbetlerde, hatta konferanslarda huzurlu hayat yaşayabilmenin, ancak İsrail'e göç ederek olabileceğine yönelik teşvik edici konuşmalar geçiyor. Özellikle gençler hayatlarını yeni kurma aşamasında olduklarından dolayı şimdiden araştırmalarına başladılar bile. Burada kalıp huzursuz bir hayat yaşama riskini göze alamama düşüncesine saygım sonsuz. Ancak bırakıp giderek rahata erişeceğimiz düşüncesine de kesinlikle karşıyım. Devamlı kaçıp arkamızda antisemitik milletler bırakarak ne kadar daha varlığımızı devam ettirebiliriz? Bugün menfaatler doğrultusunda bizi destekleyen güçlerin yarın

yanımızda olacağına; hadi diyelim yanımızda oldu, bizim için canla başla savaşaacağına mı inanıyoruz? Her ülke önce kendi insanını düşünür. Bunu daha Gazze'ye yapılan kara operasyonunun geç kalmasında ve asıl hedefle kafa kafaya savaşmaktan kaçınılmasında bile gördük.

PEKİ YA GERİDE BIRAKTIĞIMIZ MİLLET!..

Diasporada yaşayan Yahudi toplumlari olarak, her zaman İsrail'e karşı nedenine anlam veremediğim, aşırı bir özlem duyduk. Irk tanımına uymadığı halde Yahudiliği bir ırk olarak kabul ettik ve kendimizden sonrakilere bu şekilde aktardık. Yüzyıllardır diasporada yaşadığımız halde bir türlü kendimizi o ülkenin vatandaşı gibi hissedemedik. Diasporada yaşamayı öğrenmek yerine Siyonizm ideolojisini öğrenmeye ve öğretmeye çalıştık. Bence Yahudiliği bir din, bir inanç farklılığı olarak görmek gerekiyor. İsrail'e kaçmayı düşünmek yerine diasporada yaşamayı öğrenmek gerekiyor. Yahudiliği her zaman var edebilmek için devamlı kaçıp arkamızda antisemitik toplumlar bırakmak yerine, kalıp anti-semitizm düşüncesiyle savaşmak gerekiyor.

Erin L.Beser

erin.beser@gmail.com

Facebook'ta geçenlerde bir oyun vardı. Belki rastlamışsınızdır!. Facebook diliyle biri sizi "tag"ler yani **etiketlerse**, siz de kendiniz hakkında 25 şey yazmalı ve 25 kişiyi **etiketlemelisiniz**.

İzmirliler!.. Sıra sizde, şimdi ben sizi etiketliyorum.

İşte İzmir hakkında öğrendiğim 25 şey!..

- 1.- Geleceğinizi bir kahve fincanının dibinden öğrenebilirsiniz.
- 2.- Rosh Hashanah **üç fritada** ile gerçekten daha iyidir.
- 3.- Kolesterol riskine rağmen **fritadalar** sekiz yumurta ile daha lezzetli olur.
- 4.- Bir Yahudi Cemaati, tamamı ile gönüllülerle idare edilebilir ve bu en az profesyonellerin yaptığı kadar etkilidir.

- 5.- Her zaman başkalarını etkilemek için giyinin.
- 6.- Ne kadar yemek yemiş olursanız olun, **“Teşekkür ederim, doydum!”** cevabı kabul görmez. Tabağınıza biraz daha yemek koyulmasına engel teşkil etmez!..
- 7.- Otobüste cep telefonuyla konuşmak ABS sistemini etkileyebilir, veya etkilemeyebilir!
- 8.- Biriyle tanışılırken, tanıştıran kimseyle o kişinin akraba olduklarını sıklıkla duyabilirsiniz.
- 9.- Tıpkı Cumartesi akşamı giyeceğiniz uyumlu bir kıyafet gibi, bir Türkçe sözcükteki tüm harfler uyum içindedir.
- 10.- Biri size **“Kahve içer misin?”** diye sorarsa, ardından gelecek **“Nasıl içersin?”** gibi bir kaç soruya hazırlıklı olun.
- 11.- Tisha B'Av'da denize girmek cildinizde lekelere yol açabilir. Tabii üstünüzde bundan korunmak için bir metal parçanız yoksa....

- 12.- Liga ya da Sunday School'da bir parti organize ediliyorsa, tartışılan en önemli konular yiyecek ikramları ve dekordur. Partinin içeriği her zaman ikinci sıradadır.
- 13.- Dünyanın en güzel gün batımları Kordon'dan izlenir.
- 14.- **“Sunday School”** ismi gibi Pazar günleri açık olmaz.
- 15.- Eğer İbranice biliyorsanız, Türkçe olarak ayları öğrenmek daha kolaydır: Eylül, Nisan, Temmuz...
- 16.- İzmir'de kaybolursanız, başınızı kaldırıp Hilton'a bakın, o zaman yönünüzü bulmak kolaylaşır...
- 17.- Tüm organizasyonlar son anda gerçekleşir, ama sonuçta aylar öncesinden hazırlanmış bir plandan bile daha iyi olur...
- 18.- Benimle ne kadar yüksek sesle Türkçe konuşsanız bile, hala anlamıyorum!

- 19.- Cemaat işleri hakkında bir toplantı yapmak için günün her saati uygundur.
- 20.- Ve toplantı bitince hanımlar, gerçek işlerini yapmak için tekrar buluşurlar!
- 21.- Sabah dokuzdan önce koşu yapmak için Fuar'a giderseniz, sonuçta kendinizi tanıdığınız herkesle konuşurken ve yürürken bulursunuz.
- 22.- İzmir cemaati arasında MEDİNA sadece Suudi Arabistan'da bir şehir değildir.
- 23.- Çeşme sezonu olması gerektiği kadar uzun değildir.
- 24.- Türkiye'de, İstanbul dışında da bir Yahudi hayatı vardır!
- 25.- Bu şehirde sekiz ay gibi kısa bir sürede kendini; tıpkı annen, baban, kardeşlerin, teyzelerin, amcaların, kuzenlerin gibi kucaklayacak insanlar arasında buluverirsin..

Teşekkürler İzmir... Tüm dersler için!

İzmir Sanat Etkinlikleri

Sizin İçin Seçtiklerimiz

İzmir Devlet Opera ve Balesi

27 MART 2009

L.Minkus, "DON KİŞOT" Bale, **Prömiyer**

Yer: İzmir Devlet Opera ve Balesi

Saat: 20.00

(tekrar :29 mart, 17 , 19, 26 Nisan 2009)

İzmir Tiyatro Günleri

27-28 MART 2009

Tiyatro Kare, "BABAMLA DANS"

Yer: İzmir Sanat

29-30 MART 2009

Oyun Bozan Tiyatrosu, "DOKUZ AY SON GÜN"

Yer: Sabancı Kültür Merkezi

29 MART 2009

Don Kişot Tiyatrosu, "DALGA"

Yer: İzmir Sanat

1-3 NİSAN 2009

Semaver Kumpanya, "TRAINSPOTTING"

Yer: İsmet İnönü Sanat Merkezi

2-4 NİSAN 2009

Dostlar Tiyatrosu, SİVAS 93"

Yer: Sabancı Kültür Merkezi

7-8 NİSAN 2009

Tiyatro Oyunevi , "LEONCE VE LENA"

Yer: AKM

İzmir Devlet Senfoni Orkestrası

3 NİSAN 2009 CUMA

"İSPANYOL GECEŞİ"

Yer: İsmet İnönü Sanat Merkezi

Saat: 20.30

Şef: Tulio GAGLIARDO VARAS

Solist: Aydın UŞTUK "Tenor"

Guadalupe SANCHEZ "Soprano"

10 NİSAN 2009 CUMA

Yer: İsmet İnönü Sanat Merkezi

Saat: 20.30

Şef: Ender SAKPINAR

Solist: İdil BİRET "Piyano"

Konser

3 NİSAN 2009 CUMA

MFÖ

Oooze Venue

İlanlar

Bu bölüme verilecek ilanlar ücretsiz olarak yayınlanmaktadır.

İngilizce Dersi Verilir

İlkokul özel okullar düzeyi, liseler ve İngilizce'ye henüz başlamak isteyen veya geliştirmek isteyenlerin düzeyinde İngilizce dersleri vermekteyim.

Sevinç Gomel
sevgom@hotmail.com

JOLIE DAVET & ORGANİZASYON

Mutlu Anlarınızda Bizi Hatırlayın !

Bekçi ŞİKAR

www.joliedavet.com

info@joliedavet.com

Bültenimize Yazılarınız ile Katılın!..

Toplumumuzda yazma kabiliyetleri olup, birikim ve görüşleri ile cemaatimize katkıda bulunabilecek kardeşlerimizin varlığını biliyoruz. **DIYALOG**'a gönderecekleri yazıları ile bizlere katılmak isteyen bu arkadaşlarımızın değerli katkılarını bekliyoruz.

Haberlerinizi İletin!..

DIYALOG'da yayınlanmak üzere, toplumumuzun her kesiminden, haber, resim ve bilgileri bültenimize ulaştırarak cemaatimiz içindeki her türlü haber akışına katkıda bulunun.

Müracaat : pr.diyalog@yahoo.com

Hoşçakalın

DIYALOG

Öneri ve Eleştirileriniz

Değerli Okurlar,

İki aylık yoğun bir çalışma döneminden sonra **DIYALOG**'un bu ikinci sayısını sizlere sunabilmiş olmaktan mutluyuz.

Bir bülten yayınlamak için yola çıktığımızda, olabildiğince **"iyi"**yi hedeflemiştik. Ancak itiraf etmeliyiz ki ne bu kadar kapsamlı bir bülten oluşturabileceğimizi hayal etmiştik, ne de katılımlarınızla bültene bu denli destek vereceğinizi!..

Özellikle görüşleri, çizgileri, yaş grupları farklı bunca değerli yazarımızın çağrımıza olumlu cevap vererek, bilgi ve birikimlerini paylaşabilmek ve toplumumuza katkıda bulunabilmek için **DIYALOG**'a katılmaları ve siz okurlarımızdan gördüğümüz destek, bizleri buralara getirdi.

Yayın Kurulunda hiçbirimiz profesyonel değiliz!.. Cemaatimize hizmet etme aşkımız dışında hiçbir niteliğimiz yok. Tabii ki hatalarımız ve eksiklerimiz olacaktır. Bunları da ancak sizlerin çok değerli yardımlarınızla düzeltebiliriz. Bu nedenle :

Öneri ve eleştirilerinizi hiçbir çekince duymadan "lozizmirlis" mail grubumuzda dile getirip bireylerimiz tarafından tartışmalarını sağlayın!.

Değerli görüşlerinizi "kişisel" olmaktan çıkarıp "toplumun görüşü" haline getirin!..

Böylece fikirlerin çatışmasından doğacak olan ışık **DIYALOG**'un misyonuna giden yolu aydınlatacak ve "Dürüstlük, Adalet ve Barış" ilkelerimizden ayrılmadan, toplumun genel görüşünün oluşturacağı zeminde **sizlerin özgür sesi** olmayı başaracağız.

10 Mayıs'ta yayınlanacak üçüncü sayımızda tekrar buluşmak üzere sağlık ve sevgi ile kalın!

Yayın Ekibi & İletişim

Yayın Yönetmeni :	Rafael Algranati manager.diyalog@yahoo.com
Halkla İlişkiler :	Ester Cen bulten.diyalog@yahoo.com
Yazı İşleri :	members.diyalog@yahoo.com
Haber :	Renin Eliş haber.diyalog@yahoo.com

*Babam iki tür insan bulunduğunu söylerdi.
İşi yapanlar ve yapılan işten kendine kredi çıkartanlar.
O, benden birinci grupta yer almam için çalışmamı istedi.
Zira bu grupta diğerinden daha az rekabet vardı.*

Indra Gandhi

